

GEZANGEN

2

ONZER

BROEDERSCHAPPEN,

VERZAMELD DOOR

EEN PATER REDEMPTORIST.

.....
TWEEDE DRUK.
.....

G. BORG,
AMSTERDAM,
1894.

IMPRIMATUR.

AMSTELODAMI, 5 Octobris 1890.

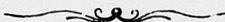
F. T. H. VAN OGTROP,
Libr. Cens.

.....
Cum permissu Superiorum.
.....

GEZANGEN

ONZER

BROEDERSCHAPPEN.

VOORWOORD.

Onder dezen titel zijn bedoeld de Gezangen der H. Familie J. M. J., in al hare vertakkingen, de Broederschap van O. L. Vr. van Altijddurenden Bijstand en den H. Alphonsus Maria, en andere door ons bestuurde broederschappen. (1)

De ruimte van dezen titel verklaart den omvang van het boekje, verklaart ook de keuze der teksten.

Het grootste gedeelte van de gezangen hieruit, die op O. L. Vr. betrekking hebben, werd voor een tweetal jaren uitgegeven onder den titel:

»GEZANGEN VOOR DE BROEDERSCHAP VAN O. L. VR. VAN ALTIJDD. BIJSTAND EN DEN H. ALPHONSUS.» en verscheen niet in den handel. De 5000 exempl. dezer oplage vonden hun weg zonder advertentie of eenige reclame, binnen het kort bestek van één jaar.

(1) O. m. de Eerewacht van het Goddelijk Hart, de Mariaansche Broederschap, de H. Kindsheid enz.

Wat het karakter en de muzikale waarde dezer gezangen aangaat, zal men er groote verscheidenheid in vinden. De meeste zijn overoude wijzen, afstammend uit den bloeitijd van het kerkelijk lied. Ze zijn genomen uit de bekende verzamelingen van Mohr, Dreves, uit de zangboeken van Trier, Keulen, enz.

Andere zijn geheel nieuw, doch zullen zich, naar wij durven hopen, op verdienstelijke wijze daarbij aansluiten. (1)

Enkele gezangen en daaronder de meeste meerstemmige zijn niet onmiddellijk als volkszang gedacht. Zij zijn opgenomen allereerst met het oog op meer geoefende koren, zooals bijna elke Congregatie er een bezit; en verder met de stille bedoeling daardoor het boekje gereeder toegang te openen tot den huiselijken kring. (2)

Ziedaar den omvang, het karakter en het meervoudig doel van dezen zangbundel.

De teksten der gezangen zijn, behalve de overbekende liederen der H. Familie, voor het meeren-

(1) Bedoeld zijn hier vooral de nummers: 1, 12, 25, 38, 45, 50, 51, 52, 53, 54, 79, 82, 95, 101, 105, 106, 108, 109, 112, 137, 138, 144, 145, welke wij alle aan denzelfden componist te danken hebben.

(2) De nummers: 32, 33, 68, 71, 76 zijn uit M. HALLER'S MARIENGARTEN, op. 32, uitgever PUSTET, Regensburg. Het laatst aangewezen nummer is een letterlijke vertaling van het oorspronkelijke: *Gebet zu Maria der immerwährenden Hilfe*. No. 77 is van bovenvermeldden componist, terwijl 78 een wijziging is van het bekende Marialied „Wie der Mond." No. 58 en 141 zijn van CARL GREITH, uit zijn 6 en 9 Marialiederen.

deel overgenomen uit de »Volksmissionaris,” het handboekje van O. L. Vr. van A. B, en dat van O. L. Vr. in 't Zand, het Alphonsusboekje en het Zangboekje »Laudate Dominum,” welk laatste de meeste teksten voor de patroonheiligen schonk. Eenige zijn geheel nieuw en verschijnen voor het eerst in dezen bundel.

De liederen, aan het dichterhart van den H. Alphonsus ontsproten, zijn daaraan te erkennen, dat de eerste woorden van den Italiaanschen tekst onder den titel geplaatst zijn.

Uit vreemden gaarde zijn wij eenige schoone nummers verschuldigd aan het welwillend verlot der respectieve auteurs en uitgevers. Wij laten de namen hier volgen, niet alleen ter voldoening aan alle eischen van het recht, maar vooral om hun onzen verschuldigten dank te betoonen.

Nº 19. Eigendom van Ed. van Wees, Breda.

» 28. Dr. Schaepman.

» 31. Pierik, S. J.

» 60. Maandschrift »de Rozenkrans,” O. P.

» 66, 67. Uit »Omni Die,” van Wüste, S. J.

» 56, 93. Woorden van Mgr. van der Ploeg.
Eigendom van Van Leeuwen, Antiq.
boekhand., Leiden.

» 70, 71, 72, 76. Uit »Maria-Tuintje,” in cijfers
van Pastoor Hens.

» 86. Agina, O. S. F.

- N° 87. P. Zwart, Pr.
» 98. Van Etten, O. S. A
» 103. H. Familieblaadje.
» 111. Eppink, Pr., uit 7 Communieliederen.

Van een paar nummers konden wij tot onze spijt het auteurschap niet achterhalen.

Nog blijft ons te verklaren over, waarom wij dezen bundel in den handel brengen. Het antwoord is kort en eenvoudig. Hooggewaardeerde Geestelijken, die reeds onze vroegere gezangen bij hunne Broederschappen invoerden, hebben ons daartoe het verlangen te kennen gegeven. Wij voldoen daaraan zeer gaarne en hopen, dat ze in steeds wijderen kring nuttig mogen werken.

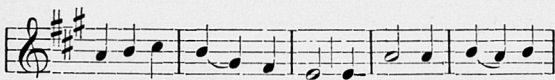
GELOOFD ZIJ JEZUS EN MARIA.

Amsterdam, ROZENKRANSFEEST, 1890.

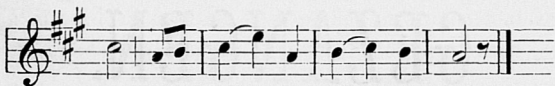
GEZANGEN.

N°. 1. Kom, H. Geest.*f Refrein.*

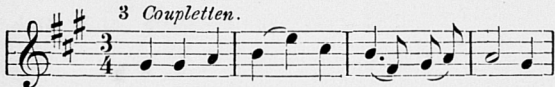
Kom, heil' - ge Geest, daal in dit uur

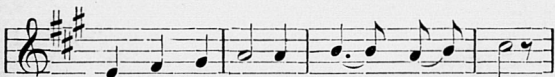
in on-ze har - ten neer; ont-steek ze in lief - de -

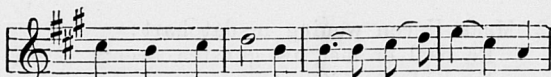
vuur, ont - steek ze in lief - de - vuur.

3 Coupletten.

1. Komt gij onze oo - gen niet ver - licht-ten,
2. De hel al - leen kon niet ons hart verman-nen;
3. Ver - licht ons hart door uwer wijs-heid stra-len,

1. Dan dwa - len wij van 't wa - re - - pad.
2. Zij roept om hulp de list der we-reld aan;
3. Dan mis - sen wij het wa-re wel-zijn niet,

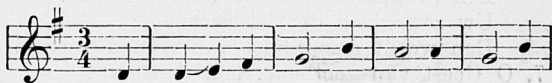

1. Geen mensch zoo wijs, die niet moest zwich - ten,
2. En meer dan dui-zend strikken zijn ge-span - nen:
3. Dan nim - mer doet de blin-de jeugd ons dwa - len.

1. Als gij aan zijn verstand uw licht onttrokken had. Kom etc.
2. Ach God! help ons op-dat wij niet vergaan.
3. En de oude dag kent dan ook geen verdriet.

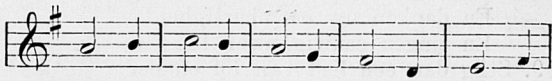
N°. 2. Kom, H. Geest.

1. Kom Heil' - ge Geest, aan ga-ven rijk, God

met den Va - der en den Zoon; Ont-

steek ons hart in lief-de vuur, Vest daar-in

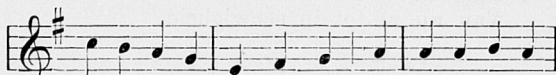
U een eeuw - gen troon.

2. Maak U een woning in dat hart;
 En daal er met uw gunsten neêr:
 Verdrijf daaruit wat aardsch mocht zijn:
 Verlaat, o God, ons nimmer meer.
 3. O heil'ge Geest, wij smeeken U;
 Keer liefd'rijk in ons smachtend hart;
 Want onze ziel verlangt naar U,
 Zij kent bij U noch leed noch smart.
 4. O heil'ge Geest, door uw gena
 Delg onze zware zondenstraf;
 Vergeef ons onze schulden groot,
 Zend slechts een straal van licht ons af.
 5. O kom, o kom Gods heil'ge Geest,
 Zoo vurig tracht naar U mijn hart;
 Tot U verzucht het mateloos,
 Van uit dit droeve dal der smart.
 6. O dat door uw goedgunstigheid
 Een druppel troost ons hart verblijd':
 Uw zoetigheid de ziel verheug';
 Dan wordt ons 't hart van vreugd verwijd.
 7. O Geest van zoetheid, heil'ge Geest,
 Bewijs ons uw barmhartigheid,
 En voer ons dwars door druk en nood,
 Tot Sions blijde zaligheid.
 8. Daar loven we U van ganscher hart,
 Voor eeuwig daar in Sions hof,
 En danken uw barmhartigheid,
 En zingen eeuwig uwen lof.
 9. Stijg dan een lied van lof en eer
 Van aard en hemel tot uw troon,
 Waarop Gij zetelt, heil'ge Geest,
 Eén met den Vader en den Zoon.
-

N°. 3. Kom Schepper, kom, o Heil'ge Geest,

1. Kom Schep-per, kom, o Heil'-ge Geest Be-

zoek ons al van minst tot meest; Ver-vul met uw ge-

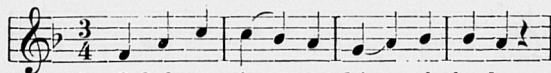

na - den-kraft De har-ten door U voort-ge-bracht.

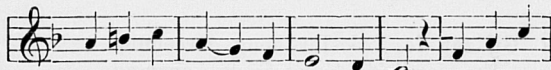
2. Gij zijt de Trooster hoog geroemd,
En wordt de Gave Gods genoemd,
De levensbron, de liefdegloed,
De zalving van 't oprecht gemoed.
3. Gij zijt des Vaders rechterhand,
De vinger en dat waardig pand,
Dat hart en tong verrijkt en sterkt,
En zevenvoudig wond'ren werkt.
4. Geef dat uw licht de ziel bestraal,
En dat uw liefde in 't harte daal,
Die daar zoo zoet en krachtig werkt,
Dat al wat zwak is wordt versterkt.
5. Verdrijf den vijand van ons af,
Verleen genade in plaats van straf,
Geleid ons langs de rechte baan,
Opdat wij alle kwaad ontgaan.

6. Maak dat ons door U kenbaar zij
 De Vader en de Zoon daarbij,
 En dat wij U hun beider Geest
 Belijden, dienen onbevreesd.
7. Lof zij den Vader, lof den Zoon,
 Die door zijn dood den dood verwon.
 Lof aan U die den Trooster zijt,
 Van nu af tot in eeuwigheid.

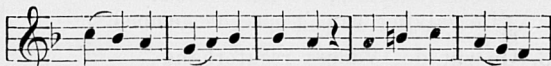
N°. 4. Lied onzer Broederschap.

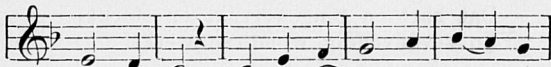
1. O Gods-ge-zin, o drie-tal le-den,

Die al-ler hei-lig toon-beeld zijt. Wij ko-men

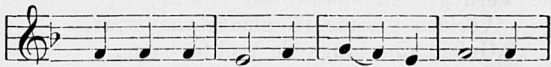
weer tot U ge-tre-den, Die al-len U zijn

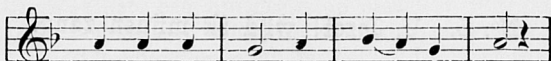
toe-ge-wijd. Ver-gun dat we op uw schuld-loos

le-ven Eer-bie-dig on-ze blik-ken slaan;

Om stil de deug-den na te stre-ven,

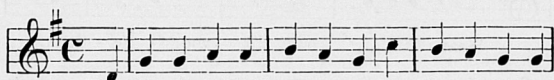
Waar - in gij ons zijt voor - ge - gaan.

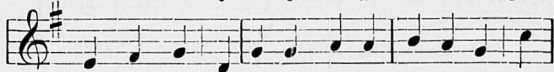
Waar - in gij ons zijt voor - ge - gaan.

2. Wat reinheid, wat een hemelvrede!
 Wat zachte rust van zaligheid!
 Gedurig gaan en oog en bede
 Omhoog naar de Oppermajesteit.
 Wat ijver in uw plichtbetrachten
 Van d'eersten tot den laatsten stond!
 Op God alleen zijn uw gedachten,
 Nooit wijkt zijn lof uit hart en mond. (*bis.*)
3. O, dat wij dan, tot lid verheven
 Van 't Allerheiligst Huisgezin
 Naar hun drievoudig toonbeeld streven,
 Van Vader- Moeder- kindermijn!
 Onze arbeid ook zij God geheiligd,
 Op God zij altijd hart en oog;
 De beë, die ons voor 't kwaad beveiligt,
 Ga met hun lofgebed omhoog. (*bis.*)
4. O Jesus, God en mensch te gader!
 Maria, reine Moedermaagd!
 O Jozef 's Heeren Voedstervader!
 Hoort wat dit broed'rental u vraagt,
 Laat ons u stil en trouw beminnen,
 Geliefde Vader, Moeder, Zoon!
 Dat we eens met onze huisgezinnen
 U eeuwig zien in 's Hemels woon. (*bis.*)

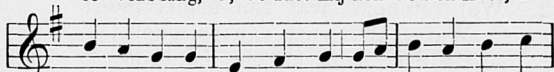
N°. 5. U, Jozef! wijd ik mijnen zang.

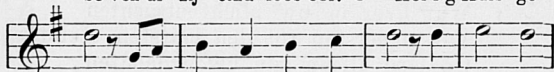
1. U, Jo-zef! wijd ik mijnen zang, Ma - ri - a zing ik

le - vens lang, U, Je-zus! mij-nen God en Heer, U

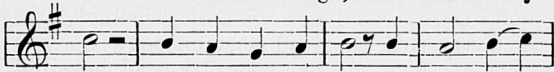
bo-ven-al zij eind'-loos eer. O Hei-lig Huis-ge-

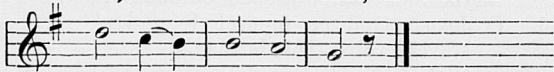
zin! Daar eer ik Jo - zef in: Ik eer Ma-

ri - a Moeder - maagd; Met haar God - lijk

Kind, Dat ons tee - der mint, En niets van

ons dan lief - de vraagt.

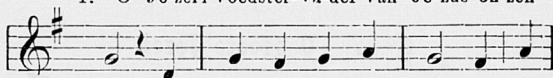
2. Was ooit een huisgezin zoo groot
 En tegelijk in dieper nood,
 Als 't Allerheiligst Huisgezin?
 Dat boezemt troost bij 't lijden in!
 O heilig Huisgezin! enz.

3. Was ooit een huisgezin op aard
 Zoo heilig, zoo onze eerbied waard?
 Het hoofd gebogen in het stof,
 Zing ik dit heilig Drietal lof.
 O heilig Huisgezin! *enz.*
4. Was ooit op aarde een huisgezin,
 Zoo mild, zoo rijk aan menschenmin?
 Ik werp daarom voor U, o Heer,
 Mij zelf als dankbaar offer neer.
 O heilig Huisgezin! *enz.*

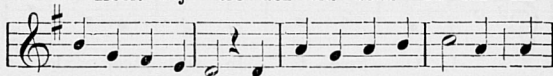
N°. 6. O Jozef! Voedstervader.

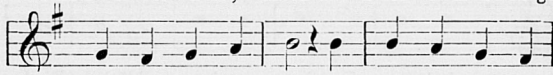
1. O Jo-zef! Voedster-Va-der Van Je-zus on-zen

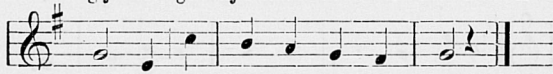
Heer. Wij tre-den bid-dend na-der En

knie-len voor U neer; Want in uw Va-der - ar-men Draagt

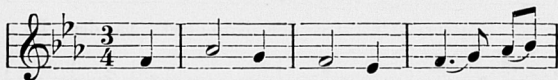
gij het god'-lijk Kind. 't Zal on-zer zich er-

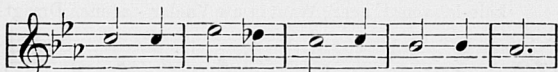
bar-men. Wijl 't uw ge-bed be-mint.

2. Wil Jozef voor ons vragen,
 Dat wij in 's levens lot
 Ons naar zijn wil gedragen,
 Getrouw aan zijn gebod.
 Wil door uw beë verwerven,
 O trouwe toeverlaat,
 Dat wij den hemel erven,
 Als eens ons sterfuur slaat.
3. Wij smeeken U te gader,
 Patroon van Nederland,
 Blijf Jozef, ons ten vader,
 Bescherm uw dierbaar pand.
 Vraag ons met Jezus Moeder
 Zijn hulp in allen nood,
 En blijf ons trouw ten hoeder,
 Van nu tot in den dood.

N°. 7. O groote Jozef.

1. O groo - te Jo - zef! teer be -

mind, O Va - der van het godd' - lijk Kind.

O Brui - de - gom der Moe - der - maagd,

Hoor toch wat U mijn har-te vraagt, O Va-der

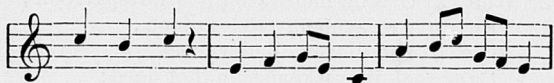

teêr, Van God den Heer!

2. Wen 'k U aanschouw, mijn schutspatroon,
En op uw armen, Godes Zoon,
Die U zijn lieven Vader heet,
Dan voel ik uitkomst in het leed:
O Vader teêr, van God den Heer!
3. Of als ik slechts aan uwe zij
Uw bruide zie van smetten vrij,
Zoo teeder goed, hoe zou mijn hart
Nog moed'loos worden in de smart?
O Vader teêr, van God den Heer!
4. Ik roep dan vol vertrouwen uit,
O Jozef bij uwe lieve bruid,
En bij uw Jezus, dien gij draagt;
Hoor toch wat U mijn harte vraagt.
O Vader teêr, van God den Heer!
5. Bewaar gij toch ten allen tij',
Mijn zwakke ziele zonden vrij;
O Jozef, sterk mijn brooze kracht,
Met uw verheven vader-macht.
O Vader teêr, van God den Heer!
6. En moge ik eenmaal Vader mijn,
Met U in Sions woning zijn;
Uw Bruid daar loven en uw Zoon,
En eenwig jub'len aan uw troon.
O Vader teêr, van God den Heer!

N°. 8. H. Jozef trouwe Hoeder.

1. Heil-ge Jo - zef trou-we Hoe-der van uw god'-lijk

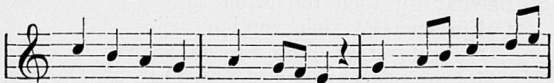
Voed-ster-kind, Die uw Je - zus heel uw le - ven

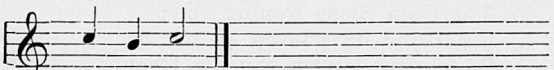
on - uit - spreek-lijk hebt be-mind. Heil'-ge Jo - zef,

vraag dat wij Hem be - min - nen zoo als Gij.

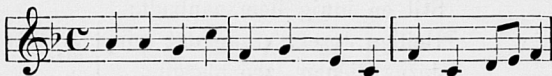
Hei - ge Jo - zef, vraag dat wij Hem be - min - nen

zoo als Gij.

2. Heil'ge Jozef, die uw' Jesus
 In uw stulpje met u hadt,
 Vaak van d' arbeid tot Hem opziend,
 Stil en innig hem aanbadt;
 Heil'ge Jozef, vraag dat wij } *bis.*
 Jezus dienen, zoo als gij.
3. Heil'ge Jozef, door Gods Zone
 In uw need'rig werk verlicht,
 Daar Maria 't oog vol liefde
 Op haar Kind en Bruigom richt:
 Vraag dat in hun aanschijn wij } *bis.*
 Ons verblijden, zoo als gij.
4. Heil'ge Jozef, die in de armen
 Van uw Bruid en Pleegkind stierft,
 En voor uw getrouwe liefde
 't Loon der eeuwigheid verwierft:
 Heil'ge Jozef, vraag dat wij } *bis.*
 Zalig sterven, zoo als gij.
-

N°. 9. Trouwe Hoeder van Gods Moeder.

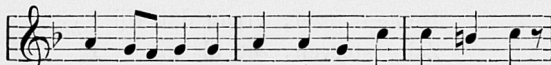
1. Trou-we Hoeder van Gods Moeder, Voedster - va - der

van Gods Zoon Wend uw oo-gen uit den hoo-gen

Hoor ons smee-ken voor uw troon, Luid ver - kon - de

ied'-re ston-de Van uw le - ven hier op aard,

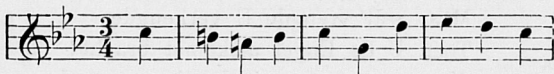

Dat het lij - den steeds ver - blij - den,

Dat de smart steeds vreug-de baart.

2. O het grieve zoo uw liefde ,
Toen ge in angst aan scheiden dacht.
Maar wat vreugde U verheugde ,
Toen U de Engel uitkomst bracht!
Jezus weent dan, 't Kindje steent dan
Op wat stroo: wat boezemsmart!
Maar als de Englen 't loflied mengen ,
O dan juicht weer 't vaderhart.
3. Ach, wat smarte brak U 't harte
Op uw vlucht met 't huploos Wicht:
Maar d' ellende gaat ten ende
Als het beeld des afgods zwicht;
En als 't keeren U komt deeren ,
Als Herodes Zoon U kwelt,
Daalde weder de Engel neder,
En heeft U gerustgesteld.
4. Godsgetrouwe, welke rouwe ,
Bij 't verliezen van uw Kind!
Welke ontroering, zielsvervoering,
Als Ge 't blijde wedervindt!
Zóó was lijden en verblijden ,
Jozef steeds uw deel op aard;
Wil dan geven, dat ons leven
Ons een eeuw'ge vreugde baart!
-

N°. 10. Gaat allen tot Jozef.

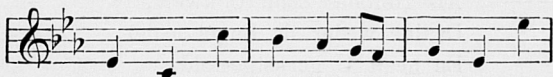
1. Gaat al-len tot Jo-zef, den Va-der der

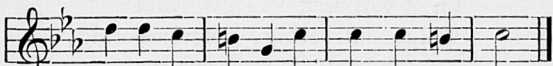
ar-men; Hij troost u in droef-heid, Hij

le-nigt uw smart. Zijn va-der-hart

gloeit steeds van lief en er--bar-men; uw

be-de zij vu-rig en kome uit het hart.

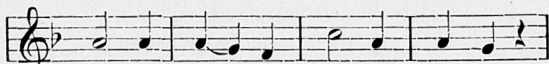
2. Geen Engel werd ooit als St. Jozef verheven,
Tot Vader van Jezus kiest God zelf hem uit;
Tot Bruidgom wordt hij Maria gegeven,
Maria de vruchtbare maagd'lijke Bruid.
3. Maria en Jozef en 't Kind in hun midden,
Wat heerlijk, wat hemelsch verruk'lijk gezicht.
Als Jozef het goddelijk Kind nu komt bidden,
Verkrijgt hij zoo zeker, zoo spoedig, zoo licht.

4. Hij heeft voor ons allen genade gevonden,
 Vlucht daarom tot Jozef zoo goed en zoo rijk;
 Verbreek dan de onzalige keet'nen der zonden
 En weest den Gerechte, den Heil'ge gelijk.
5. Na hevigen strijd in dit aardsche gewemel,
 Is vrede en ook eeuwig geluk u bereid;
 Met Jezus, Maria en Jozef ten Hemel,
 Van strijden en aardsche becomm'ring bevrijd.

N°. 11. Wees gegroet op blijden toon.

1. Wees ge - groet op blij - den toon,

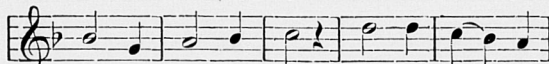
Heil - ge Jo - zef trou - we hoe - der

Van Gods mensch - ge - wor - den Zoon

Van Ma - ri - a zij - ne Moe - der. Heil - ge

Jo - zef bid voor mij, Dat ik uw be -

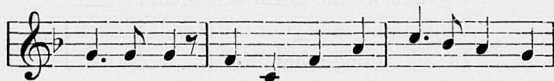
scherm - ling zij.

2. God zag op uw eenvoud neer,
Schonk u immer meer genaden,
Ja met u was steeds de Heer
Op uw harde levenspaden.
Heil'ge Jozef, bid voor mij,
Dat met mij ook Jezus zij.
3. Jozef, o wat heeft u God
Hoog gezegend, hoog verheven;
Neen, zoo zegenrijk een lot
Werd geen man hier ooit gegeven.
Heil'ge Jozef, bid voor mij,
Dat ik ook gezegend zij.
4. Voedstervader van Gods Zoon,
Wil mij toch gena verwerven,
Bid voor mij bij Jezus' troon
Nu en in het uur van sterven.
Heil'ge Jozef, bid voor mij,
Dat ik sterve zoo als gij.
-

N°. 12. Groote Jozef, zoon van David.

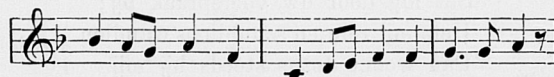
1. Groot-te Jo-zef, zoon van Da-vid Schutsman van Ma-

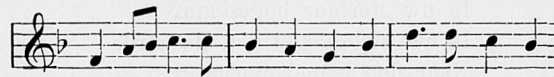
ri - a's eer Dien de maag - de - lij - ke Moe - der

Va - der noem - de van den Heer! Trou - we die - naar,

die aan 't hoofd stond Van Gods hei - lig huis - ge - zin.

Wil voor mij ook im - mer zor - gen, Met uw heil - ge

Va - der - min. Wil voor mij ook im - mer zor - gen,

Met uw heil - ge Va - der - min.

2. Toen weleer op uwe reize,
 Voor het stadje Bethlehem,
 't Kindje Jezus werd geboren,
 Droegt ge als vader zorg voor Hem.
 Legdet Hem met eigen handen
 Op het kleine stroobed neer;
 Blijf Hem thans voor mij steeds bidden } *bis.*
 In zijn hooge hemelsfeer.
3. Wie beschrijft uw leed en blijdschap,
 Als gij 't twalefjarig Kind
 In Jeruzalem gaat zoeken,
 Tot gij 't eindelijk wedervindt;
 Moog' ik Jezus nooit verliezen,
 Sta mij door uw voorspraak bij;
 Help mij rein en schuldloos wandlen } *bis.*
 Dan woont Jezus steeds bij mij.
4. Door uw Jezus en Maria
 In uw sterfuur bijgestaan,
 Is uw heil'ge ziel van de aarde
 Naar den hemel opgegaan:
 Sta ook gij mij bij met Jezus,
 En uw heil'ge echtgenoot,
 Als ik huiv'rig voor Gods oordeel, } *bis.*
 Lig te worst'len met den dood.
-

2.

3.

4.

N°. 13. St. Jozef te Nazareth.

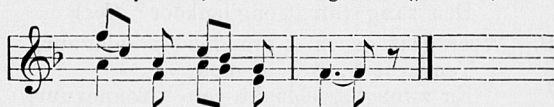
1. O Jo - zef werd het mij ver - klaard, ont -

slui - erd aan mijn zin, 't Ge - heim uws le - vens

hier op aard, In 't hei - lig huis - ge - zin, In

't hei - lig huis - ge - zin.

2. Hoe zalig als in de ochtendstond,
Der heem'len Koningin,
U groetend met haar gouden mond,
Trad uwe woning in. (*bis*)
3. Als Jezus, door den dageraad
Uit zoete rust gewekt,
U tegenkwam met blij gelaat,
En de armpjes uitgestrekt. (*bis*)
4. Dan gingt gij de arme woning uit,
Ten arbeid, welgemoed;
Voor zulk een Kind, voor zulk een Bruid
Was 't zwoegendst werk u zoet. (*bis*)

5. En als dan straks, met kleine schreên,
 Uw godd'lijk Voedsterwicht
 Op de arme timmerwerf verscheen,
 Den bos op 't aangezicht. (*bis*)
6. Hoe glanst u dan het mann'lijk oog
 Bij zulk een vadervreugd!
 Wat danklied zond uw hart omhoog,
 Bij zooveel zielsgeneugt? (*bis*)
7. En als gij weer aan 't sober maal
 Vereend waart, blij te moê,
 Wat spraken dan, wat hemeltaal,
 De Maagd en 't Kind u toe? (*bis*)
8. Of steegt ge dan vereend, tot God,
 De hoogste heem'len door,
 Beluisterend in stil genot,
 Den zang van 't eng'lenkoor? (*bis*)
9. Weer gaat ge in 't brandend middaguur,
 Ten arbeid, wel te moe,
 En zwoegt, geblaakt van 't zonnevuur,
 Tot aan de scheem'ring toe.
10. Blonk de avondster, dan keerdet gij
 Van zwoegen afgemat,
 Wat groete sprak de Maagd dan blij,
 Als zij u tegentrad? (*bis*)
11. Dan lag reeds 't kind in zoete rust
 En stilte heerschte in 't rond,
 Daar de eng'lenwacht vol hemellust,
 Om de arme wiege stond. (*bis*)
12. Ge aanschouwdet daar dat blank gelaat,
 Met morgenrood getint,
 Ge knieldet zuchtend en aanbadt
 De Godheid in uw Kind. (*bis*)

13

14

15

16

13. En als ge straks na de avondbeê,
Zelf gingt ter ruste heen,
Dan waakt uw hart in 's Heeren vree,
Tot de ochtendster weêr scheen. (*bis*)
14. Zoo zijn uw dagen heengevloôn,
In arbeid en gebed,
O Voedstervader van Gods Zoon,
In 't stille Nazareth. (*bis*)
15. O vlieden zoo in stillen vree
Ook mijne dagen heen,
Tot God, na 's werelds zorg en wee,
Mij de eeuw'ge rust verleen! (*bis*)
16. O Jozef, zoo uw vaderhand
Slechts mijne schreden leidt,
Dan zing ik eens in 't vaderland,
Uw lof in eeuwigheid. (*bis*)

N°. 14. De zoete Namen.

1. Zeeg'-nen wij sa-men De zoe-te Na-men

Je - zus, Ma - ri - a, Jo - zef!

He-mel noch aar-de Prijst ooit naar waar-de:

Je - zus, Ma - ri - a, Jo - zef!

2. Vreugd is 't daarboven, als wij hier loven:

Jezus, Maria, Jozef!

In vreugd en smarte, zeg' steeds ons harte:

Jezus, Maria, Jozef!

3. Duivelen vluchten, als wij verzuchten:

Jezus, Maria, Jozef!

Engelen dalen, als wij herhalen:

Jezus, Maria, Jozef!

4. Zingt met behagen, dan alle dagen:

Jezus, Maria, Jozef!

Wilt het herhalen, eindlooze malen:

Jezus, Maria, Jozef!

5. Tot wij eens zingen, in beter kringen:

Jezus, Maria, Jozef!

Tot wij met d' engelen, 't zegelied meng'len:

Jezus, Maria, Jozef!

N°. 15. H. Drietal Wees gegroet.

Naam van Je-zus, wees ge-groet Uit het vol-le

har-te, En Ma-ri-a, naam zoo zoet,

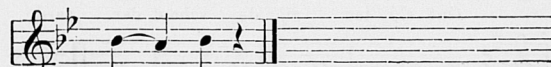
Jo-zef troost in smar-te: Hei-lig drie-tal,

wees ge-groet, Wees ge-groet, ge-groet te sa-men;

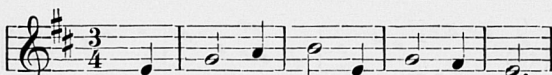
ster-vend stij-gen uit't ge-moed Nog die zoe-te

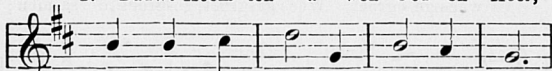
Na - - men.

2. Zoekt de duivel ons ten val,
Spant de wereld samen,
Wij herhalen, heilig tal,
Uwe zoete namen:
Heilig drietal, *enz.*
3. Lacht der zinnen wellust toe
Om ons te beschamen;
Wij, wij zingen nimmer moe
Uwe zoete namen.
Heilig drietal, *enz.*
4. Jezus, Jozef, Moeder zoet,
Overdierbre namen,
Heilig drietal, wees gegroet,
Wees gegroet te samen.
Heilig drietal, *enz.*
-

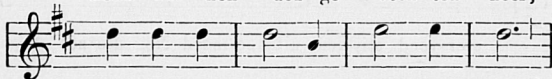
N°. 16. Dauwt Heem'len uwen God en Heer.

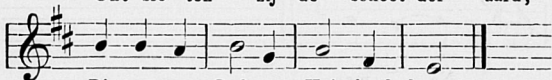
1. Dauwt Heem'-len u - wen God en Heer,

Zend wol - ken den ge - rech - ten neêr,

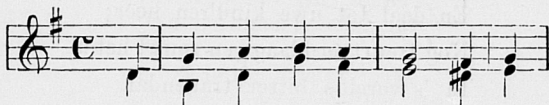

Ont - slo - ten zij de schoot der aard,

Die on - zen God en Hei - land baart!

2. Emmanuel, ach toef niet meer
En daal tot uwe kind'ren neer;
Nog treurt en klaagt en rouwt het al
In 's werelds bitter tranendal.
 3. Bezoek, o Vader, toch uw kroost
En zend tot hen der heem'len troost;
Zend Hem, die uit dit tranendal
Als losprijs hen verlossen zal.
 4. Verhef U toch, o levenszon,
Ontsluit U, onze levensbron,
O Jezus, Jezus, God van God,
Ontferm U over 's menschen lot.
 5. Dan zingen wij des Heeren prijs,
Dan wordt deez' aard een paradijs,
Als Gij, o Jezus, met ons woont,
En ons den weg des Hemels toont.
 6. Ach! dauwt dan heem'len uwen Heer,
Zendt wolken den gerechte neer,
Ontsloten zij de schoot der aard,
Die onzen God en Heiland buart!
-

N°. 17. Te Beth'lem is geboren.

1. Te Beth'-lem is ge - bo - ren Een

lief - lik kin - de - lijn: Dat heb ik uit - ver -

ko - ren; De zij - ne wil ik zijn. E-

ja, e - - ja, de zij - ne wil ik zijn.

2. Het is een Kindje teeder,
Maar aller Heer en God:
Het daalde uit Sion neder,
Uit meelij met ons lot.
Eja, eja, meelij met ons lot.

3. 't Lacht ons met rozelippen
En minlijke oogjes toe,
En laat dat woord ontglippen:
»Weest menschen wel te moe!»
Eja, eja, weest menschen wel te moe!

4. »Ik daalde voor u neder

»En nam uw schuld op mij;

»Mijn Vader roept u weder

»Naar 's Hemels feestgetij.''

Eja, eja, naar 's Hemels feestgetij.

5. Dus Kindje juicht mijn harte

En wil U minnen teer,

In vreugde en ook in smarte,

En immer meer en meer.

Eja, eja, en immer meer en meer.

6. 't Zal naar uw liefde streven,

Zooveel het streven mag;

't Zal U zich zelven geven,

En wat het geven mag.

Eja, eja, en wat het geven mag.

7. Dan moog ik in uw woning,

O Jezus, eeuwig lang

Ook zingen ter belooning,

Voor U een jubelzang.

Eja, eja, voor U een jubelzang.

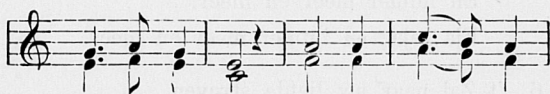
N°. 18. Stille Nacht, heilvolle Nacht.

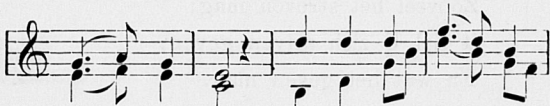
1. Stil - le nacht; Heil - vol - le nacht, Nacht vol

pracht, Die ons bracht Den ver - los - ser van

't mensch - lijk ge - slacht, 't Kind reeds eeu - wen zoo

vu - rig ver - wacht; Dat ons zoo goe - dig toe -

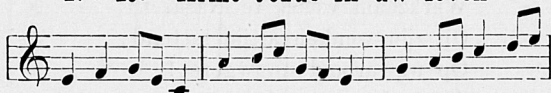

lacht, . . . Dat ons zoo goe - dig toe - lacht!

2. Godd'lijk Kind, liefdevol Kind,
 Dat ons mint, dat ons bindt
 Door uw liefde, die alles verwint,
 In geen liefde haar wederga vindt,
 Immer vergevingsgezind! (*bis*.)

3. Kindje lief, Kindje zoo zoet,
 Hoogste goed, zie, ik spoed
 Mij ter kribbe en ik val u te voet,
 Gij versmaadt geen vermorzeld gemoed.
 Kindje zoo goedig, gegroet! (*bis*)

N°. 19. Arme Jezus in uw leven.

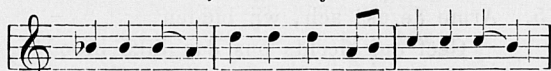
1. Ar-me Je-zus! in, uw le - ven Voorbeeld van vol -

maakt ge-luk. Leer ons dat voor ons op aar - de

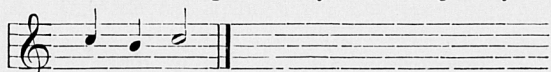
Licht uw last is, zoet uw juk. Ar-me Je-zus!

geef dat wij Arm van geest zijn zoo als Gij,

Ar-me Je zus geef dat wij Arm van geest zijn

zoo als Gij.

2. Arme Jezus! die in armoë
 Werdt gebaard te Bethleëm,
 En tevreden uwe moeder
 Volgdet naar Jeruzalem!
 Arme Jezus! geef dat wij } *bis.*
 Zoo tevreden zijn als Gij. }
3. Arme Jezus! die met Jozef
 Werkzaam waart te Nazareth,
 Op zijn wenken altijd lettend,
 Op uw arbeid nauwgezet!
 Arme Jezus! geef dat wij } *bis.*
 Moedig werken zoo als Gij. }
4. Arme Jezus! die tot vrienden
 Arme visschers hebt gezocht;
 Geef dat wij aan geld of grootheid
 Nooit op aarde zijn verknocht.
 Arme Jezus! geef dat wij } *bis.*
 De armoë minnen zoo als Gij. }
5. Arme Jezus! ach, wij bidden
 Geef ons slechts ons daaglijks brood!
 Maak ons rijk in eer en deugden,
 Arm maar eerlijk tot den dood!
 Arme Jezus! geef dat wij } *bis.*
 Heilig sterven zoo als Gij. }
-

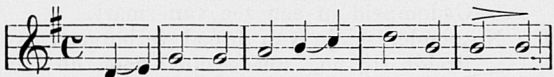
2.

3.

4.

N°. 20. Jezus' liefde voor de zielen.

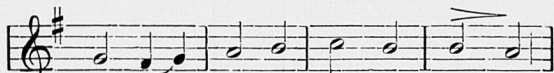
O felice chi giunger potesse.

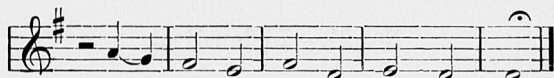
1. O God wat is de mensch ge-luk-kig!

Die ster-ven mag van lief-de-smart Voor

Je-zus, die in liefde en schoon-heid

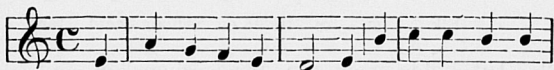

Elk an-dre liefde en schoon-heid tart.

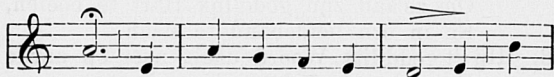
2. Uit liefde voor zijn arme scheps'len
Neemt Jezus alle vormen aan,
Om ze aan zijn godd'lijk Hart te boeien,
En in een liefdeband te slaan.
3. Hij 't godd'lijk Woord daalt neer op aarde
En ziet als kind het levenslicht,
De Liefde komt om liefde smeeken,
Zoet schreiend als een hulploos wicht.
4. Dan als een arm en schoone jong'ling,
Neemt Hij een needrig handwerk aan,
Vindt in een lage werkmanswoning,
Hard zwoegend, zijn gering bestaan.

5. Ten laatste toont Hij zich aan allen
Als oproerling geboeid, gesard,
En eindigt zoo zijn pijnlijk leven,
Gedompeld in een zee van smart.
6. Nu, onder schijn van brood verborgen,
Breidt Hij nog steeds zijn armen uit
Naar ied're ziel die tot Hem ijlend,
Hem volgen wil als zijne bruid.
7. O zwijg dan, zwijg, gij valsche wereld,
Verwacht geen liefde meer van mij;
Een ander heeft mijn hart veroverd,
Meer min'lijk, meer getrouw dan gij!

N°. 21. Lijdenslied.

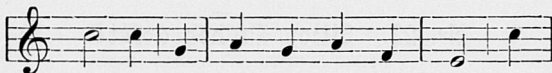
1. O Hart om on - ze zon - den, Zoo ui - terst diep ge -

hoond, O Hart zoo vol van won - den, Met

door - nen wreed ge - kroond! U ko - men wij ver -

ee - ren, U, god - lijk Hart vol smart: Be -

mind, o lie - ve Je - zus, zij steeds uw hei - lig Hart!

2. O Hart, op 't kruis doorstoken,
 Uit loutre liefdegloed,
 Dat eens voor ons gebroken,
 Sinds reinigt door uw bloed,
 U komen wij bedanken,
 Voor zooveel liefdesmart:
 Bemind, o lieve Jezus,
 Zij steeds uw heilig Hart!

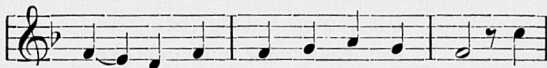
3. O Hart, nog steeds vergeten,
 Door zielen zonder tal,
 Nog zóó van-een-gereten,
 Door veler zondenval,
 U komen wij vertroosten
 Voor zooveel smaad en smart;
 Bemind, o lieve Jezus,
 Zij steeds uw heilig Hart!
-

N°. 22. Sitio: Ik heb dorst!

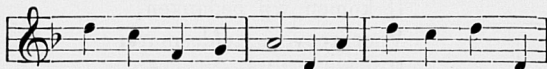
1. Hij liet het hoofd reeds han - gen Op

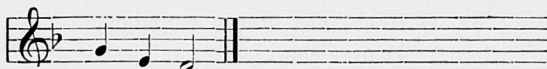
de af-ge-mat-te borst: Het doods-bleek kleurt de

wan - gen Van 's He-mels Op - per - vorst; Dan

klaagt Hij vol ver - lan-gen, Zijn fel - len dorst. Zijn

fel - len dorst.

2. 'k Heb dorst! Wat storm van plagen,
 O eind'loos minnend Hart,
 Hebt Gij zoo stil gedragen,
 Wat schande en smaad getart!
 Van waar uw pijnlijk klagen,
 In lichter smart? (*bis*)

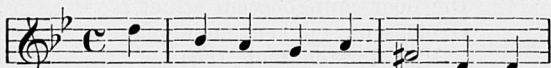
3. Ach wist gij, wat zoo griede
 Het Hart van uwen Heer!
 Hoe wreed mij 't staal doorkliefde,

'k Wensch duizend wonden meer;
 Mijn lijden is mijn liefde,
 Oneindig teer. (*bis*)

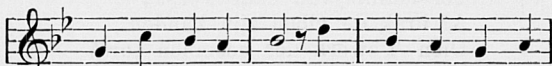
4. Zij , groeiend alle stonden
 Brengt mij in stervensnood;
 Zij perst uit mijne wonden ,
 Die drupp'len , bloedig rood.
 Niets kan haar gloed verkonden:
 Ze is eind'loos groot. (*bis*)
5. Wat baat , of ge op mijn klagen
 Me één enk'len druppel biedt ?
 Zal die de vlam vertragen ,
 Die door mijn boezem schiet ?
 O mensch , gij kent mijn plage ,
 Mijn dorsten niet. (*bis*)
6. Al brak de zee haar stranden
 Ter laafnis van haar Vorst ,
 Al brak de vloed zijn banden ,
 Dien 't zwerk der heem'len torst
 Nog zou de vlamme branden
 In mijne borst. (*bis*)
7. Mijn vlamme brandt daar binnen ,
 Mijn hart kwijnt door haar gloed ;
 O mensch , om u te minnen
 Stortte ik mijn hartebloed ;
 Ik dorst naar 't wederminnen
 Van uw gemoed. (*bis*)
8. Daarvoor heb ik geleden
 Mijn smarten eind'loos groot ,
 Daarvoor heb ik gestreden
 In harden stervensnood ;
 Daarom voor 't laatst gebeden ,
 Nog in den dood. (*bis*)

9. O Hart, van liefde dronken,
Is dit uw laatste beê?
Deel dan uw liefdevonken
Ons ijskoud harte mee!
U is ons hart geschonken,
Ach, sterf in vree! (*bis*)

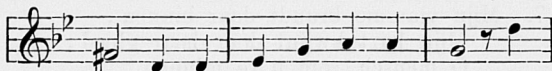
N°. 23. Het is volbracht!

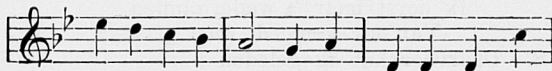
Sinds drie be-nauw-de ston-den Hangt

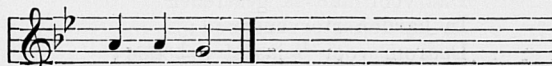
't God'-lijk Of-fer-lam Aan 't kruis, waar op 't de

zon-den der we-reld boe-ten kwam; Het

bloed der o-pen won-den Kleurt de of-fer-stam, Kleurt

de of-fer stam.

2. De dag hield op te blinken
 En zonk in sombren nacht,
 Toen 't lam het hoofd liet zinken;
 In ongekende kracht
 Van 't kruis het woord deed klinken:
 »Het is volbracht!» (*bis*)
3. Volbracht is 't werk der liefde
 In lijden, lang en hard;
 Wat lijdenswee ooit griede
 Met scherp en smaad en smart,
 Wat zwaard ooit boezem kriede,
 't Drong door zijn hart. (*bis*)
4. »Volbracht!» zoo klinkt in glorie!
 In forsch koningschreeuw,
 Het lied der kruisvictorie
 Van Juda's sterken Leeuw,
 Beheerscher der historie
 Van eeuw tot eeuw. (*bis*)
5. Tot 's werelds verste palen
 Rolt dondrend de echo voort;
 In 's hemels hoogste zalen
 Is 't stervend woord gehoord;
 De afgronden ook herhalen
 't Ontzaglijk woord. (*bis*)
6. Hij slaat nog eens ten hoogten
 Zijn blikken naamloos teer.
 Weer heeft Hij 't hoofd gebogen,
 Droef naakt de dood zijn Heer.
 Nu sluit Hij stervend de oogen, —
 Hij is niet meer! (*bis*)
7. »Volbracht!» Daar stort doorstoken
 De helvorst van zijn troon;
 Zijn scepter is verbroken,

Ter aarde ligt zijn kroon;
 Zijn vonnis is gesproken
 Van eeuwgen hoon. (*bis*)

8. Zie, 't aardrijk treedt herboren
 Uit Christus' hartebloed,
 Als Koningsbruid verkoren,
 Haar redder te gemoet;
 Haar strekken de englenkoren
 Ten bruiloftstoet. (*bis*)
9. »Volbracht!» als wierookwalmen,
 Steeg 't Offer naar Gods troon;
 De hemelen weergalmen,
 't Triomfied van Gods Zoon;
 Gods engel vlecht uit palmen
 Zijn zegekroon. (*bis*)
10. Wat lichtgloed komt daar zweven
 Langs de uitgeblonken sfeer?
 De God van dood en leven
 Blijkt op het aardrijk neer;
 Hij kent, aan 't kruis geheven,
 Zijn dierb'ren weer. (*bis*)
11. Hij ziet heel de aard' bedropen
 Met Jezus' kostbaar bloed;
 Hij sluit de heemlen open,
 De schuld is uitgeboet;
 De wereld kijkt vol hope
 Naar 't eeuwig goed. (*bis*.)
12. Ver wijkt van de aard het duister,
 Nu God haar tegenlacht;
 Omstraald van hooger luister
 Treedt ze uit haar langen nacht;
 Eén lied van zege ruischt er:
 »Het is volbracht!» (*bis*)

N°. 24. Hier, hier zegeviert uw liefde.

1. Hier, hier ze - ge - viert uw lief - de, Brandt zij in haar

hoog - steñ gloed ; Hier ontwaakt gij, Zoe - te Je - zus,

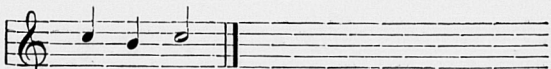
Door uw schich ten 't koudst ge - moed. Al - le har - ten,

al - le ta len Mo gen 't eeu - wig luid her - ha - len

Wees ge - ze - gend zon - der end, Je - zus in uw

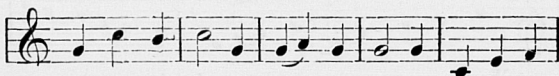

Sa - cra - ment !

2. Hier, hier blijft Gij, zoete Heiland;
 Uw beminden steeds nabij,
 Opdat slechts uw minnend Harte
 Hunne hoop en toevlucht zij;
 Hier verzacht uw teed're liefde
 't Lijden dat ons harte griefde:
 Wees gezegend zonder end,
 Jezus in uw Sacrament!
3. Wie er zucht op 's levens reize,
 Afgemat door langen strijd,
 Kom' zich aan den maaltijd zetten,
 Dien uw liefde hier bereidt!
 Waar Ge U zelve schenkt tot spijs
 En ter laaf'nis op de reize:
 Wees gezegend zonder end,
 Jezus in uw Sacrament!

N°. 25. Mijn ziel wat toeft gij op deez' stonde.

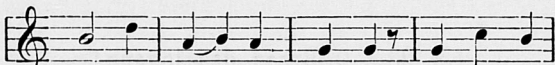
Anima mia, che fai?

Mijn ziel, wat toeft gij op deez' ston-de, Be-min die

U zijn lief - de biedt; Het is uw

God, die smeekt om lief - de, En gij, o

mensch, gij schenkt ze niet ?

2. O zie, van liefde voor U gloeiend
Verwijlt uw Jezus hier op aard;
Het opperst Goed, 't oneindig Wezen,
Wordt onder schijn van brood bewaard.
3. Om zich geheel aan U te schenken,
Noodt Jezus u ten vriendendisch,
En spijsst u met zijn godlijk Lichaam,
Dat u het Brood des levens is.
4. En gij, mijn hart, bij zulke vlammen
Ontsteekt gij niet in liefdegloed?
Mijn ziel, gij geeft u niet gewonnen,
Bij zulk een liefdesovervloed?
5. Ja, geef u over, min uw Jezus,
Die al uw liefde waardig is;
Hij schenkt zich weg als pand van liefde,
Als voedsel aan zijn heil'gen disch.

de.

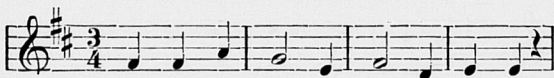
die

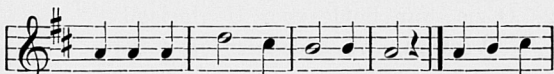
v

N°. 26. O Brood des levens!

O pane del cielo.

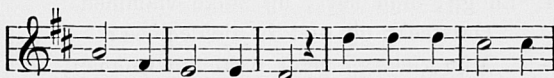
1. { O brood des le - vens! kost - bre spij - ze!
 Die hier mijn God op wond'-re wij - ze

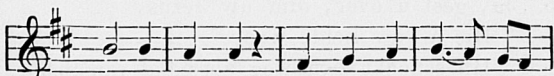
O bo - ven al - les dier-bre schat, { U wil ik
 In schijn van brood ge - heel be - vat :

min - nen, U aan - - bid - den, O Je - zus,

Je - zus, maat-loos zoet! Wat blijft Gij liefd'-rijk

in ons mid - den En spijst ons met uw

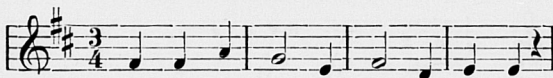

Vleesch en Bloed.

2. O hartversterkend brood des levens,
 Wat feestdich hebt gij mij bereid!
 O onderpand en voorsmaak tevens
 Van 't leven der onsterf'lijkheid!
 Ik leef niet, ik, o neen, mijn leven,
 Mijn God, mijn goede God zijt gij;
 Gij hebt mij 't leven hier gegeven,
 Gij voedt, versterkt en zaligt mij.
 3. O mijn beminnelijke goedheid,
 Die met geweld mij overmant,
 Mijn hart, in liefdevolle zoetheid,
 Omstrengelt met onbreekbaren band!
 O liefde zoet! U zij mijn leven,
 Altoos, altoos, blijf ik U bij;
 Gij hebt U zelf aan mij gegeven:
 Aanvaard, o God, aanvaard ook mij.
 4. U zal ik zien in 't zalig Eden,
 Van aangezicht tot aangezicht,
 Om U daar door alle eeuwigheden
 Te minnen in uw glorielicht.
 Ja zeker, 'k hoop U daar te aanschouwen,
 Mijn God, die in mijn binnenst leeft!
 Mag ik den Hemel niet vertrouwen
 Van Hem die mij zich zelven geeft?
-

N°. 26. O Brood des levens!

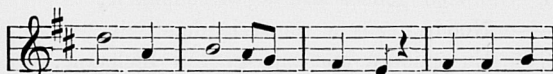
O pane del cielo.

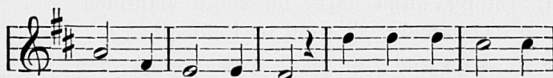
1. { O brood des le - vens! kost - bre spij - ze!
 Die hier mijn God op wond' - re wij - ze

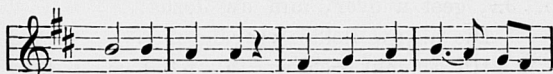
O bo - ven al - les dier-bre schat, { U wil ik
 In schijn van brood ge - heel be - vat :

min - nen, U aan - - bid - den, O Je - zus,

Je - zus, maat-loos zoet! Wat blijft Gij liefd'-rijk

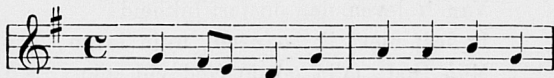

in ons mid - den En spijst ons met uw

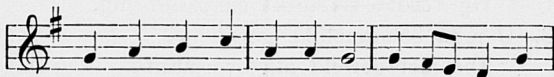

Vleesch en Bloed.

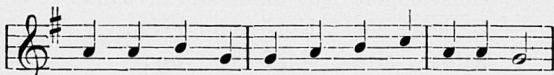
2. O hartversterkend brood des levens,
 Wat feestdisch hebt gij mij bereid!
 O onderpand en voorsmaak tevens
 Van 't leven der onsterf'lijkheid!
 Ik leef niet, ik, o neen, mijn leven,
 Mijn God, mijn goede God zijt gij;
 Gij hebt mij 't leven hier gegeven,
 Gij voedt, versterkt en zaligt mij.
 3. O mijn beminnelijke goedheid,
 Die met geweld mij overmant,
 Mijn hart, in liefdevolle zoetheid,
 Omstrengelt met onbreekbaren band!
 O liefde zoet! U zij mijn leven,
 Altoos, altoos, blijf ik U bij;
 Gij hebt U zelf aan mij gegeven:
 Aanvaard, o God, aanvaard ook mij.
 4. U zal ik zien in 't zalig Eden,
 Van aangezicht tot aangezicht,
 Om U daar door alle eeuwicheden
 Te minnen in uw glorie-licht.
 Ja zeker, 'k hoop U daar te aanschouwen,
 Mijn God, die in mijn binnenst leeft!
 Mag ik den Hemel niet vertrouwen
 Van Hem die mij zich zelven geeft?
-

N°. 27. Na de H Communie.

1. Wil nu 't lied der lief - de zin - gen,

Breek mijn ziel in zan - gen uit, Nu gij Hem, dien

's He-mels krin - gen Niet om - vat - ten, in u sluit.

'k Heb den - ge - ne dan ge - von - den, Dien al-leen mijn

ziel be-mint, Ach, geen tong zal 't ooit ver-kon - den,

Wat een hart in Je - zus vindt.

2. Groote God, Gij, Gij de mijne,
 En ik arme, de uwe, Heer,
 Neen geen dood, geen hel, geen pijn,
 Neen geen wereld scheidt ons meer.
 Ja, wel is de Beker heerlijk,
 Die mijn ziel nu dronken maakt;
 Zoete Spijze, hoe begeerlijk,
 Slechts door 't rein gemoed gesmaakt!

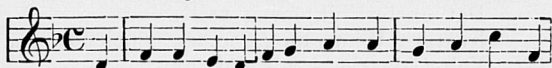
3. Kostbre Vrucht van 't hemelsch Eden,
 Reeds in 't aardsch voorafgebeeld,
 Manna, vol van zoetigheden,
 Dat onsterf'lijk leven teelt.
 Kostbre Wijn, bij stroomen vloeiend
 Van Calvaries kruishoutstam,
 't Hart verkwikkend, 't hart ontgloeiend,
 't Al verteerend door uw vlam!

4. 'k Leef, niet meer door eigen leven
 Jezus, Jezus leeft in mij,
 Aan mij zelf en de aarde ontheven,
 Vier ik 's hemels hooggetij.
 'k Voel een zee mijn ziel doorbruischen,
 Waar mijn leven in verzwindt,
 'k Hoor nu de eeuw'ge zangen ruischen,
 Of mijn zaligheid begint.

5. Heer, wat zal ik wedergeven
 Voor die liefde oneindig groot?
 Niets toch is 't, als 'k bloed en leven,
 Heel mij zelf ten offer bood.
 Spreek, o Heer, uw dienaar luistert,
 Spreek, o Heer, wat vordert Gij?
 'k Hoor uw stem, die zachtkens fluistert:
 Dierbre ziel, bemint gij mij?

6. Ach, Gij weet het, God mijns harten,
 U is heel mijn hart gewijd;
 U, mijn liefde in vreugd en smarten
 U, mijn ziel in eeuwigheid.
 Dierbre Jezus, nog één bede
 Voor dat ik uw huis verlaat,
 Laat mijn ziel uw zoeten vrede,
 Hoed mij toch voor alle kwaad.

N°. 28. Mijn Jezus, ik wil U alleen.

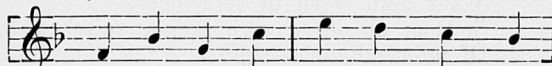
1. Mijn Je-zus ik wil U al-leen, Waar Gij ook wilt, ik

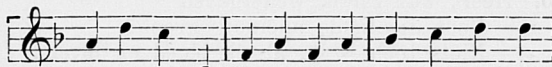
volg uw schreên, In bit-tre smart, bij fel-len spot, Is

U be-ha-gen mij ge-not, Ik vol-ge uw wen-ken

meer en meer, Ver - vul me een wensch slechts,

lie-ve Heer, Dat lo-ven tot zijn laat-sten slag, Uw

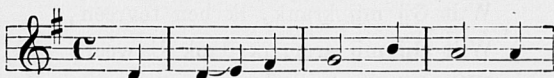

Sa - cra-ment mijn har - te mag,

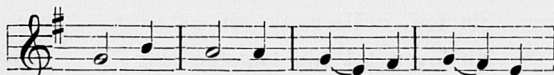
2. Mijn Jezus, ik wil U alleen,
 Naar U gaat al mijn vreugde heen;
 Neem 't beste, 't liefste weg van mij,
 Mijn bloedend harte volgt U blij;
 En is dan alles heengegaan,
 Met meerder drang roep ik U aan:
 Dat loven tot zijn laatsten slag,
 Uw Sacrament mijn harte mag.
3. Mijn Jezus, ik wil U alleen,
 Wilt Gij mij krank, ik ben tevreên,
 Wilt Gij mij arm, ik dank U weer,
 Wilt Gij me in pijnen, U zij eer,
 Wilt Gij mij lijdend onverpoosd,
 Sla toe, o Heer, ik ben getroost,
 Nu loven tot zijn laatsten slag,
 Uw Sacrament mijn harte mag.
4. Mijn Jezus, ik wil U alleen,
 Geen droom van weelde lokt mij heen,
 Noch aller wereld ijdelheid,
 Niets dat mij van uw altaar scheidt;
 Gij zijt mijn liefde, schoon en groot,
 Nietscheidt ons, niets, geen smart, geendood,
 Zoo bij den laatsten, fellen slag,
 Uw Sacrament mijn harte mag.

5. Mijn Jezus, ik wil U alleen,
 En nu en in alle eeuwigheên.
 Wat trekt mijn ziele hemelwaart?
 Geen glorie met genot gepaard,
 Maar Gij, mijn Heer, mijn heil, mijn God;
 Mijn zaligheid in 't lijdenslot,
 Nu loven tot den laatsten slag,
 Uw Sacrament mijn harte mag.

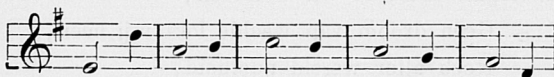
N°. 29. Gegroet o Wonden van den Heer.

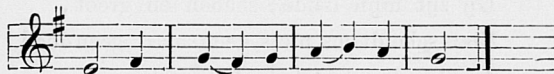
1. Ge - groet o Won - den van den
 2. Geen ster straalt met zoo held' - ren

- Heer, O lief - de - pan - den, eind' - loos
 schijn Geen roos noch bal - sem geurt zoo

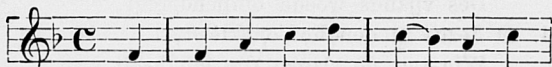
- teer, Waar - uit de niet te strem men vloed Ons
 fijn, Geen keur - ge steent heeft uw waar - dij, Geen

- toe-stroomt uit zijn pur - per bloed.
 ho - nig is zoo zoet als gij.

3. Gij zijt de blijde en open poort
Van onzer zielen toevluchtsoord,
Waar nooit hoe fel zij ook bespringt
Des vijands woede binnendringt.
 4. O Jezus in den hof ontkleed,
Wie telt de slagen die Gij leedt,
Wie telt de druppelen van het bloed,
Dat uw verscheuring stroomen doet!
 5. Dat voorhoofd ach, zoo lief en schoon,
Doorsteekt de scherpe doornenkroon,
En om de stompe nagels bloedt
Een breede wond in hand en voet.
 6. En als in liefde maat'loos groot,
Hij 't leven prijs laat aan den dood,
Wordt door de lans zijn hart doorboord,
En vloeit er bloed en water voort.
 7. Komt snelt dan allen toe, die met
De schuld des doods u ziet besmet :
Want wie in 't heilbad van Gods Zoon
Zich afwascht, wordt weer blank en schoon.
 8. Hem, die aan 's Vaders zijde troont,
Zij eeuw'ge dankbaarheid betoond,
Hem, die ons vrijkocht door zijn bloed,
En door zijn Geest volharden doet.
-

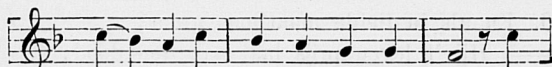
N°. 30. Voor Jezus' Harte zinge.

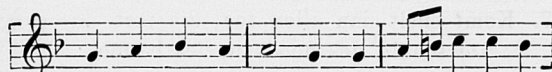
1. Voor Je-zus' Har-te zin-ge Mijn

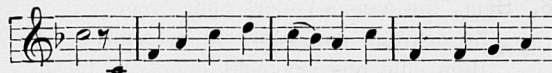
ziel in rein ge-neugt; Door al-le wol-ken

drin-ge de lui-de toon der vreugd; Ge-

eerd ten al-len tij-de Zij Je-zus' hei-lig

hart! Dat al-lerhartzich wij-de, Aan't Hart vol liefde en

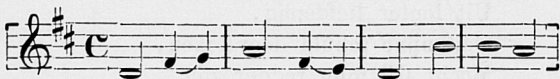

smart, Aan 't Hart vol lief-de en smart.

2. O Hart voor mij gebroken,
 Uit louter liefdepijn,
 Om mijne schuld doorstoken,
 Mocht Gij mijn redder zijn.
 Geëerd ten allen tijde,
 Zij Jezus' heilig Hart,
 Dat aller hart zich wijde,
 Aan 't Hart vol liefde en smart. (*bis*)
 3. Uit breede Hartskwetsure
 Sprong water, heilig bloed,
 Hoe rijk stroomt sinds die ure
 Ons uw genadevloed.
 Geëerd ten allen tijde,
 Zij Jezus' heilig Hart,
 Dat aller hart zich wijde,
 Aan 't Hart vol liefde en smart. (*bis*)
 4. Heer Jezus ééne bede,
 Slechts ééne, gun ze mij:
 Ruim mij een zoete stede
 In uw doorboorde zij.
 Geëerd ten allen tijde,
 Zij Jezus' heilig Hart,
 Dat aller hart zich wijde,
 Aan 't Hart vol liefde en smart. (*bis*)
-

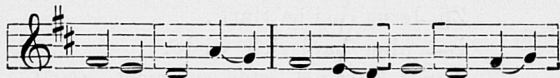
N°. 31. Zegezing op het Goddelijk Hart!

2.

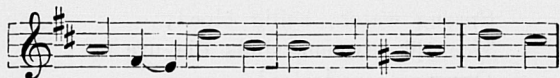

1. Welk een schouw-spel! 't Hart der har-ten

3.

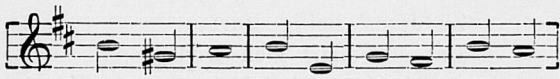

's Eeuw-gen Va-ders eeuw-ge Zoon, In een

zee van smaad en smar-ten Op het schand-lijk

4.

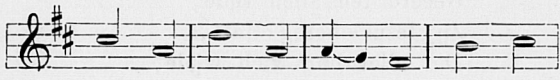

kruis ten toon. Waar zijn haat-ren Hem om -

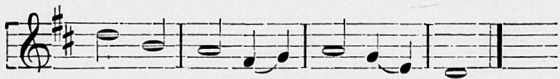

5.

schaat'-ren Met een storm van spot en hoon.

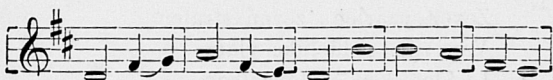
Waar zijn haat'-ren Hem om - schaat'-ren

Met een storm van spot en hoon.

2. Waar dat Hart tot zeven malen
 Uit zijn rijkste schatten nam :
 Zeven paarlen , zeven stralen
 Van zijn goddelijke vlam ,
 Liefdetolken , alle volken
 Roepend tot zijn kruishout stam. } *bis.*
3. Waar dat Hart een viertal vlieten
 Over Golgotha en de aard
 Uit zijn diepste voort ziet schieten
 Meer dan paradijzen waard ,
 Sinds zijn Handen 't kruis omspannen, } *bis.*
 Dat een eeuwig Eden baart.
4. Waar dat Hart in 't eind gebroken
 Door zijn namelooze smart,
 Ja, tot op den grond doorstoken,
 Des Gerechtsten rechten tart,
 En die rechten komt bevechten } *bis.*
 Met die eeuw'ge wond in 't hart.
5. Welk een schouwspel ! God der liefde !
 Wie vergeet het nog voortaan ,
 Sinds de speer uw boezem kliefde ,
 En uw Hart bleef open staan ,
 Om te ontvangen , die 't verlangen } *bis.*
 Er voor eeuwig in te gaan !
-

Slotcouplet.

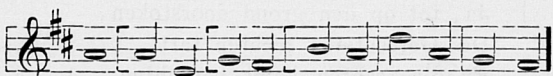
6. Ik ver - lang het, ik be - geer het, ja, ik

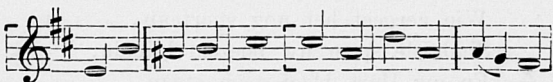
wil, ik moet het Heer! Sterk dat wenschen

en ver - meer het; Maar ik bid het en be -

zweer. (Moet ik le - ven laat mij ge - ven, Hart voor
Moet ik lij - den, laat mij strij - den, Al - toos

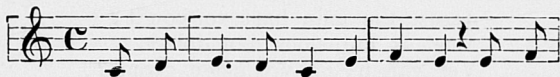
Hart en im mer meer; Moet ik le - ven, laat mij
moe - dig, al - toos meer; Moet ik ster - ven, doe mij

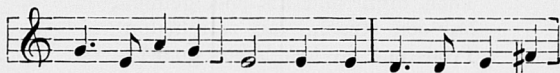
ge - ven Hart voor Hart, en im - mer meer.
er - ven, 't Hart dat ik al - leen be - geer.

N°. 32. Somber woud, dat door uw zwijgen.

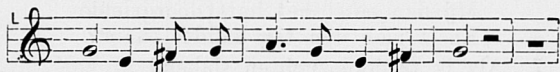
Selva romita e oscura.

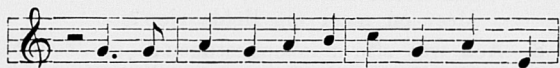
1. Som-ber woud, dat door uw zwij-gen Schijnt te

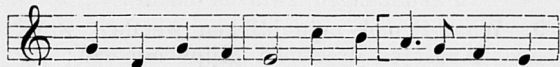
treu-ren om mijn smart; Lui-ster naar mijn boe-zem-

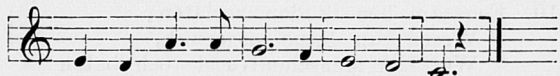
hij-gen Naar den klaag toon van mijn hart.

2. Hoor toch naar mijn ziels ge-flui-ster, Breng mijn

bang ge-moed tot rust Laat mij in uw een-zaam

dui-ster Droe-vig zijn naar har-te-lust.

3. Ja, mijn tranen zullen vlieden,
Tolken van mijn diepe smart;
Tot ik u, o zielsgenieten!
Weer mag drukken aan mijn hart.
4. Ach, waar hebt gij u verscholen,
Jezus, die mijn hart verwondt?
Moet ik hulpeloos dan dolen,
Ver van u, op vreemden grond?
5. Waar, waar bleef dat zoet verleden,
Toen mijn God als speelgenoot,
Mij een stroom van zaligheden
Troostend in het harte goot?
6. Als hij in mijn slaap van liefde
Met zijn pijlen tot mij kwam;
Mij dan eerst het hart doorgriefde
En 't zich dan ten aandeel nam?
7. Als ik teedere zuchten slakend,
Minnend beemd en woud doorliep,
En steeds feller voor hem blakend,
Meer en meer om liefde riep?
8. Ach wat storm is opgestoken,
Na dien vrede kalm en zacht!
Is dan 't hemellicht gedoken
In een bangen zwarten nacht?
9. Waar ik ook mijn bliken wende,
Angst en droefheid grijpt mij aan;
'k Zie een toekomst vol ellende
Sidderend voor mij open gaan.
10. Eenzaam ben ik dan verlaten,
Wreed van Jezus losgerukt,
Wat kan menschentroost toch baten
Aan mijn hart zoo diep bedrukt?

11. 'k Voel den dood mij steeds benauwen,
En toch velt hij mij niet neer,
Nergens, waar ik rond mag schouwen,
Nergens vind ik uitkomst meer.
12. Van mijn Jezus gansch begeven,
Wil ik vluchten... maar waarheen?
Daar de leidstar van mijn leven
Uit het starend oog verdween.
13. Toef, mijn Jezus, toef niet langer,
Eenzaam zit ik hier terneer,
Immer wordt mij 't harte banger,
Troostloos zucht het immer meer.
14. Word verzoend, mijn zieleweelde,
Ach, ik leed reeds lang genoeg,
Dat uw hand die wonden heelde,
Die uw liefde me eenmaal sloeg?
15. Mag ik niet de reden wraken,
Die u van mij vluchten deed;
Toch zal ik den band nooit slaken;
Door uw liefde mij gesmeed.
16. Ja, mocht gij mij van u drijven,
Smaaddet gij mijn droeve beên:
Ik zal eeuwig bij u blijven,
Eeuwig, eeuwig de uwe alleen.
17. Ja, ik min u, schoon ge uwe blikken,
Thans vijandig op mij slaat;
Vlucht, ja vlucht, toch zal mijn snikken
U steeds volgen, waar ge ook gaat. } *bis.*

Nº. 33. Waar ben ik! in wat heerlijk Eden!

Dove mi trovo! deh qual è questa.

1. Waar ben ik! in wat heer-lijk E-den?

Wat lief-lijk zach-te len-te - lucht Door-

bal-semt mij met za-lig - - he-den

En doet mij ba-den in ge - - nugt?

2. Wie heeft mij in die lust-pri - ee - len,

In dien ge - slo - ten tuin ge - - bracht,

Waar len - te - ze - phyrs 't har - te stree - len,

Met bloe - sem - geu - ren rijk be - vracht?

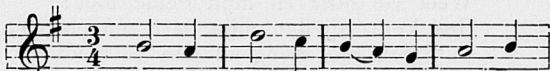
3. In zoete sluimring mag ik rusten,
Bij 't kweelen van der vooglen lied.
Verdwyn, o wereld, met uw lusten,
Ach stoor mijn stillen vrede niet.
4. Ik ben door liefde gansch bevangen
Neen, schijnschoon dat de wereld biedt,
Niet langer blijft het aan u hangen,
Het hart dat Godes troost geniet.
5. Ja, zonder vuur voel ik mij branden,
Ik ben gewond, maar zonder schicht,
Ik ben geboeid, maar zonder banden,
In 't duister vind ik eeuwig licht.
6. Door duizend ketenen gebonden,
Voel 'k duizend pijlen in mijn hart;
'k Ben overdekt met liefdewonden: —
Wie de oorzaak zij dier liefdesmart?

7. Ik voel mij leven, sterven tevens,
Ik leef, al stervend van genot:
O vreugde niet voor duizend levens
Verwisselde ik mijn zalig lot.
8. Ik wensch in eenzaamheid te zwijgen,
'k Wil spreken over teedre min;
'k Wil rusten, 'k wil naar boven stijgen
Naar liefdes einddoel en begin!
9. Ben 'k eenzaam in gebed verzonken,
Dan is mijn ziel het minst alleen;
Heeft mij de liefde vastgeklonken,
Dan stijg ik vrij ten hemel heen.
10. Ik zoek verneedring — wordt verheven,
'k Laat alles staan — vindt alles weer;
Van 's werelds schijngenot begeven
Geniet ik duizend vreugden meer.
11. Ik kwijn, en altijd wil ik kwijnen,
Ik wensch een vuur, dat mij verteer,
'k Wil leven -- wil van de aard verdwijnen
Mijn God, Gij weet wat ik begeer!
12. Ik min, maar doelloos is mijn minnen,
Ik zoek, maar zonder dat ik vind.
Slechts dit verkondt een stem daarbinnen:
»Een maatloos Goed is 't dat gij mint.»
13. O gij door liefde Gods gewonden,
O zegt mij welke leniging,
Gij in uw krankheid hebt gevonden
Bij 't vlijmen van die liefdeklng.
14. Maar niemand hoort mijn boezemhijgen,
En gij, naar wien mijn ziele smacht,
Hoe hooger mijne zuchten stijgen,
Te minder hoort Gij naar mijn klacht.
15. O liefde, die mij kwaamt doorboren
O zeg mij, zeg mij, wie gij zijt?

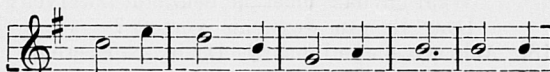
- Laat éénmaal slechts uw stemme hooren,
Slechts eenmaal, en ik sterf verblijd.
16. Mijn Jezus, sta mij toe te klagen:
Weet Ge *alles* en mijn liefde niet?
Hoe kunt Gij dan mijn hart zóó plagen,
Dat zich zoo dringend aan U biedt?
17. Ik voel mijn hart van liefde sterven,
En Gij bemint mij ook zoo zeer;
Waarom dan moet ik eenzaam zwerven,
Daar ik van droefenis verteer?
18. Ach wreede minnaar! Doch, o Heere,
Wat zeg ik? Duizendmalen neen?
Gij weet toch, dat ik niets begeere
Dan uwen wil — en dien alléén.
19. Mijn God! uw liefde doet mij ijlen,
Mijn geest en woorden zijn verward;
Gewond door uwe scherpe pijlen,
Ben ik als dwaas van liefdesmart.
20. O God, met eeuwge schoonheid pralend,
Wien 'k eenig, eenig minnen zal,
O zon, van vuurge liefde stralend,
Mijn levensbron, mijn vreugd, mijn al!
21. O zeg mij, kostbaarste aller schatten,
Hoe zich uw liefde loonen laat;
Wat liefde kan mijn hart bevatten,
Waarmee ik de uwe gansch verzaad?
22. Zoo ik in vuurgloed zou verkwijnen
De zwaarste kruisen voor u droeg,
Of wegkroop in de felste pijnen,
En stierve... 't ware niet genoeg.
23. En nu, daar woorden mij begeben. }
Hoor nog mijn laatste hartentoon:
Mijn God, ik schenk U goed en leven,
U minnen zij mijn eenigst loon! }

N°. 34. Wereld! 'k wil U niet behooren.

Mondo, piu per me non sei.

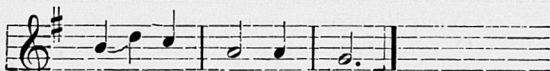
1. We - reld, 'k wil U niet be - hoo - ren,

Gij be - hoort ook mij niet meer; Al mijn

lief - de en ziels - ver - lan - gen zijn voor

Je - zus mij - nen Heer!

2. Zijne weergalooze goedheid

Heeft mijn ziel en hart geroofd,

En uw liefde, o ijd'le wereld,

Is voor eeuwig uitgedoofd.

3. O mijn Jezus, mijn beminde,

Van wiens liefde 't hart mij trilt,

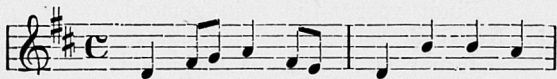
Neen ik wensch geen andren Bruigom,

'k Volg U, leid mij, waar gij wilt.

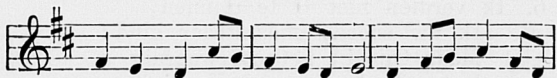
4. Neen, ik kan niet langer leven
Zonder U, mijn hoogste goed;
Want de keten uwer liefde
Bindt voor altijd mijn gemoed.
 5. Neen, ik zal U nooit verlaten,
Jezus, neem mij tot uw bruid;
Eens gewond door uwe liefde,
Blijf ik eeuwig u ten buit.
 6. Ik verdien niet U te minnen,
Ik uw snood, ondankbaar kind:
Maar Gij zijt het overwaardig
Dat geheel mijn ziel U mint.
 7. Jezus, geef mij uwe liefde
Wijl ik anders niets begeer,
En ik smEEK slechts tot belooning,
Dat mijn liefde steeds vermeer.
 8. Uwe vreugd is ook mijn vreugde,
O mijn Al, mijn schoonste God!
Ja, uw heilig welbehagen
Is mijn hoogste zielsgenot.
 9. Kom, o Jezus, wond mijn harte
Dat toch U alleen behoort,
Doe mij kwijnen, doe mij sterven
Van uw liefdeschicht doorboord.
 10. Ja, ik min U, o mijn Bruigom,
'k Wil U minnen immer meer:
En te sterven voor uw liefde,
Is het hoogst wat ik begeer.
-

N°. 35. De H. Wil van God.

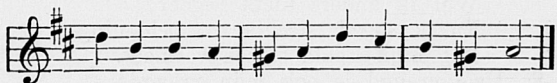
Il tuo gusto, e non il mio.

1. U - wen wil, en niet den mij - nen

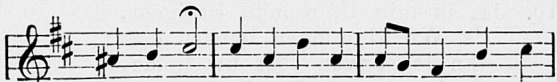
Min ik slechts in U, mijn God; Wat uw goed - heid

zal be - ha - gen Dat al - leen is mijn ge - not.

Refrein.

O wat lief - de zijt gij waar - dig, Drie - werf heil' - ge

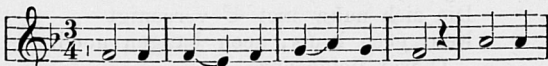

wil van God! O wat lief - de zijt gij waar - dig,

Drie - werf heil' - ge wil van God!

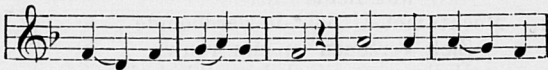
2. Gij verkeert het kruis in blijdschap,
Gij verzoet den bitt'ren dood,
Die zich nauw met U vereenigt
Kent geen kruis, geen bangen nood.
O wat liefde enz.
3. Gij verzaadt de schoone zielen,
Die daarboven met U zijn;
Zonder U was ook de hemel
Slechts een oord van folterpijn.
O wat liefde enz.
4. Mocht met U ook de verdoemde
Zich vereenen in zijn rouw,
Hellesmart werd hemelblijdschap,
't Hellevuur werd hemeldauw.
O wat liefde enz.
5. Mocht ik gansch met U vereend zijn,
Als ik uit dit leven scheid;
Zoo te sterven is geen sterven,
Leven is 't, in eeuwigheid.
O wat liefde enz.
6. U dan schenk ik heel mijn leven,
U zij 't minnend hart gewijd,
O mijn Jezus, slechts uw Harte
Zij mijn liefde voor altijd.
O wat liefde enz.
7. U alleen wil ik behagen
In mijn lijden, in mijn vreugd,
Wat aan U behaagt, mijn liefde,
Dat alleen maakt mij verblijd.
O wat liefde enz.
-

N°. 36. Lieve Moeder van den Heer.

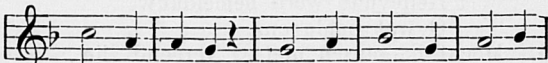
1. Lie-ve Moe - der van den Heer! Laat ons

om uw ze - teldrin - gen; Laat uw

kin - dren U ter eer 't Ziel - ver - ruk - kend

feest - lied zin - gen; 't Moet weer - klin - ken luid en

blij: Moe - der, on - be - vлект зйт Gij!

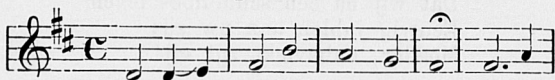
2. 't Heeft reeds 't wijde wereldrond
 En herscheppend overklonken,
 't Woord door Pius' mond verkond:
 En uw kinderen vreugdedronken
 Jublen op uw feestgetij:
 Moeder, onbevlekt зйт gij!

3. Neen, dat loflied zwijgt niet meer;
 Tot aan 's werelds verste palen
 Zullen met het hemelsch heer
 Al uw kinderen 't luid herhalen,
 't Woord van 't zalig jubeltij:
 Moeder, onbevlekt зйт gij!

4. En we voegen dank en bee
 Bij de blijde feestgezangen:
 Wie, wie dankt niet met ons mee
 Voor al 't heil door U ontvangen
 In het zalig jubeltij,
 Moeder, onbevlekt zijt gij!
5. Zonnezuivre Moedermaagd!
 Om de glorie u gegeven,
 Hoor ook wat ons hart u vraagt:
 Dat wij na een schuldloos leven
 Eeuwig jublen aan uw zij:
 Moeder, onbevlekt zijt gij!
-
6. Lieve Moeder van den Heer,
 Zie van uit de hemelkringen
 Op uw kind goedgunstig neer,
 Dat zijn loflied u komt zingen:
 U, u is mijn hart gewijd,
 Goede Moeder, voor altijd.
7. O wat blijdschap, wat genot
 Komt mijn minnend hart ontvonken,
 Peinzend op het zalig lot,
 U voor de eeuwigheid geschonken,
 Moeder met uw God en Zoon
 Jublend op een glorietroon.
8. In des hemels zaalge vreugd,
 Boven 't Englenkoor verheven,
 Smaakt uw ziel het zoetst geneugt',
 Dat ooit schepsel werd gegeven.
 Dank zij de eeuwge Majesteit,
 Moeder, voor uw heerlijkheid.

9. Toch, wat heil uw Hart doorvliet'
 In des hemels vreugdegaarde,
 Gij vergeet uw kindren niet
 In de woestenij der aarde:
 Moeder, leid mij aan uw hand
 Naar het eeuwig Vaderland.

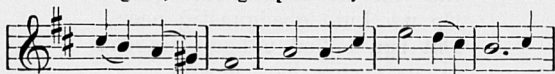
N. 37. Pius sprak van Petrus' rots.

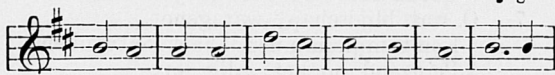
1. Pi - us sprak van Pe - trus' rots: Wees ge-

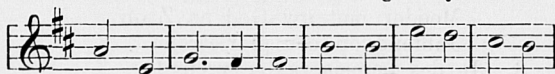
ze - gend, Wees ge - pre - zen, On - be - vlek - te

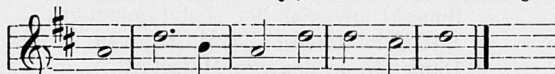
Moe - der Gods! Sinds is 't Ju - bel - tij ge -

re - zen: Ju - blend dan ons lied ge - wijd U die

de On - be - vlek - te zijt, Ju - blend dan ons lied ge -

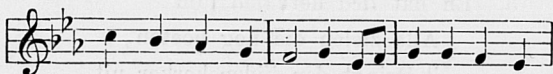
wijd U, die de On - be - vlek - te zijt.

2. Bij die zilvren Jubelkroon
Juichen alle hemelingen,
Moeten de Englen om uw troon,
Koningin, het loflied zingen:
't Zij geloofd ten allen tijd,
Dat gij de Onbevlekte zijt.
3. En dat lied herhalen luid
Alle zielen die nog boeten,
't Dringt den lijdenskerker uit,
Om u jubelend te groeten:
't Zij geloofd enz.
4. U, de vreugde, de eer, de trots
Aller Christ'nen die hier strijden,
Onbevlekte Moeder Gods,
Blijven wij ons loflied wijden:
't Zij geloofd enz.
5. Allerreinste Koningin,
Vrij van alle smet ontvangen,
Moeder Gods en Rijksvorstin,
Moeder hoor ons aller zangen:
't Zij geloofd enz.
-

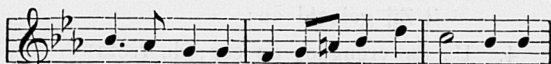
N°. 38. Daar klinkt langs aard en hemeltin.

1. Daar klinkt langs aar-de en he - mel - tin Een

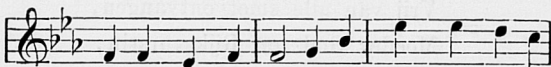
bree - de juich - toon he-nen ; Ma - ri - a's he-mels

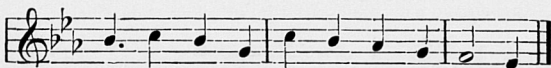
Ko - nin-gin, is op on-ze aard' ver - sche-nen Ma-

ri - a, Moe - der van Gods Zoon, Zoo

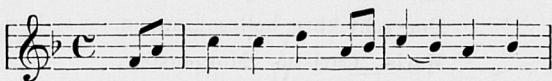

zingt met de En - glen-ko-ren, Heel de aar-de op blij-den

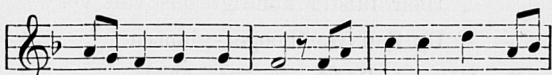

ju - bel-toon, Ma - ri - a is ge - bo - ren.

2. Maria, die den zwarten nacht
Verdrijft van 's werelds kinnen,
Die ons ontweldigt aan de macht
Der schrikbre helleschimmen.
Maria, Christus' Morgenster,
Verblijdt reeds de aardsche transen;
Haar luister kondigt ons van ver
De Zon van hooger glansen.
3. Gegroet Maria, op onze aard,
Niet lang meer zal zij treuren,
Nu wordt zij weer een rozengard,
Vol zoete hemelgeuren!
O Morgenster! O Dageraad!
Wil nimmer meer verdwijnen,
Tot dat de laatste stonde slaat,
En de eeuw'ge Zon zal schijnen.
-

N°. 39. Maria, sprak Gods Engel.

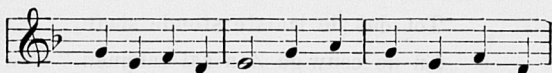
1. Ma - ri - a, sprak Gods En - gel, Met

een ver-rukt ge - moed Ma - ri - a, vol ge -

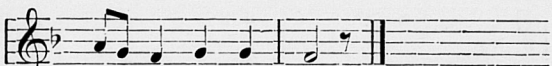
na - de, Ma - ri - a, wees ge - groet! Ma -

ri - a wij ook roe - pen, Met zui - vren lief - de -

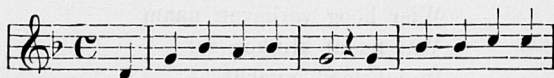
gloed," Ma - ri - a, naam zoo mach - tig: Ma -

ri - a, wees ge - groet!"

2. Uw naam is als een balsem
 In alle levenssmart,
 Hij kalmt en zalft en lenigt
 De diepste wond van 't hart.
 Maria, wij ook roepen, enz.
3. Uw naam is als een honig,
 Zoo hemelsch en zoo zoet;
 Ontsteekt de koudste harten
 In fellen liefdegloed.
 Maria, wij ook roepen, enz.
4. Uw naam is groot en machtig,
 Geen wapen is zoo fel;
 De duivel vlucht bij 't hooren,
 Vlucht naar het diepst der hel.
 Maria, wij ook roepen, enz.

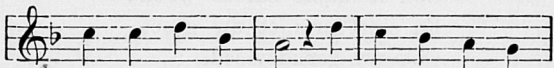
N°. 40. Op onze L. Vr. Visitatie.

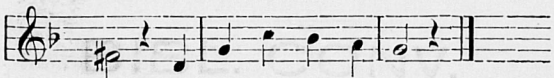
1. Ma - ri - a blij te moe, Toog naar Ju - dæ - a

toe; Zij toog langs berg en dal; Want

Go - des stem be - val; Ga Moe - der van mijn

Zoon, Naar Za - cha - ri - as woon.

2. Zij gaat haar God ter eer,
En ducht geen moeite meer;
Want op haars harten troon
Draagt zij Gods een'gen Zoon,
En gansch een Eng'lenschaar
Aanbidden Hem met haar.
3. En nederig van zin
Treedt zij de woning in,
En brengt vol liefdegloed
Elizabeth heur groet,
En roept van God den Heer
Een stroom van gaven neer.
4. Dan toeft zij langen tijd,
En dient en zwoegt met vlijt,
De Maagd en Moeder saâm,
Wier hoog verheven naam
Van nu af klinken zal
In jubelend geschal.
5. O nooit volprezen Maagd,
Hoor wat mijn bede u vraagt;
Kom, Moeder, met uw Zoon
Ook in mijns harten woon,
En stort er met uw groet
Ook uw genadevloed.
-

2.

3.

4.

N°. 41. Maria's Wiegezing.

Fermarono e cieli.

1. Het he - mel-koor staak-te zijn ju - blend ak -

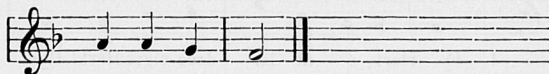
koord, De stem van Ma - ri - a werd im - mers ge -

hoord, De Maagd als een ster-re Zoo schit - te - rend

schoon, Zingt, stra - lend van vreug - de, Op

god - lij - ken toon.

2. Gij slaapt nu mijn engel, mijn kind en mijn God!
 Gij slaapt en ik sterve van Moedergenot,
 Al luikt Ge in uw sluimring uw oogjes zoo zoet;
 Uw adem, mijn liev'ling, ontgloeit mijn gemoed.
3. Ach, maken me' uw oogjes gesloten reeds blij!
 Wat vreugd zal 't dan wezen, als ze opzien naar mij!
 Uw wangetjes van rozen ontstelen mij 't hart;
 O God, zie ik sterf nog van minnende smart,
4. Uw liefelijk mondje, o 't trekt mij zoo aan!
 Vergeef mij, mijn Liev'ling, ik kan niet weerstaan!
 Zij zwijgt, drukt haar kindje aan 't harte, o zoo dicht
 En kust vol ontroering dat godlijk gezicht.

5. 't Ontwaakt nu en opent zijn oogjes zoo zacht,
En staart dan zoo minzaam naar Moeder en lacht,
O God! voor die Moeder die blik, dat gezicht
Zijn pijlen, zijn dolken op 't harte gericht!
6. Mijn ziel hoe gij gloeit niet voor Moeder en Zoon?
Gij blijft nog hardvochtig bij 't schouwspel zoo schoon.
Wat toeft ge, wat zint ge? het aardsche is slechts schijn,
Beslis nu, uw liefde voor wien zal ze zijn?
7. O God'lijke schoonheid, ik minde u te laat!
Doch, 'k zweer dat nu eeuwig mijn hart voor u slaat!
Ja, 't Kind en de Moeder, de Moeder en 't Kind,
De roos en de lelie, weest beiden bemind!
8. De plant en de vrucht, de vrucht en de bloem,
Zij eenig mijn liefde, mijn vreugde, mijn roem.
Ik wensch geen genoegens, geen schatten, geen kroon;
U minnen is alles, u minnen mijn loon!

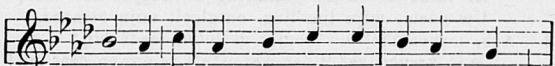
N°. 42. O Hart, o alldroevigst Hart.

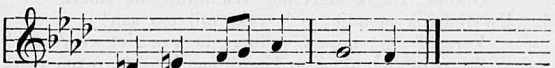
1. O Hart, o al - ler - droe - vigst Hart! Hoe

fel en grie - vend was uw smart! wat hebt Gij veel ge -

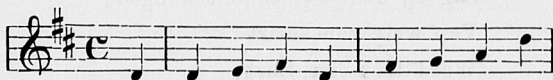
le - den! O zwaard van smart, Wat hebt Gij 't Hart Dier

Moe - der diep door - sne - den.

2. Haar schuldloos Kind zoo wreed gedood,
Bedekt met wonden bloedig rood,
Zag zij aan 't vloekhout hangen;
Van welk een smart
Werd toen het Hart,
Het Moederhart bevangen!
3. Als zelfs de zon geen licht meer geeft,
De steenrots splijt en de aarde beeft,
En klagend schijnt te stenen;
Wie zou dan niet
Om 't groot verdriet
Van Jezus' Moeder weenen?
4. Wij bidden u, o vlekloos Hart,
Bij al uw leed, bij al uw smart,
Om Jezus' dood en lijden:
Leer ons getrouw,
Om uwen rouw
Het pad der zonden mijden.
-

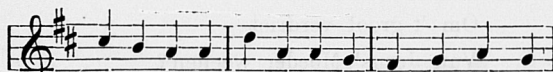
N°. 43. Maria's vreugde (Paschen.)

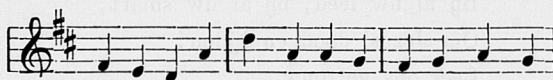
1. Komt, laat ons jub'-len voor den Heer, Al -

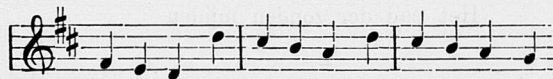
le - lu - ja! Ma - ri - a klaagten weent niet meer; Al -

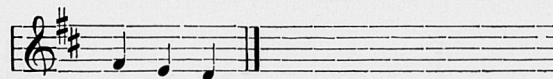
le - lu - ja! De he - mel is weer klaar en rein, Al -

le - lu - ja! Blij straalt de lie - ve zon - ne - schijn. Al -

le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al -

le - lu - ja!

2. V

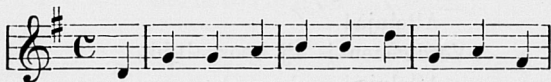
3. 7

4.

2. Waar is, o blij en vreugdevol hart,
 Alleluja!
 Waar is nu al uw leed en smart?
 Alleluja!
 Verdwenen is zij voor altijd,
 Alleluja!
 Gij jubelt nu in eeuwigheid.
 Alleluja!
3. Zeg mij, Maria, zeg het mij:
 Alleluja!
 Wat maakt uw hart zoo overblij?
 Alleluja!
 Mijn Zoon verrees nu van den dood;
 Alleluja!
 Dat maakt mijn vreugde thans zoo groot,
 Alleluja!
4. O ja, verheug u, Moedermaagd,
 Alleluja!
 Maar hoor ook wat ons hart u vraagt:
 Alleluja!
 Geef, dat wij ook van zonden rein,
 Alleluja!
 Met u voor altijd blijde zijn.
 Alleluja!
-

N°. 44. Maria's sterfuur.

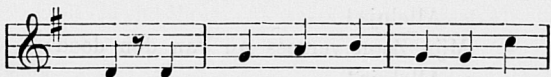
Lodiamo cantando.

1. Ge - voe - leus, ge - dach - ten, Ont-weld aan mijn

ziel Juicht blij, schoon Ma - ri - a Ons he - den ont-

viel. Ja juicht voor Ma - ri - a, En

Je - zus haar kind; De Zoon en de Moe - der zijn

eeu - wig be - mind.

2. Komt prijzen wij jub'lend,
 Bezingen wij luid,
 Gods minlijke Moeder,
 Gods Dochter, Gods Bruid.
 Ja, juicht voor Maria, enz.

-
3. Na Jezus' verscheiden,
Haar leven, haar lust,
Toen smachtte ook Maria
Naar de eeuwige rust.
Ja, juicht voor Maria, enz.
-
4. Zoo kwijnt ook de lelie
Met neerhangend hoofd,
Te midden der doornen
Van 't zonlicht beroofd.
Ja, juicht voor Maria, enz.
-
5. Toen zocht steeds heur harte
Vereeniging met God,
Toen smeekte zij needrig
Den dood als haar lot.
Ja, juicht voor Maria, enz.
-
6. Haar dierbare Bruigom
Verhoorde die bee,
En noodt haar te rusten
In eeuwigen vree.
Ja, juicht voor Maria, enz.
-
7. Daar treedt met zijn zeissen
De dood ijlings aan,
Maar blijft vóór Maria
Bewegeloos staan.
Ja, juicht voor Maria, enz.

8. Dan rept zich de liefde,
Op vleug'len zoo licht,
En richt op heur harte
Een dood'lijken schicht.
Ja, juicht voor Maria, enz.
9. Die schicht heeft getroffen;
Zie, kwijnend van min,
Slaapt blijde Maria
Ter zaligheid in.
Ja, juicht voor Maria, enz.
10. De sneeuw witte duive
Neemt haastig haar vlucht,
En Jezus, Hij draagt haar
In 't hemelsch genucht.
Ja, juicht voor Maria, enz.
11. Daar hoog in den hemel,
O schoone Vorstin,
Naamt gij naast uw Jezus
Uw machtzetel in.
Ja, juicht voor Maria, enz.
12. Vergeet daar, o Moeder,
Mij zondaar, toch niet;
Geef, dat ik Gods liefde
Meer liefde steeds biedt.
Ja, juicht voor Maria, enz.
-

N°. 45. Maria's Hemelvaart.

Al cielo, alma mia.

1. Ten He - mel met Ma - ri - a! Ten

He-mël met haar Zoon! Waar Moe - der thans ge -

kroond wordt met d'eeuw-ge glo - rie - kroon, Zie

de En-glen aan haar zij - de, Rond ha - ren He - mel -

troon, Daar ze - telt Zij nu blij - de Naast

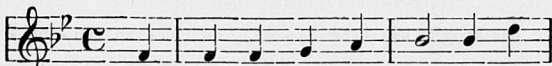

Je - zus ha - ren Zoon.

2. Helaas, wat bitter scheiden!
 Wat diepe zielesmart!
 Kan ik nog troost verbeiden
 Of vreugde voor mijn hart?
 O ja, schoon hoog verheven,
 Schoon 's Hemels Koningin,
 Toch blijft zij om ons zweven
 Met teed're moedermin.
3. Neen, neen, haar dierb're kind'ren
 Vergeet Maria niet:
 Zij zal 't gevaar vermind'ren,
 Ons troosten in 't verdriet.
 Bescherm dan Koninginne,
 Uw kind'ren hier op aard;
 Dan zullen wij u loven
 Eens rond uw troon geschaard.

N°. 46. Zie uit het hoogst der heem'len.

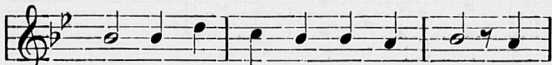
Dal tuo celesto trono.

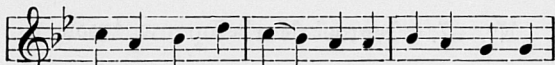
1. Zie uit het hoogst der Heem-len, Nog

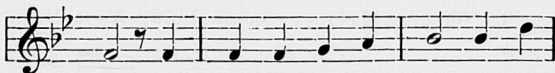
slechts een en - klen keer, Ma - ri - a, zoet - ste

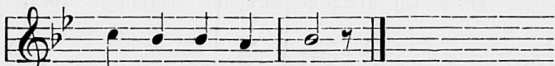
Moe - der Op u - we kin - dren neer. Want

ja uw Moe - der - har - te is met ons leed be -

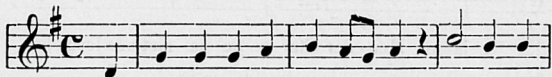
gaan; Nooit riep ver-geefs een zon - daar, U

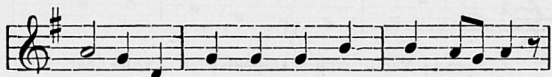
lie - ve Moe - der aan.

2. Wij zijn de doodstraf schuldig,
 Wij hebben God vergramd;
 Zijn hart vaneen gereten,
 Zijn gramschap fel ontvlamd;
 Doch Gij, Gij kunt ons redden,
 Uw beê wordt steeds verhoord,
 Spreek, Moeder vol ontferming,
 Bij God één enkel woord.
3. Toon, toon Hem slechts uw smarten,
 Die Ge onder 't kruishout leedt,
 Toen gij uit lout're liefde
 Met Jezus voor ons streeft;
 Dan kan u God niets weig'ren,
 Schenkt Hij de schulden kwijt.
 En Moeder, wij beloven 't,
 Wij minnen U altijd.

N°. 47. Gegroet Maria op uw troon.

1. Ge-groet Ma-ri-a op uw troon, A-ve Ma-

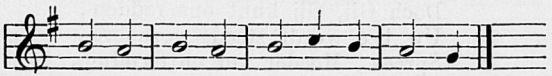
ri-a. Gij draagt der aard, der heem'-len kroon.

Al-le-lu-ja. Jub-bel dan o Che-ru-bijn,

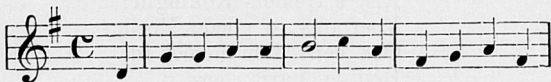

Zingthaar lof o Se raphijn, Groet uw he-mel ko-nin-gin

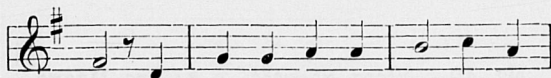

Sal-ve, Sal-ve, Sal-ve, Re-gi-na.

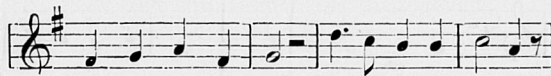
2. O Moeder van barmhartigheid, Ave Maria.
Gij die den rijksten glans verspreidt, Alleluja.
Jubel dan, o Cherubijn, enz.
3. Op wie zich trouw uw kind verlaat, Ave Maria.
Die ook den zondaar niet versmaadt, Alleluja.
Jubel dan, o Cherubijn, enz.
4. Gij die zoo hoog gezegend zijt, Ave Maria.
Wees onze bijstand t' allen tijd. Alleluja.
Jubel dan, o Cherubijn, enz.

N°. 48. Verheft in blijde zangen.

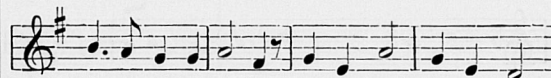
1. Ver - heft in blij - de zan - gen Ma - ri - a's eer en

lof, God heeft haar hoog ver - he - ven in

's he - mels glo - rie - hof. Hei - li - ge Ma - ri - a.

Hei - li - ge Ma - ri - a! On - ze troost, On - ze vreugd,

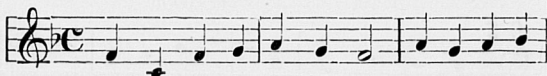

Wees ge - loofd in eeu - wig - heid.

2. O Koningin der Maagden;
 O Moeder van Gods Zoon!
 Wij snellen met vertrouwen
 Tot uw genadetroon.
 Heilige Maria, enz.
3. Gij zijt de steun der zondaars
 De hulp in allen nood,
 Bewaar ons, uwe kind'ren,
 Van ied'ren kwaden dood.
 Heilige Maria, enz.

4. Gij zetelt in den Hemel
 Als 's Hemels Koningin;
 Voer ons, o goede Moeder,
 Ook eens dien hemel in.
 Heilige Maria, enz.

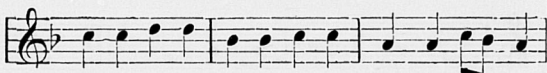
N°. 49. Wees gegroet, o zuivre Maagd.

1. Wees ge - groet o zui - vre Maagd, Die ons al - ler

be - de vraagt; Wees ge - groet, Ma - ri - a!

O Ma - ri - a vol ge - na - de, Maak, dat ons geen

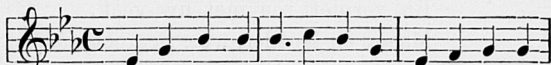

vij - and scha de; Wees ge - groet, Ma - ri - a!

2. Gij zijt schooner dan de zon,
 Gij ons aller levensbron;
 Wees gegroet, Maria!
 Moeder Gods, zoo hoog verheven,
 'k Wensch, U prijzend voort te leven;
 Wees gegroet, Maria!

3. Bronwel aller lieflijkheid,
 Gij schenkt vreugd ten allen tijd;
 Wees gegroet, Maria!
 Met uw hulp blijft Ge ons omringen;
 Moeder, 'k wil het blijven zingen:
 Wees gegroet, Maria!
4. O Maria, zuiv're Maagd,
 Hoor toch wat ons hart U vraagt;
 Wees gegroet, Maria!
 Bid voor ons, dat na dit leven
 God zijn Hemel ons mag geven:
 Wees gegroet, Maria!

N°. 50. Wees gegroet, o Koninginne.

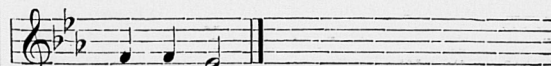
1. Wees ge-groet, o Ko-nin-gin-ne, Moeder van de

rein-ste min-ne, Die ge-baard hebt 't hoogste goed.

Maagd en Moeder, wees ge-groet! Maagd en Moeder,

wees ge - groet!

2. Wees gegroet, o Levensader,
Dochter van den hoogsten Vader,
Bruid des geestes, wonderzoet,
Maagd en Moeder, wees gegroet! (*bis*)
 3. Wees gegroet, o Roem der vrouwen,
Leliebloeme der landouwen,
Vreugde van der heil'gen stoet,
Maagd en Moeder, wees gegroet! (*bis*)
 4. Wees gegroet, o Gods vriendinne,
Uitverkoren van 't beginne,
In het goddelijk gemoed,
Maagd en Moeder, wees gegroet. (*bis*)
 5. Wees gegroet, o Koninginne,
Die de slang mocht overwinnen
En verplett'ren met uw voet,
Maagd en Moeder, wees gegroet. (*bis*)
 6. Wees gegroet, door onze beden,
Help ons steeds in tegenheden,
Houd ons voor 't gevaar behoed,
Maagd en Moeder, wees gegroet. (*bis*)
 7. Wees gegroet, als we eenmaal sterven,
Help ons dan genâ verwerven
Bij den God van majesteit,
Wees gegroet in eeuwigheid! (*bis*)
-

N°. 5

2.

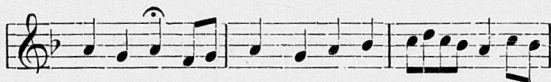
3.

N°. 51. Kent Gij den wensch mijns harten?

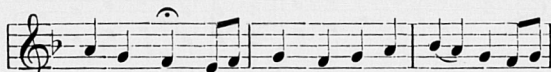
Sai che vogl'io, Dolce Maria?

1. Kent gij den wensch mijns har - ten Ma -

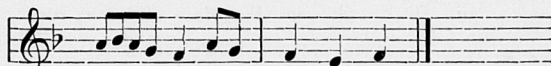
ri - a zoet! Ik wensch voor U te bran - den van

lief-de-gloed. Ik wensch aan u - we zij - de als

kind te staan, Neem, schoo - ne ko - nin -

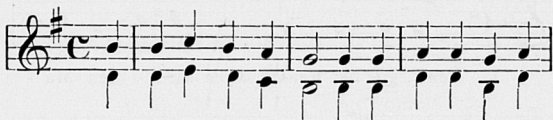

gin - ne, mij zon - daar aan.

2. En gij, o geur'ge roze, zeg nu ook gij,
Al wat uw Moederharte verlangt van mij.
Aan schatten, lieve Moeder, ben ik niet rijk,
Maar zie, hier is mijn harte als liefdeblijk.
3. Doch gij o hartenroofster, naamt reeds dit hart :
Uw liefde deed dit kwijnen van liefdesmart.
Bescherm mij, goede Moeder, in allen nood,
Tot 'k eeuwig U kom prijzen na mijnen dood.

N°. 52. O Gij mijn schoone hope.

O bella mia speranza.

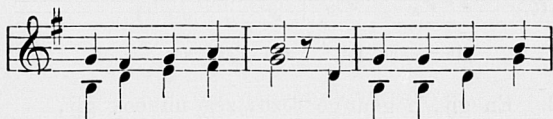
1. O Gij mijn schoone ho-pe, Mijn lief-de zoet en

blij, Mijn le-ven en mijn vreugde, Ma - ri - a, dat zijt

gij. Denk ik aan U Ma - ri - a, roep

ik U hoop - vol aan. Dan voel ik straks van

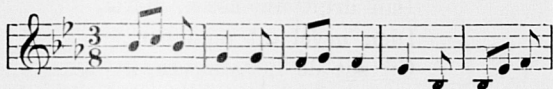

vreug - de Mijn har-te snel-ler slaan.

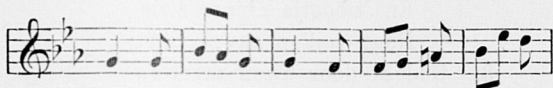
2. Wordt mijne ziel verduisterd
Door donk're zorg of smart,
Dan drijft uw naam, Maria,
Dien nevel uit mijn hart.
Gij zijt de lieve sterre,
Die 's werelds zee verlicht
En 't bootje mijner ziele
Naar veil'ge haven richt.
3. Gedekt door uwen mantel,
Verborgen in uw schoot,
Wil ik mijn leven slijten,
Wacht ik gerust den dood.
Want als ik in uw liefde
Uit deze wereld scheid,
Dan wacht mij na dit leven
De zaalge eeuwigheid.
4. Omketen dan mijn harte,
O minnelijke Vrouw;
Gevangen in uw liefde,
Blijf het u eeuwig trouw.
Zoo is mijn hart het uwe,
En niet het mijne meer;
Aanvaard het, schenk het Jesus,
Ik wil het nimmer weer.
-

N°. 53. Bergen, Dalen, Heuvelklingen.

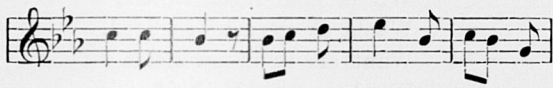
Su lodate o valli, o monti.

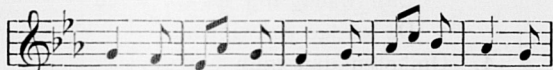
1. Ber-gen, da-len heu - vel-klin-gen Wilt om

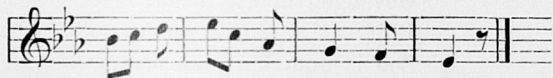
strijd het lof-lied zin-gen van de vlek-ke-

loo-ze Maagd! Veld en woud en geur-ge

bloe-men Komt uw Ko-nin-gin-ne roe-men

Die de kroon der schoon-heid draagt.

2. Beekjes met het ruischend klaatren
 Van uw zilverreine waatren
 Zingt haar teed're hartemin!
 Vogeltjes op nieuwe wijzen
 Moet uw lied ten hemel rijzen,
 Ze is toch ook uw Koningin.

en.

t om

- ke-

ge

men

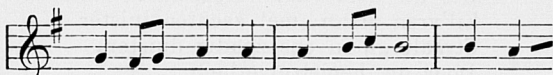

3. Zingt dan luide scheps'len allen
 Laat het over 't aardrijk schallen
 Moedermaagd, wat zijt gij schoon!
 Hoog zij God de Heer verheven
 Die u 't aanzijn heeft gegeven,
 U zelfs uitkoos tot zijn woon.
4. Gouden zon aan 's Hemels transen,
 Wat kan halen bij de glansen,
 Die uw liefdevuur verspreidt!
 Zil'vren Maan, met zachten luister
 Straalt gij in ons zondig duister,
 Door uw hemelzuiverheid.
5. Schoonste Roos, die door uw geuren,
 't Flauwst gemoed weer op kunt beuren
 Schattenrijke Bloesempracht!
 Blanke Lelie, zonder vlekken
 Steeds blijft ge aller oogen trekken,
 Altijd zuiver, altijd zacht.
6. Maar wat bij uw schoonheidbloeien
 Ook Gods oog op U blijft boeien
 Eind'loos ook Gods Hart verblijdt: —
 Machtigste aller stervelingen
 Wie ook de Eng'len juichend zingen, —
 't Is uw diepe needrigheid!
7. Maagd vol schoonheid in Gods oogen,
 Toonbeeld van Gods alvermogen
 Moeder van een god'lijk kind,
 Zoetste, teederste van allen
 Zie mij aan uw voeten vallen,
 Geef, dat ook mijn hart u mint.

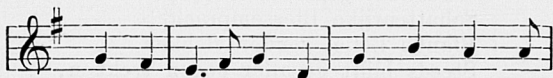
N°. 54. O Gij schoone, die de krone.

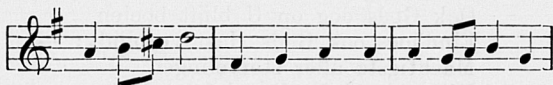
1. O, Gij schoo - ne, die de kro - ne

Als de Maagd der Maag-den spant, Nooit ont -

waar - de men op aar - de, Schoo - ner schep - sel

uit Gods hand. Lief - lijk - he - den als uit E - den

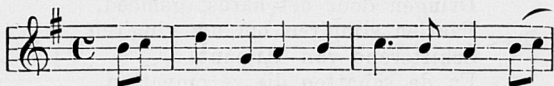

Stra - len op uw aan - ge - zicht; Lui - ster - rij - ker,

God - ge - lij - ker Schoon - heid zag nooit sterf - lijk licht.

2. Als van verre een tweelingsterre
 Zijn uw oogen zoo vol gloed,
 Daar hun lichten als twee schichten
 Dringen door het hardst gemoed.
 Paarlen sling'ren om uw ving'ren
 Schitterend van diamant.
 En de schatten die ze omvatten,
 Deelt ge aan elk met milde hand.
3. Voor uw trone hemelschoone
 Buigen hemel, hel en aard;
 O Vorstinne, die vol minne,
 Zelfs den zondaar nog bewaart.
 Wanneer stralen me in Gods zalen
 Uw verruk'lijkheden toe!
 God, wanneer toch, och, wanneer toch
 Vlieg ik tot haar, wachters moê?
4. D' ouden vijand door uw bijstand
 Werd zoo menig ziel ontruk;
 Blijf 't verhoeden, trots zijn woeden,
 Dat mijn ziel voor satan bukt.
 Lof en zegen klink' ons tegen,
 Die ons zulk een Moeder schonk;
 Liefde en eere God den Heere,
 Door wiens macht haar schoonheid blonk.
5. Laat ons zingen, stervelingen:
 Eeuwig leev' Maria's naam!
 Eeuwig noemen, eeuwig roemen,
 Jezus en Maria saâm!
 Laat ons zingen, stervelingen:
 Eeuwig leev' Maria's naam;
 Eeuwig noemen, eeuwig roemen,
 Jezus en Maria saâm!
-

N°. 55. Salve Regina.

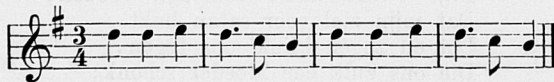
1. Ge - groet, o he - mels - ko - nin - gin, o

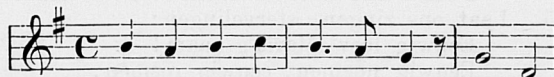
Ma - ri - a! Der men - schen hulp en

ziels-vrien-din o Ma - ri - a!

Wees blij, o Eng'-len-rij, En 't Heilgenkoor daar-bij.

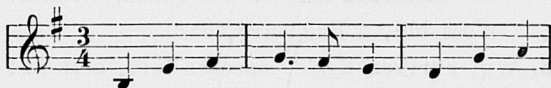

Looft haar in het feest - ge - tij! Sal - ve,

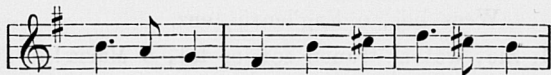

Sal - ve, Sal - ve Re - gi - na!

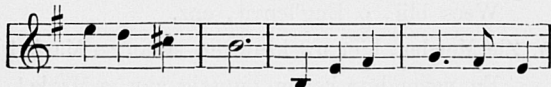
-
- o
-
- en
-
-
- r-bij.
-
- ve,
2. O Moeder der barmhartigheid, o Maria!
Der menschen hulp en zoetigheid, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
3. Wij, kind'ren Eva's, smeeken luid, o Maria!
En zien naar u om voorspraak uit, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
4. Zie, wat al tranen zonder tal, o Maria!
Steeds vloeien in dit jammerdal, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
5. Zie Moeder, hier uw kind'ren staan, o Maria!
En neem hun beden gunstig aan, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
6. Zie vol erbarmen op ons neer, o Maria!
Van uit de hooge hemelsfeer, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
7. En toon ons eens door deugd bereid, o Maria!
Uw Zoon den Heer der heerlijkheid, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
8. En als ge ons voor Gods vierschaar ziet, o Maria!
Ach, Moeder, dan verlaat ons niet, o Maria!
Wees blij, o Eng'lenrij, enz.
-

N°. 56. Wonder van gloriepracht.

1, Won - der van glo - rie pracht! Won - der van

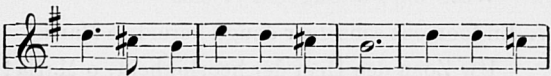
moe - der macht! Liefd' - rijke aan - min - ni - ge,

he - mel - sche Vrouw! Wie ik ten eeuw' - gen tijd

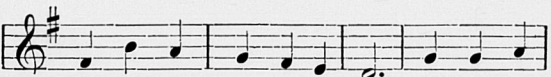
Uit heel mijn hart mij wijd; Wie ik en

li - chaam en ziel toe - ver - trouw; Goed, bloed en

le - ven Wil ik u ge - ven; Al wat ik

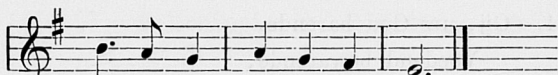

heb en ben, geef ik u nn, 'k Geef het vol

2.

3.

vreug-de, Ma - ri - a! aan U.

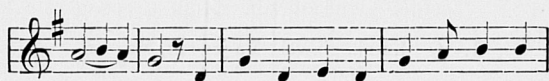
2. Schuld'loos geborene,
 Eenig verkorene,
 Gij, tot Gods Dochter en Moeder en Bruid!
 In al de maagdenrij,
 Blonk niet de reinste als gij;
 Zelf koos de Heer u ten tempel zich uit;
 Gij, vlekkelooze
 Lelie en Roze,
 Pronk dezer aarde en der hemelenkroon!
 Hemel en aard' biën u hulde op uw troon.
3. Gij trouwgeblevene,
 En hoog-verhevene,
 Gij, onze Leidster! gij licht op ons neêr;
 Glories omwemelen
 Hoog in de hemelen
 U als het naast bij den troon van uw Heer;
 Gij, door uw zoetheid,
 Toonbeeld van goedheid,
 »Moeder der liefde en genade» is uw lof;
 Zóó groet u de aarde en het hemelsche hof.

4. Gij, uw God barende,
Voedend bewarende,
Moeder in vreugden en smarten zoo rijk,
Was er ooit schuldige
U, zoo geduldige
Schuld'looze Moeder! in lijden gelijk?
Gij, uitgelezen,
Zalig geprezen,
Moeder en Maagd! geheel zuiver van smet,
Gij zijt de Moeder, die zondaren redt.
5. Altijd zachtmoedige,
Minlijke en goedige
Moeder van God, van genade vervuld:
Wil ach ons, zondigen,
Wil ons verkondigen,
Namens uw Zoon, de vergeving der schuld;
Wil bij 't verscheiden,
Wil ons geleiden:
Pleit bij des Rechters zoo vrees'lijken troon,
Pleit voor ons, Moeder! bij Jezus, uw Zoon.
-

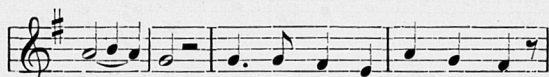
N^o.

N°. 57. O Koningin, vol Majesteit. (A)

1. O Ko - nin - gin vol Ma - jes - teit, Ma -

ri - a! Gij trou-we hulp der Chri-sten-heid Ma -

ri - a! Zie ons voor uw le - ger - vaan

Ster-ke Vrou-we, Voer ons aan; O help ons

strij-den In al - le tij-den, In al - len nood, Tot

in den dood, Ma - ri - - - a!

N°. 58. O Koningin, vol Majesteit. (B)

1. O Ko-nin-gin vol Ma-jes-teit, Ma - ri - -

2. O

a! Gij trou - we hulp der Chris-ten-heid Ma-

3. C

ri - - - a! Zie ons voor uw le-ger-vaan

4. U

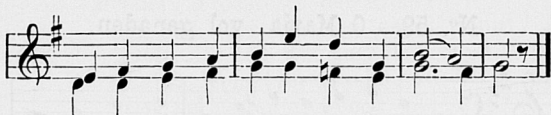

Ster - ke Vrouw-we, Voer ons aan : O help ons

5.

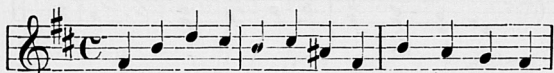

strij - den in al - le tij - - - den, In

al - len nood, Tot in den dood, Ma - ri - - a!

2. O goed, o heilig Moederhart, Maria!
 Gij leedt voor ons zoo bitt're smart, Maria!
 Laat die droeve folterpijn
 Niet voor ons verloren zijn.
 O help ons strijden enz.
 3. O sterke zee in de onweersnacht, Maria!
 Verblijdt ons door uw stralenpracht, Maria!
 Geef uw kind'ren nieuwen moed,
 Als de storm hen vreezen doet.
 O help ons strijden enz.
 4. Uw voet heeft Satans kop verplet, Maria!
 Uw zege ons van den dood gered, Maria!
 Zie, de vijand valt weer aan;
 Kom op nieuw zijn trots verslaan.
 O help ons strijden enz.
 5. O Maagd ontvangen zonder smet, Maria!
 Verhoor ons vurig smeekgebed, Maria!
 Strijdheldin door Jezus sterk,
 Schenk de zege aan Jezus' Kerk.
 O help ons strijden enz.
-

N°. 59. O Maria, vol genaden.

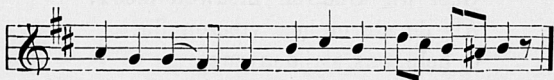
1. O Ma - ri - a, vol ge - na - de, Hoor ons smeeken

in dit uur Voor uw kind'-ren, die zoo lij-den

In het vrees-lijk va - ge-vuur; Geef hen door uw

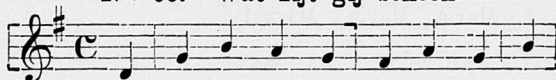

Moe-der-bee De eeuw'ge rust en zaal'-gen vreê

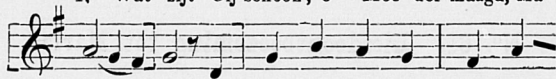
2. O wat troost geeft reeds uw name
 Hem, wien felle smarte deert,
 Als hij in zijn bitter lijden
 Zich vertrouwwol tot U keert;
 Breng dan Moeder troost ook aan
 Hun, die zóó in smart vergaan.
3. Ja voor hen hebt Ge ook geleden,
 Toen Gij onder 't kruishout stondt,
 Daar met felle smart gestreden
 In uw hart zoo diep gewond;
 Deel hun die verdiensten meê
 Geef hun rust en zaalgen vreê.

4. Moeder, Troosteres der droeven,
 Spreek voor hen een enkel woord,
 Help die zoo uw hulp behoeven
 In dat smartvol tranenoord;
 Uw verlangen is gebod
 Bij uw Zoon, uw Heer en God.
5. Moeder, nimmer is 't vernomen,
 Dat uw hulp niet ijlings kwam,
 Als in ziels- of lichaamslijden,
 Men zijn toevlucht tot u nam;
 Ach verlos dan van hun pijn
 Moeder, die uw kind'ren zijn.

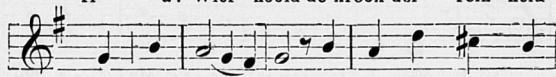
N°. 60. Wat zijt gij schoon.

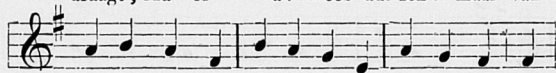
1. Wat zijt Gij schoon, o Moe-der-maagd, Ma-

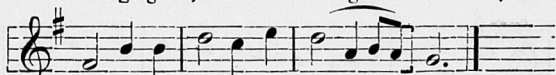
ri - - a! Wier hoofd de kroon der rein - heid

draagt, Ma - ri - - a! Wees dui-zend - maal van

ons ge-groet, Ver-he-ven Ma-ged won-der-zoet, Ma-

ri - a, Ma - ri - a, Ma - ri - - a!

2. Als maan en sterren zijt gij schoon, Maria!
En vol van genade door uw Zoon, Maria!
Wees duizendmaal van ons gegroet,
Verheven Maged wonderzoet,
Maria, Maria, Maria!
3. Gij zijt de vreugd van 't Hemelhof, Maria!
Het keurjuweel van 't aardsche stof, Maria!
U loven aarde en hemel saam,
En alles zingt uw heil'gen naam,
Maria, Maria, Maria!
4. Verwerf ons na den harden strijd, Maria!
Dat we eens van 't aardsche stof bevrijd, Maria!
U loven in Gods hemelwoon,
Geschaard om uw genadetroon.
Maria, Maria, Maria!

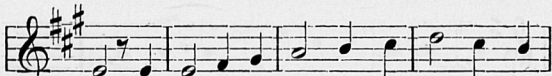
N°. 61. Liefdeontboezeming tot Maria.

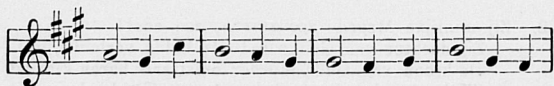
1. Mijn le - ven is vu - rig Ma - ri - a be -

min-nen, Ma - ri - a, wier hart zoo van lief-de-gloed

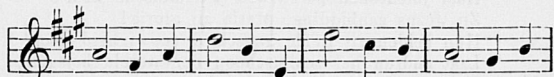
blaakt, Dat ie - de - re sterv'-ling haar guns-ten kan

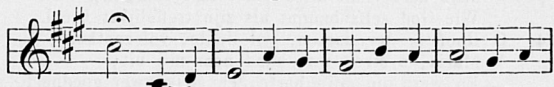
win-nen. Hoe zon-dig hij ook tot haar ze - tel ge -

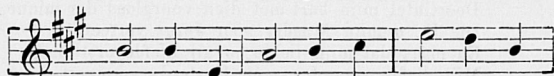
naakt. Wel troont zij in 't hoog-ste der he-me-len

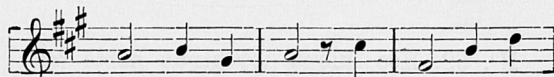
bo-gen Als al - ler ge-bied ster, be-kleed met Gods

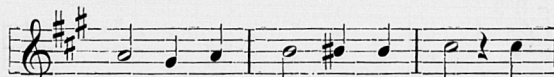
macht: Toch rus-ten op ie-der haar lie - fe-lij-

ke oo-gen, Die hier naar de he - mel - sche

schoon-heid ver - smacht, Die hier naar de

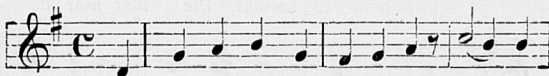
he - mel - sche schoon-heid ver - smacht, die

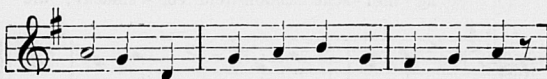
hier naar de he mel-sche schoon-heid ver - smacht.

2. Zij minlijke Maged, zoo zuiver, zoo edel!
 Zij dochter van God aan Gods liefde verloofd,
 De kroon van Gods moeder omstraalt haren schedel,
 Zij heeft ook mijn hart door haar schoonheid geroofd.
 O mocht dan haar name vol zoetheid en leven
 Weerklinken langs berg en langs heuvel en dal!
 O mocht heel de wereld door liefde gedreven,
 Haar goedheid verkonden met daavrend geschal!
3. Ja mocht zij bevrijd door Maria's victorie,
 Haar juichtonen paren aan 't hemelsche koor:
 Zij Jezus aanbidding, Maria zij glorie!
 Hun beiden zij liefde gansch d' eeuwigheid door!
 Laat andren het schijnschoon der wereld bejagen,
 Zich wentlen in 't slijk dat de hartstochten streelt:
 Mijn hart vindt alleen in Maria behagen,
 Wie God zelfs bemint als zijn treffelijkst beeld.
4. O Roofster der harten, vol liefde, vol zoetheid,
 Maria, o strek uwe hand naar mij uit,
 En werp om mijn harte den strik uwer goedheid,
 Ontruk het mijn boezem, uw liefde ten buit!
 Doortintel mijn hart met dien vuurgloed der minne,
 Die U, o mijn Moeder voor Jezus verteert!
 En maak dat mijn liefde, o gij Liefdevorstinne,
 Mijn liefde voor Jezus en U steeds vermeer.

N°. 62. Hoe klopt het blijde harte nu.

1. Hoe klopt het blij - de har - te nu O Ma -

ri - a! Hoe prijst en aard en he - mel u,

2. F

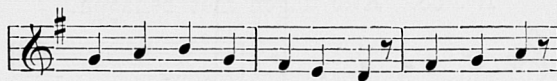
3. D

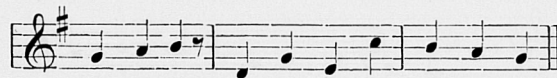
O Ma - ri - a! Heil u drie - werf

zaal-ge Maagd, Gij hebt 's he-mels Vorst be-haagd,

Eeu - wig blijft Gij on - be - vлект Maag - de - lijn ,

Moe der zijn, Groo-ters heeft God niet ver - wekt.

2. Hoe schoon uw schreden na te gaan, o Maria!
 O Vorstendochter op uw baan, o Maria!
 Zegen, vrede, heil en licht,
 Straalt ons van uw aangezicht,
 't Woord der schrift wordt als de dag
 Ons zoo klaar, eeuwig waar,
 Wat profetenooг ooit zag.
3. Dien gij, o Maged, hebt gebaard, o Maria!
 Hij schiep den hemel, draagt deez aard, o Maria!
 Gij Maria, zijt de troon
 Van Gods eengeboren Zoon,
 Van gena zijt gij vervuld
 En in u zien wij nu
 Jezus voor ons oog onthuld.

4. O lenig onze zondesmart, o Maria!

En geef ons Jezus aan het hart, o Maria!

Den Verlosser, 't zoete Kind,

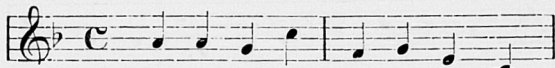
Toon dat ge ons als Moeder mint.

Gij zoo mild, zoo zacht, zoo zoet,

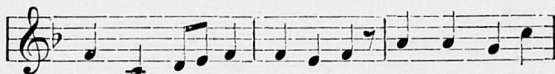
Moeder zijn, Moeder mijn,

Die zoo vlamt van liefdegloed!

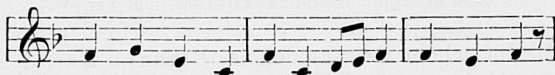
No. 63. Alle dagen met behagen.

1. Al - le da - gen met be - ha - gen,

Zingt voor 's he - mels ko nin - gin Wilt haar prij - zen

en be - wij - zen u - we tee - dre kin - der - min.

Komt haar ee ren, haar, des Hee ren Moe der en ge -

lief - de Bruid, Komt haar groe - ten voor haar voe - ten

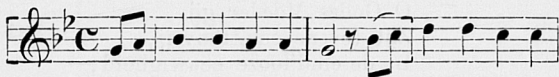
Met uw lof - zang breed en luid.

2. Wie vergaarde ooit op aarde
 Zooveel gunsten, zooveel deugd?
 Wien bekroonde, wien beloonde
 God met zooveel zaalge vreugd?
 Smettelooze Hemelroze,
 Lelie door geen vlek besmet,
 Wil toch geven, dat ons leven
 Steeds getrouw zij aan Gods wet.
3. Wil God vragen, alle dagen,
 Dat ik Hem gehoorzaam zij;
 En mijn plichten moog verrichten
 Immer goedig, immer blij;
 Laat mij smaken de vermaken
 Van een zuiver minnend hart,
 Kom mij sterken bij mijn werken,
 Schenk mij troost bij leed of smart.
4. Gij, die 'k blijde, immer wijde
 Heel mijn leven, al mijn deugd;
 Doe mij erven, bij mijn sterven
 't Eeuwig leven, d' eeuw'ge vreugd;
 Wil toch spreken, wil toch smeecken,
 Moeder, bij uw lieven Zoon,
 'k Zal daarboven u dan loven,
 Eeuwig, voor uw glorietroon.
-

N°. 64. Gegroet, o Maria.

Ge - groet, o Ma - ri - a, O Moe - der en
Maagd, Die hier in uw beeltnis, de liefde aan ons
vraagt. Wij bren - gen U blij - de, o Moe der, ons hart; Wij
wil - len U min - nen in vreugde en in smart.

2. Behoud'nis der zieken, uw macht is zoo groot,
Hier schonkt gij bevrijding van ziekten en dood.
O blijf onze bijstand in ziekten, in pijn,
Dan zullen wij, Moeder, de uwen steeds zijn.
3. Gij, troost der bedroefden, die hier bij uw beeld
Zoo menigen lijder zijn hartewond heelt;
Ja troost ook ons allen in druk en in smart;
Wij schenken, o Moeder, u eeuwig ons hart.
4. Gij toevlucht der zondaars, tot hulp steeds bereid,
Wat hebt gij hier velen van zonden bevrijd.
Verwerf ons vergiff'nis door boete en berouw,
Dan blijven wij immer in liefde getrouw.
5. Ja, hulp aller Christ'nen, gij machtige Maagd,
Hoor, wat u hier smeekend het kinderhart vraagt:
Snel steeds ons ter hulp, als de hel ons bekoort,
Dan zetten we eens eeuwig ons lofsied voort.

N°. 65. Gegroet, o Koningin.

1. Ge - groet, o Ko - nin - gin, O Ma - ged, die ik

min O bron, die lief - de spreidt, O

stroom van za - lig - heid, O puik der eng' - len -

rei O Ma - ri - a!

2. O schoone dageraad,
Die nimmermeer vergaat,
Gij geeft aan ons die zon,
Der gunsten mildste bron,
Der wereld troost en heil:
O Maria!

3. O mijn verholten roos,
O bloem die God verkoos,
O lelie van het dal,
O sieraad van 't heelal,
Wel hem die u behaagt,
O Maria!

4. O Maged, teer bemind,
Daar God zijn vreugde in vindt;
O Godes Moeder gij
Zijt tevens smettenvrij,
In de eind'looze eeuwigheid,
O Maria!
 5. Schenkt u de gunst van God
Een zoo verheven lot,
O wees dan t' allen tijd
Van mij gebenedijd,
Naar uw verhevenheid,
O Maria!
 6. Door gansch mijn leven heen
Wijd ik mij u alleen,
O 'k loof u dag aan dag,
Zoo veel ik loven mag,
U Maagd zoo teer bemind.
O Maria!
 7. Beveel dan van uw troon
Ons allen aan uw Zoon;
O smeeke zijn gunst ons af,
Bevrijd ons van de straf,
Verdiend door zondenschuld,
O Maria!
 8. En als mijn sterfuur slaat,
En 't oordeel voor mij staat,
O sta mij dan toch bij;
Leid mij aan uwe zij
In 't hemelsch vaderland.
O Maria!
-

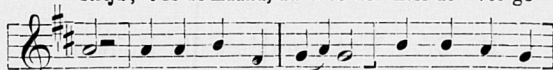

N°. 66. Kinderen van Maria.

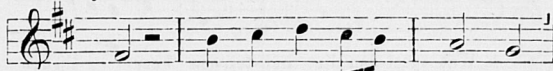
1. Kin-dren van Ma - ri - a, Zingt haar lof om

strijd; 't Is de maand, uw Moe der Lief-de - vol ge-

wijd. Ziet haar vlekloos Har - te Gloeit van moe der-

min. Al - les wil Ze u schen - ken,

Vraagt met kin - der - zin. Al - les wil Ze u

schen - ken, Vraagt met kin - der - zin.

2. Kind'ren van Maria,

Zingt haar lof om strijd;

't Is de maand, uw Moeder

Liefdevol gewijd.

Uit haar open handen

Stroomt een zegenvloed,

Dauwt de zoetste balsem

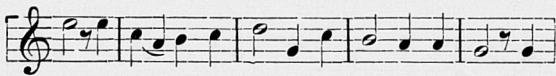
In 't bedrukt gemoed. } *bis.*

3. Kind'ren van Maria,
 Zingt haar lof om strijd;
 't Is de maand, uw Moeder
 Liefdevol gewijd.
 Vraagt, gij zult verkrijgen,
 Want de Moedermaagd
 Weigert in de Meimaand
 Niets wat gij haar vraagt. } *bis.*

N°. 67. Wat spreiden die lichten.

Wat spreiden die lichten een heer - lijken

glans, Wat vormen die bloemen een lieflijken krans, Wat

wordt er een pracht en een luster ont - plooit, Ter

ee - re der Vrouwe, Met zonlicht ge - tooid.

2. Er klinkt over d'aarde een juichtoon, een lied;
 Het stijgt door de wolken in 't starrengebied;
 Het dringt tot de koren der hemelen door:
 De zaligen zingen ons feestlied in koor.

3. Gegroet gij, o vlekloos ontvangene Maagd,
 Die eenig volkomen aan God hebt behaagd,
 Gegroet gij, o Lelie van doornen omringd,
 Hoor 't lied dat het hart uwer kindren u zingt.
4. Tot God stijgt die juichtoon van lofen en van dank,
 Om Jezus, om Hem is die Lelie zoo blank;
 Ons lied moge klinken Maria ter eer;
 Ons loflied verheerlijkt haar Zoon, onzen Heer.

N°. 68. O Naam! zoo zoet in de ooren. (1)

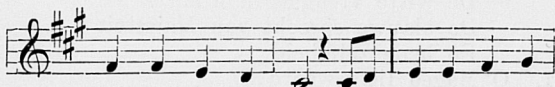
1. O Naam! zoo zoet in d'oo-ren Van
 wie Ma-ri-a mint, O Naam! zoo in-nig
 dier-baar Aan 't har-te van uw kind..., Geef
 dat uw Naam, Ma-ri-a, steeds in mijn zie-le
 leef', En ster-vend op mijn lip-pen uw
 Naam O Moe-der, zweef'.

(1) Als Volkslied neme men wijze No. 45.

2. De bloemkens in dien krans,
Zijn immer frisch van glans,
Zijn rozenrood en blauw en blank;
Hun naam is lofgezag.
 3. De roode kleur duidt smart.
De witte vreugde in 't hart.
De blauwe spreekt van Majesteit
En hemelzaligheid.
 4. O Maged liefdewaard,
Gij zijt die rozenggaard;
O plant in ons ook bloemkens schoon,
En vlecht ze u tot een kroon.
 5. O klokje dat er groeit
In 't paradijs en bloeit,
Wij smeeken u, wees onze vreugd,
O geef ons uw geneugt.
 6. O roze purperrood,
Help ons in allen nood,
Wij smeeken bij uw hartepijn,
O wil tot troost ons zijn.
 7. Viooltje hemelblauw,
Besproeit met morgendauw,
Wij smeeken bij uw Majesteit,
Voer ons ter zaligheid.
 8. O Moeder vol genâ,
Bewaar mij, eer 'k verga,
Ik smeeek het door uw rozenkrans,
Wees mij een sterke schans.
 9. Beveel mij aan uw Zoon,
Wasch mijne zonden schoon,
Ik smeeek u, Moeder, hoor die beê,
Voer mij naar 's hemels steê.
-

N°. 70. U Rozenkrans bemin ik.

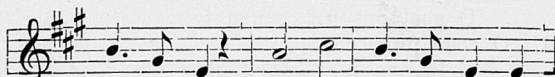
1. U Ro - zen - krans be - min ik Reeds

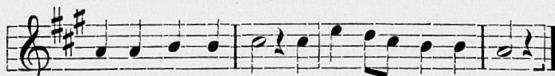
van mijn vroeg - ste jeugd, Ik zal U nooit ver -

la - ten, In droef - heid of in vreugd; Tot het

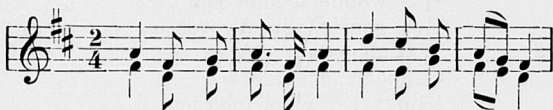
oo - gen - blik van mijn laat - sten snik, Bij

dag, bij nacht blijft Gij, O Ro - zen - krans mij bij.

2. O Rozenkrans, ik eer u,
 Verheven hemelspand,
 Dat we aan Maria danken,
 Aan hare Moederhand;
 Moeder van den Heer,
 U zij dank en eer,
 Voor 't groote liefdeblijk,
 Aan hemelgunsten rijk.

3. O Rozenkrans hoe lief'lijk,
Hoe wonderschoon zijt gij,
Hoe geurig zijn uw rozen,
Wat deugden melden zij;
O hoe wonderzoet
Klinkt uw wees gegroet;
Hoe dikwijls ook gehoord
Steeds klinkt het zoet dat woord.
 4. O Krans met uw geheimen
Der liefde van mijn God,
U wil ik vaak beschouwen,
Verzonken in genot;
Leer mij onzen Heer
Minnen meer en meer,
En prent diep in mijn hart
Uw glorie, vreugde en smart.
 5. Eens, als ik lig te sterven,
Zal ik met klamme hand,
U met uw kruisje omvatten,
O heerlijk Hemelpand;
Ook zult gij mijn lijk,
Dierbaar liefdeblijk,
Dat mij mijn Moeder gaf,
Nog volgen in het graf.
 6. Maria ééne bede,
O weiger mij die niet:
Gij gaaft me een krans op aarde,
Die nimmer mij verliet;
Schenk mij nog een krans,
Schitt'rend en vol glans;
Schenk mij dat liefdeblijk
Eens in het Hemelrijk.
-

N°. 71. Smeekzang voor de Kerk.

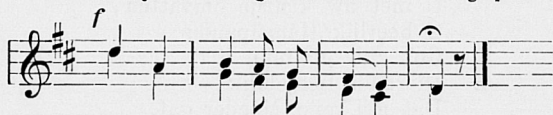
1. Ro-zen-krans-Ko-nin-gin! In vroe-g're tij-den

stondt Gij zoo dikwijls de Kerk bij in 't strij-den,

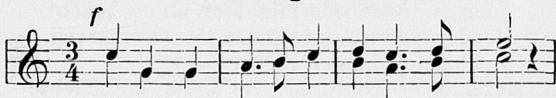

Schonkt Gij reeds me-nigmaal Aan haar de ze-ge-praal

Help haar nu ook bij 't strij - den.

2. Rozenkrans-Koningin! wil als te voren
Nu de gebeden der Kerk weer verhooren;
Overal bidt zij thans ijd'rig den Rozenkrans;
Wil haar nu ook verhooren.
3. Rozenkrans-Koningin! hoor onze bede:
Schenk aan de Kerk nu de vrijheid, den vrede;
Bloeie zij overal, groeie ze in ledental;
Schenk haar vrijheid en vrede.

N°. 72. Smeekzang voor den Paus.

1. Ro-zen-krans - Ko-nin-gin, vol lief-de en macht;

Toon nu uw Moe-der-min, Toon nu uw kracht.

Soli.

Moe-der de droefheid der Kerk is zoo groot. Red toch, ach

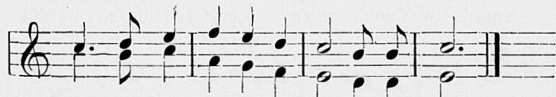
Tutti.

red toch den Paus uit den nood. Moe-der de

droefheid der Kerk is zoo groot; Red toch, ach

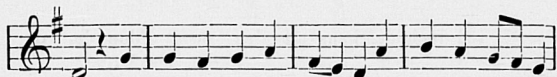
red toch den Paus uit den nood.

2. Rozenkrans-Koningin, vol liefde en macht:
 Toon nu uw Moedermin, toon nu uw kracht.
 Moeder! ach maak toch den Paus weder vrij, } *bis.*
 Dat hij niet langer gevangene zij.
3. Rozenkrans-Koningin, vol liefde en macht;
 Toon nu uw Moedermin, toon nu uw kracht.
 Moeder! herstel weer den Paus op zijn troon, } *bis.*
 Schenk Hem toch weder zijn schepterenkroon
4. Rozenkrans-Koningin, vol liefde en macht,
 Toon nu uw Moedermin, toon nu uw kracht.
 Moeder, ach Moeder, verhoor ons gebed; } *bis.*
 Worde de wereld door Leo gered.

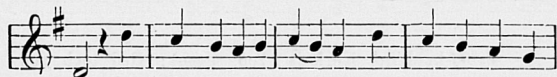
N°. 73. Maria, zoete Moeder.

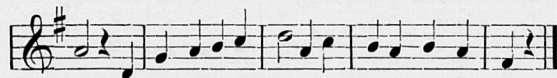
1. Ma - ri - a, zoe - te Moe - der, Wier bijstand al - tijd

duurt: Wij naad'ren door uw lief - de, En goedheid aan - ge -

vuurd. Uw Naam is on - ze ho - pe, Geen die zoo lief - lijk

klinkt, Uw beeld is on - ze sterre, Die ook in 't duister blinkt.

2. O Bijstand van den zieke,
In 't lange en nijpend leed,
O Bijstand voor den arme,
Als hij geen uitkomst weet.
O Bijstand van den droeve
Dien 's levens last beknelt,
O Bijstand van den zwakke,
Als Satans nijd hem kwelt.
3. O Bijstand van den zondaar,
Die 's Heeren gramschap ducht,
Als hij in 't uur der wroeging,
Betrouwend tot U vlucht.
O Bijstand aller harten,
Door de onschuld nog getooid;
Zoo lang zij U beminnen,
Verwelkt hun blankheid nooit.
4. Blijf onze troost in 't lijden,
Ons uitzicht in den nood,
Ons schild bij al ons strijden,
Ons heil bij onzen dood.
Ontsluit ons eens den hemel,
Uw woon en Jezus woon,
En laat uw kind'ren rusten
Voor eeuwig bij uw troon.
-

N°. 74. 't Getal van hen die lijden.

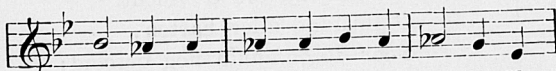
1. 't Ge - tal van hen die lij - den o Moe - der is zoo

groot; Wie meldt hun rust-loos strij - den, wie

meldt hun ban-gen nood? Gij, steeds zoo zoet, zoo

tee - der, Zie, Moe - der op hen ne - der Ma -

ri - a, Ma - ri - a, Moe - der sta ons bij.

2. Zoo velen voelen 't treffen
 Van tegenspoed die drukt,
 En kunnen 't hoofd niet heffen
 Door ramp op ramp gebukt;
 Gij, rijk aan mededoogen,
 Wordt door hun lot bewogen:
 Maria, Maria, Moeder sta ons bij.
3. In zuchten en in treuren,
 Moet troostloos menig een
 Zijn trage dagen sleuren,
 In onverpoosd gewezen;

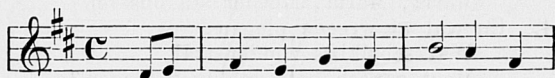
Gij, vol van medelijden,
Geef in 't geween verblijden:
Maria, Maria, Moeder sta ons bij.

4. En wat al wreede plagen,
Wat schrikbre zondenstraf,
Moet gansch het volk niet dragen?
Wend Gij Gods gramschap af;
Schenk 't volk weer, door uw bede
Het heil van Godes vrede:
Maria, Maria, Moeder sta ons bij.

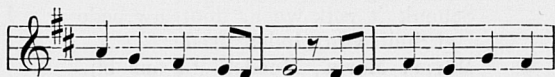
5. Trek milde zegeningen
Op Gods gezalfden neer,
Die 's Heeren macht ontvingen,
En ijvren voor zijn eer;
Laat niets hun arbeid hindren,
Door hen zijn wij uw kindren:
Maria, Maria, Moeder sta ons bij.

6. Gezegendste aller vrouwen,
Moog 't vrouwelijk geslacht
Haar godsvrucht steeds behouên,
En stille deugdenpracht:
Leer, Moeder, in uw schreden
Met reinen tred haar treden:
Maria, Maria, Moeder sta ons bij.

7. Ja laat, ja laat op allen
Uw moederoog zoo zacht,
In zoete ontferming vallen;
Red allen door uw macht;
Toon, wat ge kunt daarboven,
Voor wie uw grootheid loven:
Maria, Maria, Moeder sta ons bij.
-

N°. 75. Maria, vol genade.

1. Ma - ri - a, vol ge - na - den Gij,

Moeder trouw en goed, Gij hebt ons hier ge -

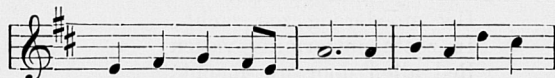
roe - pen, Wij val - len U te voet. Zie

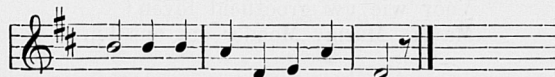
ons uw beeld om - rin - gen, Hoor ons uw goed - heid

zin - gen. Ma - ri - a, O Ma - ri - a, Ma -

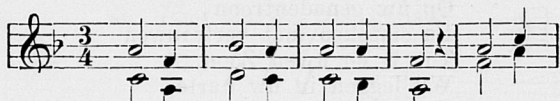

ri - a, sta ons bij Ma - ri - a, O Ma -

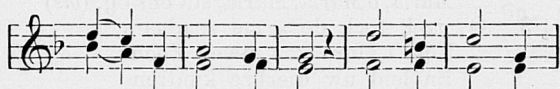

ri - a, Ma - ri - a sta ons bij!

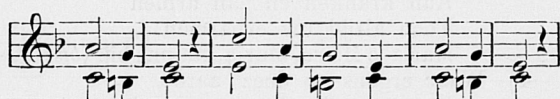
2. Wij kwamen U aanschouwen
Op uw genadentroon,
En smeekeu met vertrouweu
Tot U en uweu Zoon.
Wij leggen in uw harte
Al onze zorg en smarte.
Maria, o Maria, Maria, sta ons bij. (*bis*)
3. O, trek toch de arme zondaars
Tot 't Hart van uweu Zoon
En leid uw dierbre kindren
Naar de eeuw'ge gloriekroon.
Aan kraken en aan armen
Toon altijd uw erbarmen.
Maria, o Maria, Maria, sta ons bij. (*bis*)
4. Waar ergens op deez' aarde
Een traan in de oogen blinkt,
Door kommer, angst of lijden
Het hart de moed ontzinkt;
Leer daar gewillig dragen,
Leer lijden zonder klagen.
Maria, o Maria, Maria, sta ons bij. (*bis*)
5. O Moeder, in het sterfuur
Van onzeu laatsteu nood,
Help dan ons naar den hemel,
Geef ons een zaalgeu dood.
Laat ons als de oogen breken,
Met hart en mond nog spreken:
Maria, o Maria, Maria, sta ons bij ! (*bis*)
-

N°. 76. Moeder Gods en Moeder mijn!

Moe-der Gods en Moe-der mijn! Al-tijd

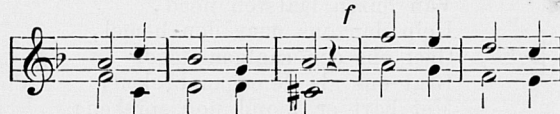
wil ik de u - we zijn, Bij mijn le - ven

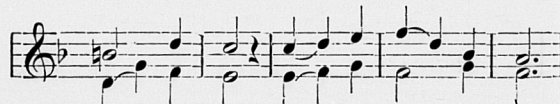
in den dood, De uwe in ramp-spoed angst en nood;

Welk een kruis mij zij be - reid De uwe in

tijd en een - wig - heid Moe - der Gods en

Moe - der mijn! Al - tijd wil ik de u -

pp

we zijn Moe-der ik hoop en ver - trouw op

U Tot U, o Moe-der, ver - zucht ik nu

Moe-der vol goed-heid sta mij ter zij,

Moe-der zoo mach - tig o sta mij bij, o

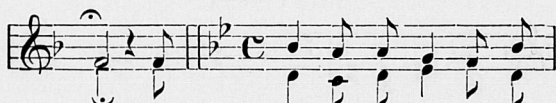
Moe-der, o kom, help bid-den mij! O Moe-der, o

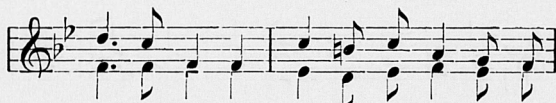
kom, help strij-den mij. O Moe-der, o kom, help

lij - den mij. O Moe-der, O kom en blijf bij

mij. Gij kunt mij wel hel - pen, o

Mach - tig - ste, Gij zult mij wel hel - pen, o

krach - tig - ste Gij moet mij wel hel - pen, barm-

har - tig - ste; Gij zult mij ook hel - pen Trouw-

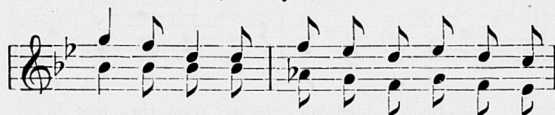
har-tig-ste O Maagd vol ge - na-de en barm.

har - tig - heid, Gij toe - vlucht des zon - daars, die

tot U schreit; O bij - stand der Christ' - nen ik

roep tot U, Gij, troost der be - druk - ten ver -

troost mij nu.

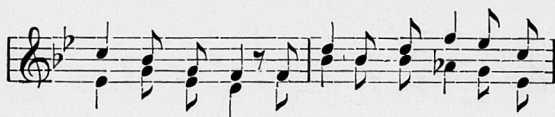
Wie riep te ver - geefs ooit om

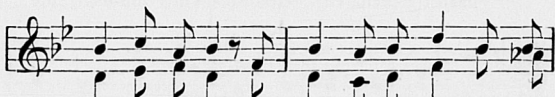
bij - stand U aan Nooit liet Gij een kind on - ver -

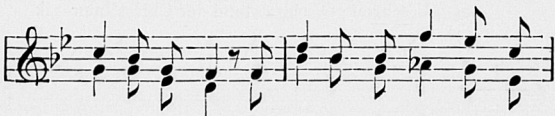
hoord van U gaan : ik roep daar - om im - mer bij

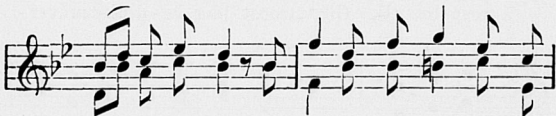
kruis en bij leed Ma - ri - a is al - tijd tot

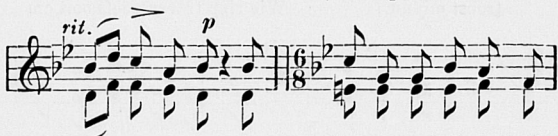
bij-stand ge-reed ik roep vol ver-trou-wen bij

lij-den en dood Ma - ri - a helpt im - mer in

ie - de - ren nood, Ma - ri - a helpt im - mer in

ie - de - ren nood 'k Ge - loof dit, 'k wil leven, 'k wil

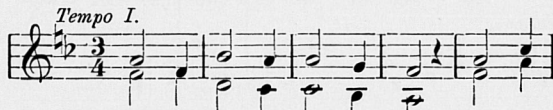
ster - ven daar op, Ma - ri - a neemt eens in den

he - mel mij op; Ma - ri - a neemt eens in den

he - mel mij op In den he - mel mij op.

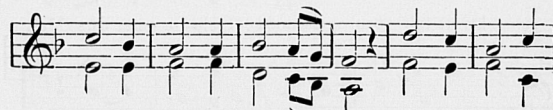
Moe - der Gods en Moe - der mijn! Al - tijd

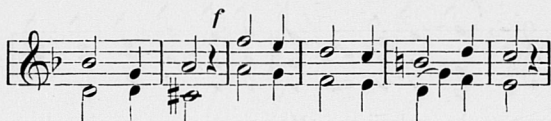
wil ik de u - we zijn Bij mijn le - ven, In den

dood, De uwe in ramp-spoed, angst en nood!

Welk een kruis mij zij be - reid, De uwe in tijd en

eeu - wig - heid Moe - der Gods en Moe - der mijn

eeu - wig wil ik de u - we zijn! Eeu - wig

decresc.

p rit.

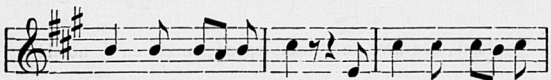

wil ik de u - we zijn!

N°. 77. De beeltenis van O. L. Vr. van Altijsdurenden Bijstand.

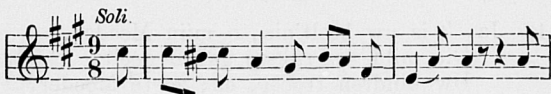
Ma - ri - a, Moe - der zoet, Steeds

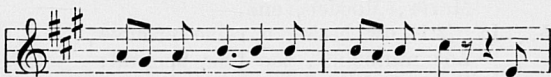
kwelt mij ban - ge nood: Help im - mer dus Ma -

ri - a, Help im - mer tot den dood.

Een beeld is mij in 't hart ge-dre - ven, Een

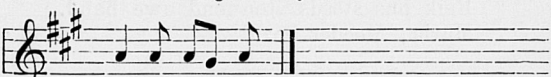
zin - ne - beeld van al - len schat: Een

beeld zoo schoon als 't hart kon ge-ven. Als 't

al - ler en - glen wijs - heid had. Ma -

ri - a, Moe - der, enz.

2. Het is een beeld uit oude dagen,
Ontzaggelijk in wondermacht,
Van Kreta's heuv'len heen gedragen
Naar Rome, daar het schatten bracht.
Maria, moeder enz.
3. Zoo vaak ik op dit beeld mag schouwen,
Mijn oog der beelt'nis oogen ziet:
Dan spreekt mijn hart, wil toch vertrouwen,
Maria, zij verlaat u niet.
Maria, Moeder enz.

4. Ja, 't is uw beelt'nis, o mijn Moeder,
Die mild uw rijkste gaven deelt,
Uw kindren troost, en, zoete Moeder,
Des harten diepste wonden heelt.
Maria, Moeder, enz.
5. Ja, 't is uw beeld, o reine vrouwe,
Zoo minnelijk, zoo teer bemind:
Zoo moederzacht en zoo getrouwe
Zelfs voor het verst verdoolde kind.
Maria, Moeder enz.
6. O Moeder mijn, hoe zal 'k U roemen,
U die U zelf een naam verkoort:
»Geduur'ge hulp" zult gij mij noemen,
Die nimmer beë liet onverhoord.
Maria, Moeder enz.
7. O Moeder vol van zoetigheden,
Uw naam is mij een onderpand.
Ach hoor nu onze smeekebeden,
Reik ons steeds steunend uwe hand.
Maria, Moeder enz.

N°. 78. O Maria, die de beden.

Hoort van al - len hier be - ne - den Im - mer

lief - de - vol en blij, Moe - der sta ons al - tijd

bij, Zoet - ste Moe - der, Moe - der, sta ons bij,

O Ma - ri - a, sta ons al - tijd bij! Zoet - ste

Moe - der, Moe - der, sta ons bij! O Ma -

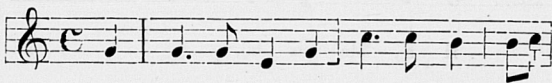

ri - a, sta ons bij.

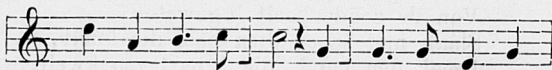
2. Sta ons bij, als ooit de keten
 Van de zonde boeit 't geweten,
 Slaak met spoed dien boei die knelt,
 Breek den band, die 't hart zoo kwelt.
 Zoetste Moeder, enz.

3. Sta ons bij, als 's werelds lagen
Nieuw gevaar voor ons doen dagen,
Houd ons dan aan uwe hand,
Op den weg naar 't vaderland.
Zoetste Moeder, *enz.*
4. Sta ons bij, als 't lichaam lijden,
Pijnen, smarten moet bestrijden,
Dat de tijden rustig zijn,
Tot ons d'eeuwigheid verschijn.
Zoetste Moeder, *enz.*
5. Sta ons eind'lijk bij, uw kindren,
Als ons laatste krachten mindren,
Laat ons dan door U bereid,
Winnen 't loon der eeuwigheid.
Zoetste Moeder, *enz.*
6. U zij aller lof beschoren
Jezus, uit de Maagd geboren,
Met den Geest en Vader één,
Nu en door alle eeuwen heen.
Zoetste Moeder, *enz.*

Nº. 79. Alphonsus, die in 's hemels woon.

1. Al - phon - sus, die in 's he - mels woon Het

eeu - wig heil ge - niet, En im - mer met een

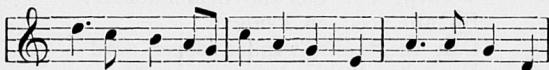

2.

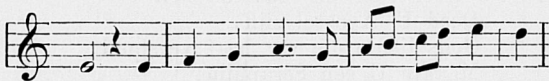
3.

min-zaam oog, Nog op ons ne-der - ziet; Aan -

hoor ons need'-rig lof ge-zang Waar heel ons hart in

spreekt; Het lied, dat u - we glo - rie zingt En

om uw gun - sten smeekt

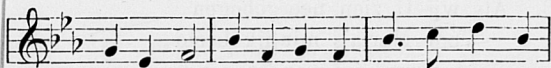
2. Gij troont nu onder 't eng'lenkoor,
 Alphonsus, die op aard,
 Door onschuld, door uw blanke deugd,
 Het beeld eens engels waart;
 Wij smeeken U, verkrijg voor ons
 Die blanke zuiverheid,
 Opdat wij Hem behaaglijk zijn,
 Die onder leliën weidt.
3. U siert der Leeraars starrenkroon,
 Die als een star bij nacht,
 't Onwetend en verlaten volk
 Het licht van Christus bracht;
 Geef dat op 's levens donker pad
 Uw licht ons oog bestraal
 Opdat geen onzer op de reis
 Van 't pad des hemels dwaal.

4. Gij draagt den palm der martelaars,
 Door uw geduld, uw moed
 In 't lange en folt'rend lijdenswee,
 Meer martelaar dan door 't bloed;
 Verkrijg ook ons die heldendeugd,
 Bij alle leed en kruis;
 Dan voert ons 't lijden dezer aard
 Naar 't zalig Vaderhuis.
5. Uw ijver voor des naasten heil
 Deed U Apostel zijn,
 Gods liefde die uw hart verslond,
 Maakte U een Seraphijn;
 Ach deel ook onze harten mee
 Een vonkje van die vlam,
 Dat hemelsch vuur, dat Jezus zelf
 Op aarde brengen kwam.
6. Alphonsus, hoor de laatste bee
 Van ons uw kindren aan;
 Als straks het uur van scheiden slaat,
 Wil ons ter zijde staan,
 En zoo gij ons na 't stervensuur
 Den hemel binnen leidt,
 Dan zingen wij met de engelen saâm
 Uw lied in eeuwigheid.

N°. 80. O Alphonsus opgevaren.

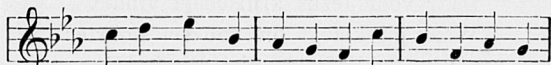
O Alphonsus op-ge - va - ren Naar de blij-de

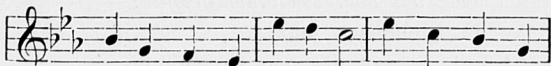
he mel woon, Zie uw kin-dren thans zich scha-ren

Om uw aardschen glo-rie-troon Va-der hoor ons

need-rig smee-ken, Wil voor ons ten bes-te'spre-ken

O Al-phon-sus, hoor die beê Deel ons 's He-mels

gun - sten meê.

2. Zie, wij vragen drie genaden
 Aan uw goedig vaderhart;
 Niet in weelde en vreugd te baden,
 Niet te leven vrij van smart;
 Neen, wat de aard ons ook moog bieden
Mits wij maar de zonden vlieden;
 O Alphonsus, enz.

3. Als wij U zien neergebogen
 Voor Maria's minlijk beeld,
 In verrukking opgetogen
 Daar haar lach uw blikken streelt,
 O dan vragen hart en zinnen:
Leer ons ook die Moeder minnen;
 O Alphonsus, enz.
4. Als ons oog U, droef van harte,
 Daar voor Jezus kruisbeeld vindt,
 Waar gij klaagt om zooveel smarte:
 »Och, de liefde is niet bemind!”
 O dan vragen we of *die liefde;*
Ook ons hart zoo innig griede;
 O Alphonsus, enz.
5. Komt gij aan ons oog verschijnen
 Voor 't aanbidlijk Sacrament,
 Met den gloed der Seraphijnen
 Liefde, die geen mate kent;
 O dan vouwen wij de handen:
 Mocht ook eens ons hart ontbranden,
 O Alphonsus, enz.
6. O Alphonsus! opgenomen
 Thans in 't land van liefde en vrede,
 Badend in de liefdestroomen
 Van Gods grondelooze zee,
 Voer ook ons, na 't blij verwinnen,
 De eeuwge vreugdezalen binnen.
 O Alphonsus, enz.

2. Hoe heerlijk schittert thans dat hoofd,
 Waar d' aureool om straalt,
 Daar eens uw deugd glansde als de zon,
 Die aan de transen praalt;
 En onverminderd bleef uw deugd
 Dat zonneheldre licht,
 Waarnaar op 't donkre levenspad
 Ons oog zich veilig richt.
3. Wat levensgeest bezielt die hand
 Met haren gouden stift!
 Eens schreef zij woorden hemelsschoon
 In wonderschrift bij schrift.
 Ook thans nog leert dat machtig woord
 Der wereld christenheid,
 En heeft een stroom van liefdevuur
 In heel Gods Kerk verbreid.
4. Hoe eervol golft thans om uw leën
 Het stemmig kloosterkleed,
 Veracht weleer, nu d' eerlivrei
 Van legioenen breed.
 En met uw kleed daalde ook uw geest,
 Alphonsus, in hun hart;
 En in uw kracht heeft dit uw kroost,
 Der jaren storm getart.
5. O, mogen we eens met u vereend,
 In Sion's heil'ge woon,
 Een krone dragen als gij draagt,
 Een gouden gloriekroon.
 Dan zingen wij met U te zaâm
 En met der Englen koor
 Een zielsverrukkend zegelied,
 Al de eeuwigheden door!

N°. 82. O Alphonsus hoog verheven.

1. O Al-phon-sus hoog ver-he-ven, Thans ter blij-de

he-mel-woon; Door uw goed-heid aan-ge-dre-ven

scha-ren wij ons om uw troon. Hoor ons 't blij-de

lof-lied zin-gen, U Al-phon-sus toe-ge-wijd

Moog het door de heem-len drin-gen,

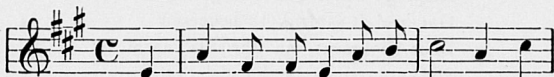

Waar Gij U in God ver-blijdt.

2. O, hoe juichten de englenkoren
 Op uw blij geboortefeest,
 Toen ge als kind van God herboren,
 Uit het bad des doopsels reest!
 't Onschuldskleed U toen geschonken
 Droegt gij tot uw laatsten snik,
 Immer heeft uw ziel geblonken,
 Als in d' eersten oogenblik.
3. O wat godsvrucht U bezielde,
 Als gij in uw prilste jeugd
 In Gods tempel nederknieldet,
 Wars van 's werelds zingeneugt;
 O, dan zagen de engelen neder,
 Voor Gods hemeltroon geschaard.
 En dan groetten ze U zoo teeder,
 Engel op deez' droevige aard!
4. Als een stam vol knop en bloemen,
 Droegt gij 's levens lentekroon,
 Hoordet gij uw schoonheid roemen
 Was uw toekomst heerlijk schoon!
 De aarde zocht uw hart te winnen
 Voor haar vreugd, haar goud, haar eer,
 Maar Gods stem sprak U van binnen
 Van het heil uit hooger sfeer.
5. God deed U aan 't aardsche sterven,
 Gij verloort uw roemrijk pleit;
 Grooter glorie zoudt gij erven
 Dan U de aard had toebereid.
 Toen herhaaldet ge in uw smarte:
 „Wereld, ach ik ken u nu,
 Lieve Jezus, 'k geef mijn harte
 Eeuwig onverdeeld aan U!”
6. En gij liet al 't aardsche varen
 Jezus had uw hart geboeid!
 Gij verscheent aan Gods altaren
 Priester door zijne liefde ontgloeid,
 O wat vlam kwam U bezielen
 Voor de glorie van Gods huis,
 Voor het heil der arme zielen,
 Vrijgekocht door Christus' kruis.

7. Toen verhieft ge 't kruis des Heeren ,
 Riept ge een schaar van priestren saâm ,
 Om heel 't aardrijk te bekeeren
 Door de kracht van Christus' naam.
 Straks doorliept ge Napels' Staten
 Met dat uitgelezen heer,
 En voor 't volk het meest verlaten
 Scheen het licht van Jezus weêr.
8. Hoe ontsteldet gij bij 't hooren
 Dat de Paus door Gods genâ
 U tot Bisschop had verkoren ,
 Bisschop van Sint Agatha;
 Maar Gods geest deed U ontgloeien
 Voor die kerk voortaan uw bruid ,
 Gij deed haar verjeugdigd bloeien ,
 Dreeft alom den vijand uit.
9. Wie vermeldt wat leed U griede
 Op het einde van uw baan?
 Jezus bood U in zijn liefde
 Slechts den kelk des lijdens aan ,
 Eind'lijk zaagt ge uw Jezus komen
 Met der heemlen Koningin ,
 En door de eng'len opgenomen ,
 Voert gij blij den Hemel in.
10. O Alphonsus , al uw lijden
 Is voor eenwig nu voorbij.
 Eenwig moogt ge u thans verblijden
 In der heemlen hooggetij.
 Vader , denk nog aan ons armen ,
 Die ge in 't dal der tranen liet ,
 Smeek bij God voor ons erbarmen ,
 O verlaat uw kindren niet.
-

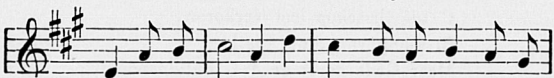
N°. 83. Alphonsus zag vol van erbarmen.

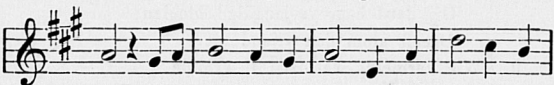
1. Al - phon-sus zag, vol van er - bar - men, On-

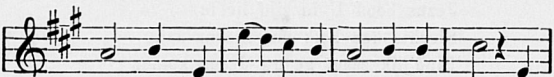
tel-ba - re Christ-nen in nood, Hij hoor-de het

schrei-en der armen, Die vroe-gen om 't he-mel-sche

brood. Toen zwoer hij be - wo - gen, Hun tra-nen te

droo - gen, Hun red - der te zijn uit den dood, Hun

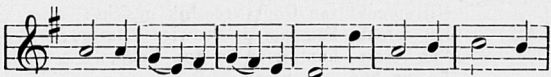
red - der te zijn uit den dood.

2. In 't needrig gewaad van Gods helden,
 Vol ijver het kruis op de borst,
 Doortrekt hij de Napelsche velden,
 Als strijder voor Jezus zijn Vorst.
 Niets kan hem beteuglen,
 Zijn ijver geeft vleuglen,
 Terwijl hij naar zielen slechts dorst. (bis)

3. Fel blakert de zon door haar stralen
 De Napelsche kust in haar gloed,
 Doch kan niet bij 't hemelvuur halen,
 Dat gloeit in Alphonsus gemoed:
 Hij wordt nu gedreven
 Zich zelven te geven,
 Zijn ruste. zijn krachten, zijn bloed. *(bis)*
4. Zijn woorden doorboren de harten,
 Hij spreekt van Gods vreeslijk gericht:
 Hij spreekt hun van de eeuwige smarten,
 Van Jezus, hun liefde en hun licht;
 En zie hoe de scharen
 Met siddring aanstaren
 D'Apistel met vlammend gezicht. *(bis)*
5. Straks zit hij als biechtvader neder,
 De leeuw is nu zacht als het lam,
 Hij spreekt nu zoo zalvend en teeder,
 Tot hem, die berouwvol daar kwam.
 Hij heelt nu de wonden,
 Vergeeft hun de zonden.
 Ontvonkt hun het hart door zijn vlam. *(bis)*
6. Begeven hem eind'lijk de krachten,
 Dan keert hij ter kloostercel weer;
 Dan ligt hij in de eenzame nachten
 Voor 't kruis zijns Verlossers ter neer,
 Dan schijnt hij verzonken
 In God, en als dronken
 Van wellust uit hoogere sfeer! *(bis)*
7. Nu groet hij zoo blij zijn Vorstinne,
 Maria, de vlekkelooze Vrouw,
 Hij scheukt haar zijn hart en zijn minne,
 Hij zweert haar onschendbare trouw.
 Wat gloeit hem het harte
 Wat troost in de smarte
 Wat vloeit hier de hemelsche dauw. *(bis)*
8. Komt blij weer de dageraad gloren,
 Hij gordt dan ten strijde zich weer,
 Dan doet hij den wapenkreet hooren,
 Dan siddert heel 't duivelenheer!
 En komt hem na 't strijden,
 De zege verblijden:
 Aan Jezus alleen zij al de eer! *(bis)*

N°. 84. Wie veilig langs de rechte baan.

Wie vei - lig langs de rech - te baan, Ten

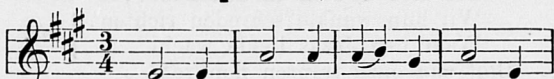

hoo-gen he - mel op wil gaan, Hij leez' Al - phon - sus

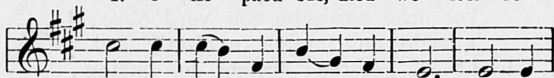

on-ver-moeid, De schrif-ten uit uw pen ge-vloed.

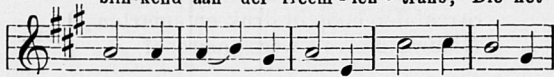
2. Als hemelhonig zijn zij zoet,
 Zij schenken rust aan 't bang gemoed,
 En storten vaak in hart en zin
 Het vuur der heil'ge liefde ons in.
3. Wie schilderde ooit zoo zalvend schoon,
 De lijdenswonden van den Zoon,
 Wie heeft ooit met begaafder mond
 Den lof der Moedermaagd verkond?
4. Komt allen, 't voedsel is bereid,
 Voor ieder zonder onderscheid;
 Geen zet zich aan deez' feestdisch neer,
 Die niet rechtschaapner wederkeer.
5. De kuischheid bloeit door hem op aard,
 Hij heeft de zedeleer bewaard;
 Hij is 't, dien de Verlosser schonk
 Tot hulp der eeuw, die reeds verzonk.

N°. 85. O Alphonsus, nieuwe sterre.

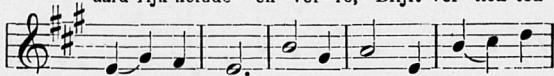
1. O Al - phon - sus, nieu - we ster - re

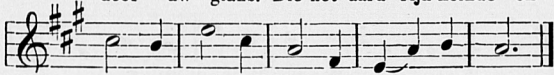
blin - kend aan der Heem - len - trans, Die het

aard - rijk heinde en ver - re, Blijft ver - lich - ten

door uw glans. Die het aard - rijk heinde en

ver - re, Blijft ver - lich - ten door uw glans.

2. Petrus scheepje volgt in 't varen
 Veilig 't helderblinkend spoor,
 Dat gij teekent op de baren,
 Tusschen rots en klippen door. } *bis.*
3. Schoone ster, met gulden stralen,
 Tintelend van hooger gloed,
 O wat warmte doet ge dalen
 In ons koud en droef gemoed! } *bis.*
4. Zucht ons hart in druk en plagen,
 Gij verheldert ons gezicht;
 Komt de nacht des twijfels dagen, } *bis.*
 Gij bestraalt ons met uw licht.

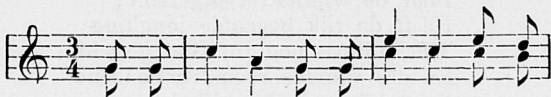
5. Wil de duizenden verlichten,
 Die hier dwalen in den nacht,
 Wil hun wankle schreden richten, } *bis.*
 Waar hen Jezus liefde wacht.
6. Blijf aan onze transen flonkren,
 Werp uw stralen op ons pad,
 Tot onze aardsche zon verdonkre, } *bis.*
 't Licht ons schijne in Sion's stad.
7. Licht der geesten, vreugd der harten,
 Warmte van ons droef gemoed,
 Straal der hoop in druk en smarten, } *bis.*
 Nieuwe sterre, wees gegroet!

N°. 86. Alphonsus Maria.

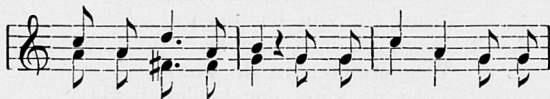
1. Ziet, daar rijst het feest-lijk zonlicht Van den glo-rie-rij-ken dag, Die den ij-ver-vol-len Leer-aar Naar den he-mel stij-gen zag; Die Al-phon-sus rijk in ja-ren, Eind'loos rij-ker nog in dengd, 't Land der zaal'-gen zag be-tre-den, O-ver-vloei-end van ge-neugt'.

2. In des levens schoonsten bloeitijd,
 Door de wijsheid voorgelicht,
 Heeft de rijk begaafde jong'ling
 't Schuldloos oog tot God gericht;
 En des werelds roem versmadend
 Kiest hij in Gods heiligdom,
 Voor Maria's lieve beelt'nis,
 Jezus tot zijn bruidegom.
3. 't Maagd'lijk hart van Christus' Moeder,
 Weggezonken in de smart,
 Voed de vlam der heil'ge liefde
 In zijn overwegend hart.
't Is haar naam, die zoet als honig,
Met zijn naam te zamen smelt,
 En na honderd vruchtbre jaren
 Zijn historie ons vermeldt.
4. 't Is haar naam, die ons den sleutel
 Van dat kostbaar leven geeft;
 In de wond'ren zijner wijsheid
 Als der Wijsheid zetel leeft.
 Zendt haar beeldt'nis gloriestralen
 Over haar Alphonsus af,
 Ziet haar Heerlijkheden schitt'ren
 Over zijn verheerlijkt graf.
5. Op uw roemrijk eeuwgetijde,
 Groote Leeraar in Gods Kerk,
 Smeeken onze dankbre harten:
 O bekroon uw levenswerk.
 Schrijf den zoeten naam Maria,
 Die u zooveel gunsten bracht,
 In de zielen harer kind'ren
 Met zijn zegenrijke kracht.
-

N°. 87. Heerlijk Napels, rijst uw zonne.

1. Heer - lijk Na - pels, rijst uw zon - ne Uit den

hel dren ster rennacht, Heer - lijk straalt haar mid - dag -

lui - ster In zijn on - be - wolk - te pracht, Maar een

zon, als d'aard ten ze - gen uit uw ves - te is op - ge -

gaan; Heeft nooit in uw rijk ste da - gen Aan uw

schoon ge - welf ge - staan.

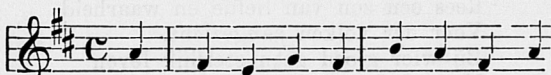
2.

3.

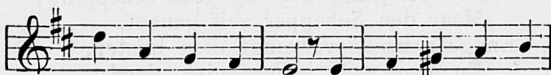
4.

5.

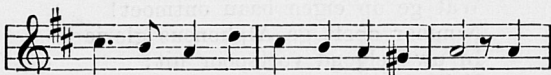
2. In Alphonsus' leer en daden,
 Blinkend van Gods eigen licht,
 Rees een zon van liefde en waarheid
 Voor der volken aangezicht.
 Bij wier gloed geen sterflijk leven
 Maar de onsterfelijkheid ontsproot;
 In wier glans het oog geen schepping,
 Maar den Schepper zelf genoot.
3. En geen nacht vervangt dien luister,
 En geen wolk bedekt dien gloed;
 Eeuwen, snelt voorbij, vernietigt,
 Wat ge op eigen baan ontmoet!
 Nimmer dooft ge Alphonsus glorie
 In uw delgend voetspoor uit;
 Veilig staat ze in hooger kringen,
 Dan uw wentelspheer omsluit.
4. Leeraar, Gods gezant, bij de eeuwkroon,
 Die uw grooten naam omstraalt,
 In wier licht Gods Kerk op aarde
 Jublend met u zegepraalt,
 Zijn de klanken zwak en treurig
 Van ons staamlend vreugdelied;
 Doch de smeekstem van uw kindren
 Vader, neen, versmaadt gij niet.
5. Laat de gloed van liefde en waarheid,
 't Vuur door U op aard gebracht,
 Altoos meer ons hart ontvlammen
 't Sterken met zijn hemelkracht,
 Dat we in 't licht door U weldadig
 Op ons levenspad verspreid,
 Wandlen, vrij van zonde en dwaling,
 Bloeien ter onsterfelijkheid.

N°. 88. H. Jozef, (Patroon der Kerk.)

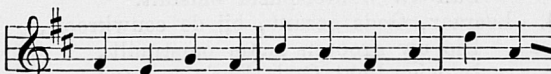
Luid klink' door heel het we - reld-rond Met

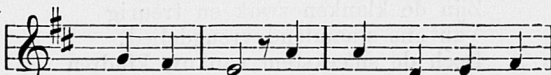
't blij - de he - mel - heer, Een lof - ge - zang uit

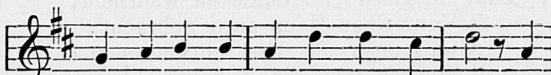
al - ler mond O Jo - zef U ter eer, Want

U, Ma - ri - a's brui - de - gom, Be - scher - mer

van Gods Zoon, Groet thans het Chris - ten -

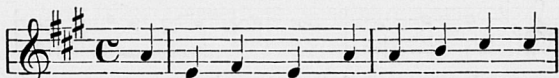
volk al - om Als Heil - gen Kerk - pa - troon, Als

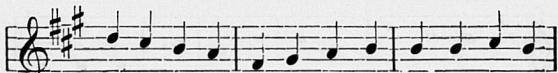
Heil-gen Kerk - pa - troon.

2. O gij, eens zwoegend in een stulp
 En toch zoo vorstlijk groot,
 O reik der Kerk uw Vaderhulp
 In haar zoo grooten nood:
 Die in Maria en Gods Zoon,
 De Kerk reeds hebt behoed,
 Gij Koninklijke Kerkpatroon,
 Wees Jozef, wees gegroet. (*bis*)
3. O Jozef, heil'ge Schutspatroon,
 Blijf steeds Gods Kerk nabij;
 Dat zij voor list, geweld en hoon
 Door U beveiligd zij.
 Dan eenmaal na volbrachten strijd
 Door U op aard behoed,
 Herhalen wij in eeuwigheid,
 Wees Jozef, wees gegroet. (*bis*)

N°. 89. H. Michaël.

1. U's Hee-ren Kracht en Glo-rie-beeld, U

Je-zus, die ons 't le-ven deelt, Omringd van 't englen-

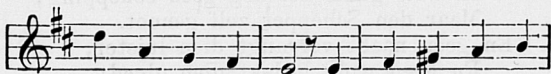

koor dat blij uw wenk aan-staart, U lo-ven wij.

N°. 88. H. Jozef, (Patroon der Kerk.)

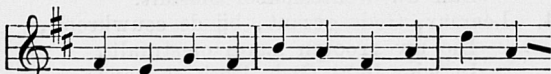
Luid klink' door heel het we - reld-rond Met

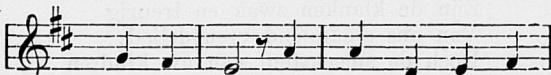
't blij - de he - mel - heer, Een lof - ge - zang uit

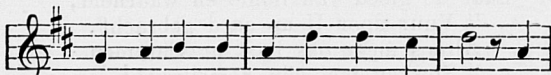
al - ler mond O Jo - zef U ter eer, Want

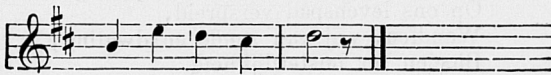
U, Ma - ri - a's brui - de - gom, Be - scher - mer

van Gods Zoon, Groet thans het Chris - ten -

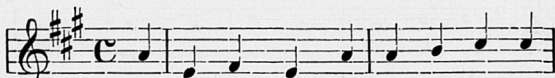
volk al - om Als Heil - gen Kerk - pa - troon, Als

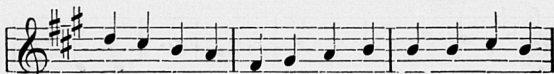
Heil-gen Kerk - pa - troon.

2. O gij, eens zwoegend in een stulp
 En toch zoo vorstlijk groot,
 O reik der Kerk uw Vaderhulp
 In haar zoo grooten nood:
 Die in Maria en Gods Zoon,
 De Kerk reeds hebt behoed,
 Gij Koninklijke Kerkpatroon,
 Wees Jozef, wees gegroet. (*bis*)
3. O Jozef, heil'ge Schutspatroon,
 Blijf steeds Gods Kerk nabij;
 Dat zij voor list, geweld en hoon
 Door U beveiligd zij.
 Dan eenmaal na volbrachten strijd
 Door U op aard behoed,
 Herhalen wij in eeuwigheid,
 Wees Jozef, wees gegroet. (*bis*)

N°. 89. H. Michaël.

1. U's Hee-ren Kracht en Glo-rie-beeld, U

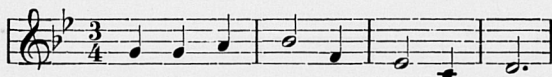
Je-zus, die ons't le-ven deelt, Omringd van't englen-

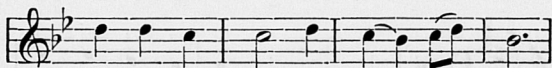
koor dat blij uw wenk aan-staart, U lo-ven wij.

2. U dient de dichte en strijdb're drom
Van 't duizendtallig eng'lendom;
Daar Michaël, Gods vaand'rig hier,
Ten zege heft de kruisbanier.
3. Hij heeft, met 's Heeren kracht omgord,
Den draak in d'afgrond neergestort;
Hij bliksemde uit den hemel neer
Den trotschaard met zijn duiv'lenheer.
4. Komt, volgen wij dien fieren held,
Ten strijde tegen 't helsch geweld.
Dan siert het Lam op 's hemels troon,
Ons 't hoofd met de eeuw'ge gloriekroon.

N°. 90. H. Joannes de Dooper.

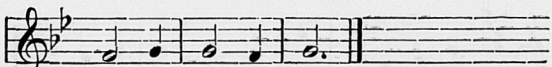
1. Weer klinken uw lof ten al - len kant,

Jo - an - nes, 's Heer - ren boet - ge - zant.

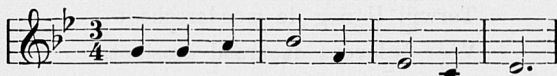

Want Je - zus heeft met ei - gen mond Uw maat-loos

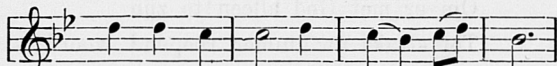

hoo - gen lof - ver - kond.

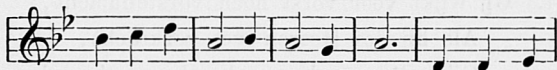
2. Gij werdt gezuiverd van de schuld,
En sprongt reeds op van vreugd vervuld,
Terwijl U nog de moederschoot
Vóór 's levens dageraad omsloot.
 3. Ras toogt gij boetend ter woestijn,
Om er met God alleen te zijn
Tot straks uw immer roepend woord,
Door gansch Judea werd gehoord.
 4. Gij wijkt voor vorst noch vorstenmacht,
Als hij des Heeren wet verkracht,
Gij valt voor 's wreedaards euvelmoed
Zoo wint ge een kroon in 't eigen bloed.
 5. Neen nimmer heeft er op deez' aard
Een zoon der vrouw U evenaard,
U, die des Heeren weg bereidt
In 't doopsel der boetvaardigheid.
 6. O Sint Joannes, boetgezent,
Baan ook ons pad naar 't Vaderland;
Wij smeeken U, sta ons ter zij,
Maak ons van Satans listen vrij.
-

N°. 91. H. Petrus.

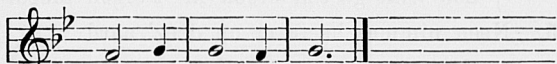
1. Komt roe - pen wij Sint Pe - trus aan,

Die ons ten he - mel op doet gaan.

Hem zijn de sleu-tels toe-be- trouwd, Op Hem heeft

God zijn Kerk ge - bouwde.

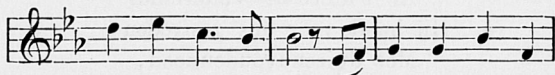
2. Tot Petrus sprak des Heeren woord,
En 't werd al de eeuwen door gehoord:
Geleid mijn lamm'ren over d' aard,
Geleid mijn schapkens hemelwaart.
3. Sint Petrus is de hechte rots,
Waarop zij steunt de Kerke Gods.
Gij zijt de rots, zoo sprak de Heer
Ik leg in U den grondsteen neer.
4. Sint Petrus koos Gods raadsbesluit,
Tot eerste bij de twaalfen uit
Hij droeg de macht, hij droeg de kroon,
En zetelde op des Heeren troon.

5. Thans zijt gij van ons heengespoed,
 En juicht in 't rijk van overvloed;
 Daar looft gij Gode die U bood
 Den palmtak van den marteldood.
6. O hoor dan nu, hoe 't schaapje schreit,
 Dat nog in 't dal der tranen weidt.
 Het roept tot U, verhoor ons bee,
 Geleid het in der heem'len stee.

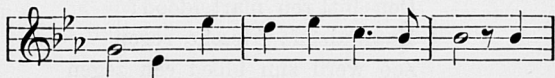
N°. 92. H. Bonifacius.

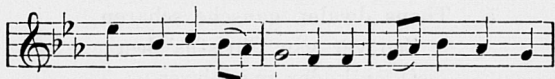
1. Een juich - toon thans ge - he - ven Sint

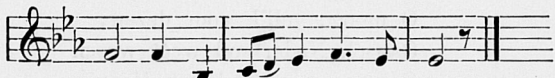
Bo - ni - faas ter eer: Door lief - de Gods ge -

dre - ven Bracht hij ons Je - zus leer. Voor

ous toog hij ten strij - de En voer - de in bit - ter

lij - den Ons al - len tot den Heer.

2. Hij liet zijns vaders erven
En toog van Duitschland voort,
Om zielen er te werven
Voor 't Evangeliewoord,
En de afgoon zijn gevallen,
En 't blijde zegenschallen
Der Christ'nen wordt gehoord.
3. En na veel gaan en keeren
Gedacht hij Nederland;
Hij heeft het kruis des Heeren
Alomme toen geplant,
Toen bloeiden er de deugden,
Toen was het hemelvreugde
In 't dierbaar Vaderland.
4. Hij heeft voor ons gestreden
Met duizendvoudennood,
Hij heeft voor ons geleden
Den bitt'ren marteldood;
Maar als de frissche regen
Zoo werd zijn bloed een zegen
Waaruit 't geloof ontsproot.
5. Thans dwalen gansche scharen
Zoo ver van Christus' leer;
O puik der martelaren
Voer gij hen allen weer;
O moog, gelijk voor dezen,
Gansch Nederland weêr wezen
Getrouw aan God den Heer.

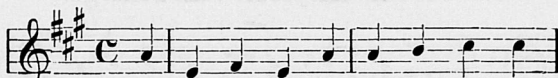
2.

3.

4.

5.

6.

N°. 93. H. Willibrordus.

1. O Wil-li-brord, die van om-hoog Ons

gâ slaat met be-schermend oog, Hoor 't nageslacht der

vad'-ren aan, Met wie gij zelf hebt om-ge-gaan.

2. Zie Neêrland aan, uw roem en kroon,
Gij onze Apostel en Patroon!
Hier hebt Gij, moedig Godsgezant,
Hier Jezus' heilbanier geplant.
3. Hier half een eeuw zijn naam verbreed,
Zijn Bruid een zetel toebereid;
Hier door uw ijver en gebed,
Mijn vad'ren uit den dood gered.
4. Ach, elfmaal ging een eeuwkring rond,
Sinds Gij hier Satans rijk verwont,
En nu, ach meer dan 't half geslacht
Het zonk terug in 's vijands macht.
5. Geliefde Vader en Patroon!
Zie Neêrland aan, uw roem en kroon:
Bid Willibrord, bid bij den Heer,
Dat al wie doolt eens wederkeer.
6. Ach, voer hen met uw trouw gezin,
Ach voer ook hen uw glorie in:
O Gij, die 't Kruis hier hebt geplant,
Bid voor uw dierbaar Nederland!

N°. 94. H. Aloysius van Gonzaga.

1. Pronk-ju - weel der He-me - lin-gen, Sieraad van het

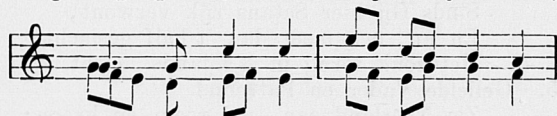
Eng'-len - hof, Gun ons dat wij kunst-loos zin - gen,

Al - lo - y - si - us, uw lof! Door de Kerk zijt

ge ons ge - ge - ven, Als een voor-spraak bij Gods troon,

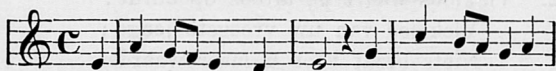

En voor 't christ-lijk jeug - dig le - ven

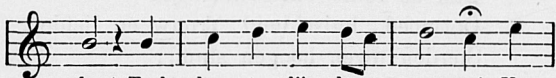

Als een heil - ge Schuts-pa - troon.

2. Vlekloos waart ge altoos op aarde,
Vlekloos van uw vroegste jeugd;
Niets bezat voor u meer waarde
Dan de reine Christendeugd;
Ootmoed, kuischheid, trouw en liefde
Sierden uwen hoogen stand;
Wat u lokte, wat u griede,
Gij bleeft aan Gods dienst verpand.
 3. Met uw hart en ziel en zinnen
Boven alles God alleen
Trouw te dienen, trouw te minnen,
Was uw wellust hier beneên.
Heel uw jeugdig, heilig leven
Was gewijd aan de eer van God,
En tot loon werd u gegeven
Dat gij deelt in 't Englenlot.
 4. Jezus' en Maria's namen
Vloeiden 't eerst uit uwen mond,
En gij droegt ze in 't hart te zamen
Tot uw laatsten levensstond.
O wij smeeken om uw leven,
Om uw trouw aan Jezus' leer,
Gij, tot voorspraak ons gegeven,
Bid voor ons bij onzen Heer.
-

N°. 95. H. Moeder Anna.

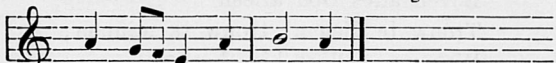
1. Sint An-na, he-melsch groot. Wat draagt Gij in uw

schoot Toch kos - te - lij - ke ro - ze! U

koos des Hee-ren wenk te ba-ren het ge schenk der

Ma - ged uit ver - ko - zen.

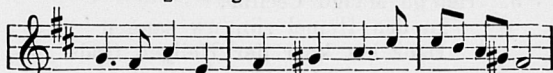
2. O Boom van 't Paradijs
 Wat hebt ge op wondre wijs
 Het leven ons gegeven!
 Als Adams bittere schuld
 Het al met dood vervult,
 Draagt gij een vrucht vol leven.
3. Gij hebt haar voortgebracht,
 Aan wie de Heer zijn macht
 En wond'ren woû betuigen:
 Een zuiver maagdelijn,
 En Moeder zal zij zijn,
 Daar de Engelen voor buigen.
4. Wat is het schoon uw kind,
 Wat is 't van God bemind,
 Die 't noemt zijn lieve Moeder!
 Wat is het rijk in macht,
 Wat is het zoet en zacht!
 Neen, nergens leeft er goeder!

5. O overzalig lot,
 De Moeder van uw God
 Is uit uw schoot geboren!
 De Trooster koos U uit
 Tot Moeder van de Bruid,
 Die Hij zich had verkoren!
6. Dies is mijn hart vol moed,
 En roep ik: Moeder zoet,
 O treed gij tusschen beiden;
 O smee Maria teer,
 Dat zij mij tot den Heer
 In 't hemelrijk geleide.

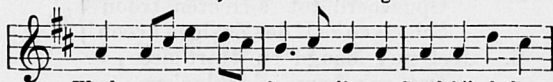
N°. 96. H. Cecilia.

1. Heil-ge Maagd Ce-ci-li-a! Pa-tro-nes-se

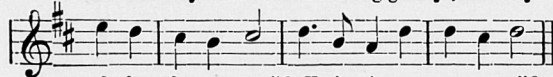
der Ko-ris ten, Voor-beeld van ge-loof en trouw

Waak-zaam te-gen Sa-tans lis-ten, Sterk bij al-len

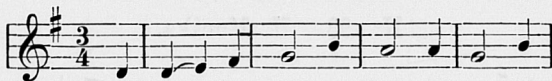

le-vens-strijd U is de-ze zang ge-wijd, sterk bij

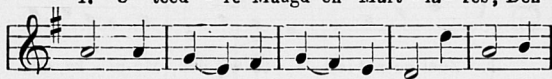

al-len le-vens-strijd U is de-ze zang ge-wijd.

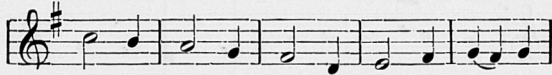
2. Gij, bekeerd tot Christus' Kerk,
 Van zijn liefde heel doordrongen,
 Gij hebt 's Heeren roem en lof
 Bij bazuin en luit bezongen,
 En, hoe ook bekoord, gekweld, } *bis.*
 Jubelend Gods lof vermeld.
3. Wij ook danken 't waar Geloof
 En nog meerdere gunstbewijzen,
 Aan den goeden, lieven God;
 Mogen wij Hem daarvoor prijzen
 Met zoo blijde erkent'lijkheid, } *bis.*
 Als Gij Hem hebt toebereid.
4. Gij, genarteld tot den dood,
 Hebt des Heeren gunst geprezen;
 Geef dat wij geen ongeval,
 Dat wij zelfs den dood niet vreezen,
 En met 's Heeren gunsten blij } *bis.*
 Leven, sterven zoo als Gij.
5. Heil'ge Maagd Cecilia,
 In den Hemel zijn uw zangen
 Door het koor der Heiligen Gods
 Met verrukking opgevangen;
 Opgevoerd tot 's Heeren troon } *bis.*
 Schonken ze U der Zaalgen kroon.
6. Geef nu, Maagd en Mart'lares,
 Dat ook onze jubelklanken
 Stijgen naar de Hemelzaal,
 En wij Gode loven, danken
 Met het jub'lend Zaalgenkoor } *bis.*
 De eeuwigheid der eeuwen door.

N°. 97. H. Barbara.

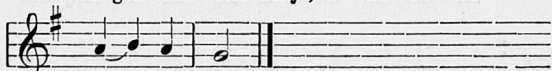
1. U teed' - re Maagd en Mart' - la - res, Den

Christ'-nen trou - we Pa - tro - nes In hun zoo

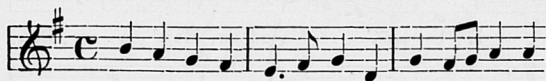

ban-gen laat - sten strijd, U Ba - ba - ra ons

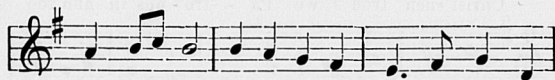

lied ge - wijd.

2. O wat al lijden, wat al smart
Ging foltrend door uw jeugdig hart,
Eer God uw levenscirkel sloot,
Door 's vaders hand zoo wreed gedood.
3. Maar 't offer voor 't geloof gebracht,
Is ook uw glorie en uw macht.
Ja Nederland getuigt het meê:
Niet onverhoord laat God uw beê.
4. O Barbara, gedenk ook mij,
En sta mij in den doodstrijd bij.
Geef dat ik eens den dood begroet,
Gesterkt door Jezus' Vleesch en Bloed.
5. U, Heilige Drievuldigheid,
Door Barbara steeds lof bereid,
Zij eer en lof en macht alleen
Door aller eeuwen eeuwen heen.

N°. 98. H. Monika.

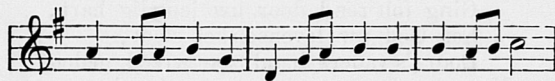
1. Zoet ge not is 't U te wij-den, Mo-ni - ka, ons

êel - sten lof; En tot in - nig ziels ver - blij - den

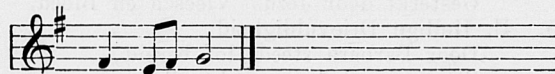
Geef ons An - gu - sti-nus stof, Waar wij 't schoo-ne

feest-tij vie-ren van de moe-der en den zoon.

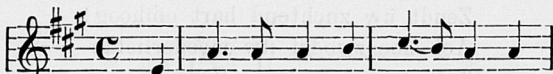

Die ver-een de glau-sen sie-ren Op deze aar-de

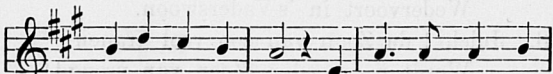

in Gods woon.

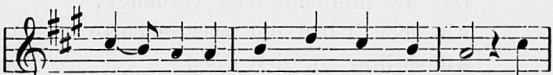
2. Ach, wat vloed van bitt're tranen
 Stort uw droevig moederoog!
 Ach wat tal van vuur'ge beden
 Zendt uw zuchtend hart omhoog!
 Ach hoe zwoegt uw moederliefde
 Tot ge den verloren Zoon,
 Overwonnen door genade,
 Wedervoert in 's Vaderswoon.
 3. Juicht! de Zoon van zoo veel tranen
 Wordt u, moeder, Zoon van vreugd!
 't Is een blij, een heerlijk Paaschfeest,
 Dat uw minnend hart verheugt,
 Als door 't bad der weergeboorte
 Augustinus uit den dood
 Opstaat, om in 't heil te deelen,
 Dat uit Jezus' bloed ontsproot.
 4. Stijgt nu, Monika, ten hemel!
 Wat weerhoudt op aard u meer?
 Nu uw Zoon, bevrijd van banden,
 Gansch zich wijdt aan God zijn Heer.
 Bisschop, leeraar, ordestichter
 Stralend met des hemels glans,
 Is voor u uw Augustinus
 De allerschoonste gloriekrans.
-

N°. 99. H. Lidwina.

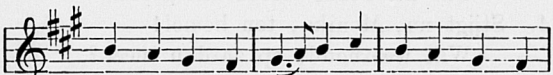
1. Dat al - le tong U roe - me, In

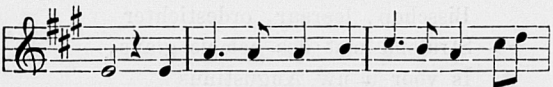
zan-gen luid en blij, Lid - wi - na, schoon-ste

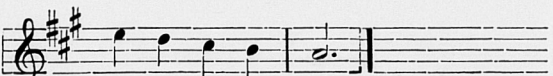
bloe - me uit Hol - lands maag-den - rij; Na

't lang' en fol-t'rend lij - den, Met hel-den-moed door-

staan, Het eeu - wi - ge ver - blij - den, ver -

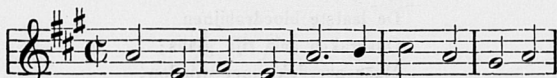

heer-lijkt in - ge - gaan!

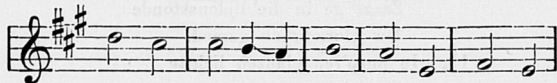
2. Lidwina, schoone Lelie
 Als aan den voet van 't kruis,
 Toen 't lijdensevangelie
 Weerklonk in 's Heerenhuis,
 Ontbloeid in Schiedams muren,
 Of de eeuw'ge Bruidegom
 U merkte sinds die ure
 Ten langen marteldom.
3. Gij stond in 's levens morgen,
 Zoo rein, zoo blij te moê;
 Zoo lachend, vrij van zorgen
 Blonk U het leven toe,
 Toen gij, den reinen boezem
 Van hooger vlam ontvonkt,
 Uws maagdoms lentebloezem
 Den eeuw'gen Bruigom schonkt.
4. Dra zaagt ge in sombre smarte,
 Uw vreugden ondergaan,
 Bood U de Vriend uws harte
 Zijn lijdensbeker aan:
 Aan 't smartbed vastgekleuisterd
 Door lijden wreed en hard,
 Geschonden en ontluiserd,
 Een levend beeld der smart.
5. O wond're lijdensplagen
 In dagen zwart en bang,
 O angsten sinds gedragen
 In nachten droef en lang;
 Geslingerd door de golven
 In de afgrond neergemaald,
 In d' ijsb'ren nacht bedolven,
 Waarin geen ster meer straalt!

6. Toen zocht uw stervend harte
 Hem, die aan 't kruishout leed,
 In eind'loos hooger smarte
 Zijns Harten doodstrijd streed;
 Dien in Zijn lijdensstonde
 De Vader zelf verliet;
 Gij zocht in Jezus' wonden
 Een schuiloord in 't verdriet.
7. O wond'ren van Gods liefde
 In U sinds geopenbaard,
 Toen door uw leven griede,
 Als scherp geslepen zwaard,
 De straal uit Jezus' wonden,
 Toen gij met bloedig schrift
 Die teek'nen de eigen stonde
 Uw vleesch voelde ingegrift.
8. Hoe werd sinds 't kruis uw glorie,
 Het kruis uw hooge kracht,
 Het kruis van de victorie
 Uw hoop in d' ijsb'ren nacht;
 Hoe maakte Hij U dronken
 Van hooger liefdegloed,
 Die aan dat kruis geklonken
 Vergoot zijn kostbaar Bloed.
9. Straks daalde van haar trone
 Der heem'len Koningin
 Bracht ze U der maagden krone,
 O fiere kruisheldin.
 Gods Eng'len daalden blijde
 Naast uwe sponde neêr,
 U troostend in uw lijden
 Met woorden zoet en teer.

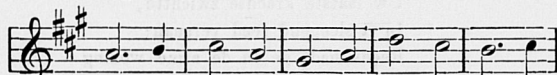
10. Straks brengen Seraphijnen
 Uw purp'ren martelkrans;
 De laatste bloedrobijnen
 Ontbraken aan zijn glans;
 Maar overdekt met wonden,
 Door krijg'ren ruw en wreed,
 Zaagt ge in die lijdensstonde
 Uw gloriekroon gereed.
11. In purp'ren glanzen lichtte
 De dag uws uitgangs aan,
 Uw laatste krachte zwichtte,
 In 't sleepend leed vergaan;
 Reeds hadt ge in de arme woning
 Begroet uw Bruidegom,
 U noodigend ter kroning
 In 's hemels heiligdom.
12. In bittere stervenssmarte,
 In liefdes jongste zucht,
 Nam uit het brekend harte
 Uw ziel haar hemelvlucht:
 De hooge heem'len ruischten
 Van eng'leuharpgeluid
 Ter Bruiloft des Gekruisten
 Met zijn verkoren Bruid.
13. Lidwina schoonste Bloeme
 Uit Hollands maagden rij,
 Daar wij uw vrengden roemen
 In zangen zoet en blij,
 Help ons door 't kruis verwinnen
 Op 's levens lijdensbaan,
 Om eens bij U, heldinne,
 Ter glorie in te gaan.

N°. 100. Gelukz. Canisius.

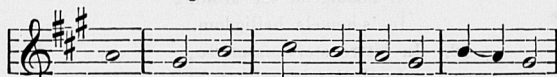
1. Zaal' - ge Fe - trus, ging uw Moe - der Al te

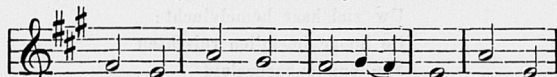
vroeg voor U naar God, Go - des Moe - der

nam heur plaats in, In Haar hand be - rust - te uw

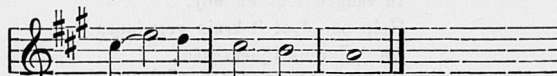
lot. Wijs - heid schonk Zij U tot leid - star,

Kracht om - kleet de uw teer ge - moed, Daar - om

wijdt Gij Haar uw kuisch - heid 't Of - fer

pa rend aan uw groet.

2.

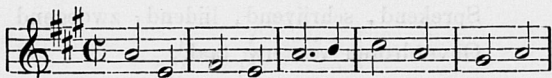
3.

2. Opgeleid tot hooger roeping

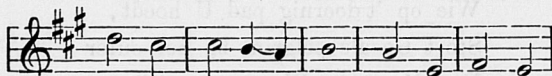
Kwijt Ge U voor de heil'ge zaak,
Sprekend, schrijvend, lijdend, zwoegend
Onverdroten van uw taak;
Maar gedachtig, wie uw steun is,
Wie op 't doornig pad U hoedt,
Stort Ge als pelgrim bij het outer
Van Maria 't »Wees gegroet.”

3. Staan ook wij, uw beeld voor oogen,

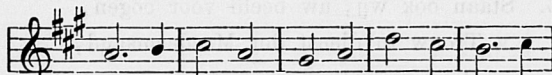
Trouw in dienst der Moedermaagd,
Doen wij, door uw beë geholpen,
Wat haar lieven Zoon behaagt;
Dan stroomt ook op onze hoofden
Alle schat van hemelsch goed,
Blijft Haar onze tonge zeeg'nen
Door 't vertrouwvol »Wees gegroet.”

N°. 101. Gelukz. Clemens.

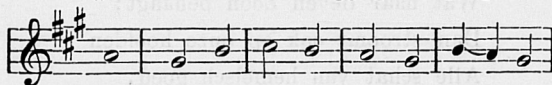
1. Rij-ze thans, o zaal'-ge Cle-mens, 't Lof en

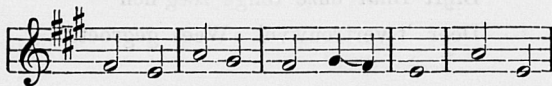
smEEK-liED U ter eer; Hoog in 's he-mels

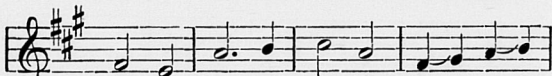
glo - rie tro-nend Ziet gij gun - stig op ons

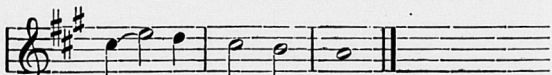
neer. 't Me - de - lij - den, dat U 't har - te

Hier voor el - ke smart ont - sloot, Blijft U

vol - gen ook daar - bo - ven; Lief - de

sterft niet met den dood!

2.

3.

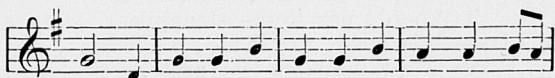
4.

5.

2. Waart gij groot reeds op deez' aarde,
 Grooter zijt ge in 's hemels woon;
 Wat al deugden, die als paarden
 Schittren in uw gloriekroon!
 't Vast geloof maakte U Belijder;
 't Lijden Christus' Martelaar,
 Maagd, de lelieblanke reinheid,
 't Woord, der Kerke steunpilaar.
3. Doch wie meldt uw liefde, o Clemens,
 Voor uw Jezus en zijn kruis,
 Voor 't Altaargeheim der liefde,
 Voor de glorie van Gods huis?
 Wie uw kinderlijk vertrouwen
 Op Maria wonderzoet,
 Uwen dorst naar 't heil der zielen,
 Vrijgekocht door Christus' bloed?
4. Tot uw troon in Sions glorie
 Stijgt ons aller vuur'ge beê:
 Deel van uw geloof, uw liefde,
 Clemens, ons een vonkje meê;
 Mogen wij steeds hier beneden
 't Toonbeeld volgen uwer deugd,
 En dan eenmaal ook daarboven
 Met U deelen de eeuwige vreugd!
5. Zaal'ge Clemens, hoor ons smeeken,
 Zingen, jublen U ter eer:
 Blick van uit den schoonen hemel,
 Welgevallig op ons neêr!
 Blijf ons bijstaan, ons beschermen
 Door uw voorspraak bij Gods Zoon,
 Voer ons door den strijd des levens
 Veilig in der zaalgen woon!

N°. 102. De Angelus.

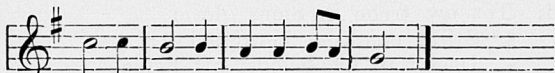
1. Ge - zant aan Ma - ri - a is de En - gel ge -

weest; En Zij heeft ont - van - gen van den Heil' - gen
Refrain.

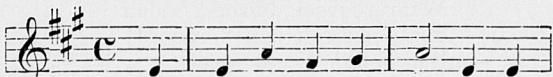

geest. A - ve, A - ve Ma - ri - a! A - ve, A -

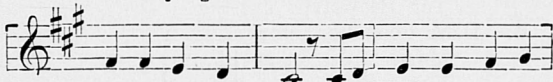

ve, A - ve Ma - ri - a, A - ve!

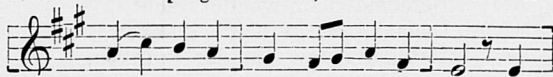
2. Zie, sprak toen Maria,
Des Heeren dienstmaagd,
Het moge geschieden
Wat uw woord mij vraagt. *Ave enz.*
3. En Vleesch is geworden
Het Woord, God de Zoon,
En nam in ons midden
Zijn blijvende woon. *Ave enz.*
4. Wil gij voor ons bidden,
Die God hebt gebaard,
Zoo worden wij Christus'
Beloften eens waard. *Ave enz.*

N°. 103. Wij gaan ter beevaart henen.

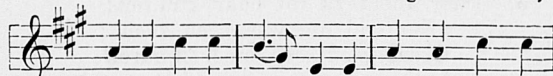
1. Wij gaan ter bee-vaart he - nen In

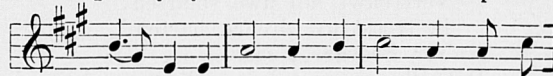
dich - ten pel-grims - drom; Ver - trouw vol ons ver-

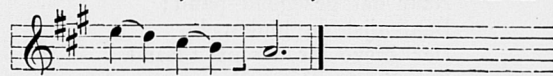
ee - nen In Roer-monds hei - lig - dom. Komt,

gaan wij blij te moe - de Ver-trouw-wend op haar

hoe - de, ter Bee-vaart, ter Bee-vaart! Naar dat

Won - der - beeld!

2. Wij gaan voor 't beeldje knielen,
 Door liefde en hoop verblijd;
 Toon, Moeder onzer zielen,
 Toon dat gij Moeder zijt.
 Laat Moeder, al ons lijden
 Verandren in verblijden.
 Ter Beevaart, enz.

3. Wij richten onze schreden
 Naar dat genadenoord,
 Waar zooveel duizend beden
 Sinds eeuwen zijn verhoord!
 Daar blikte Maria teeder
 Op al haar kindren neder.
 Ter Beevaart, *enz.*
4. Daar deed den stervelingen
 Maria mild en zacht,
 Een heil'ge bron ontspringen,
 Beroemd door wonderkracht.
 Daar klinkt in blijde klanken
 Het dankbaar lied der kranken.
 Ter Beevaart, *enz.*
5. Daar roept zij tot haar kindren:
 »Komt al die weent en zucht;
 U zal geen leed meer hindren,
 Indien gij tot mij vlucht!
 Vertrouwt mij uwe smarten,
 Ik troost uw droeve harten."
 Ter Beevaart, *enz.*
6. Dat elk van ons dan snelle
 Naar dat gezegend pand;
 Daar rijst de bidkapelle
 Der Lieve Vrouw in 't Zand.
 Die Moeder uitverkoren
 Deed ons haar stemme hooren:
 Ter Beevaart, *enz.*
7. Dus spoedt u, pelgrimsscharen,
 Ter vrome beevaart heen.
 Laat aardische zorgen varen,
 En denkt aan God alleen.
 Komt, bidt daar vol vertrouwen
 De machtigste der vrouwen.
 Ter Beevaart, *enz.*

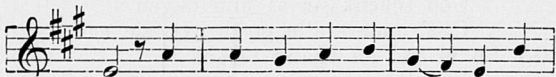

2.

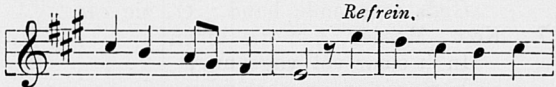
3

N°. 104. Onze Intenties.

1. Wij ko-men U ver - ee - ren, Van ver-re uit het

land. Hoor, eer wij we - der - kee - ren, Ons,

Lie-ve vrouw in 't Zand. O, zie met wel-be -

ha - gen Gij, Moe - der op ons neer; Ver -

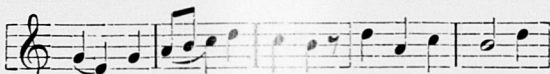
krijg ons wat wij vra-gen Bij Christus, on-zen Heer.

2. Wij laten 't smeeklied rijzen
 Tot voor Maria's troon,
 Want alle gunstbewijzen
 Verkrijgt zij van haar Zoon. O, zie enz.
3. Onz' eerste bede stijge
 Tot U, Maagd, hemelwaart,
 Opdat Gods Kerk verkrijge
 De rust en vrede op aard. O, zie enz.

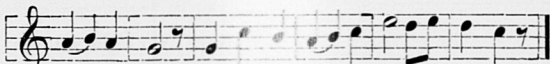
4. Bid voor den Heiligen Vader,
 Uns dierbaar Opperhoofd,
 Door list van den verrader
 Van rijk en kroon beroofd. O, zie *enz.*
 5. Wij, kinderen, wij vragen
 Uit 's harten liefdegloed,
 God schenk' in al hun dagen
 Onz' ouders alle goed. O, zie *enz.*
 6. En vriend en vijand tevens,
 En allen ons verwant,
 Leide op den weg des levens
 Gods zegenende hand. O, zie *enz.*
 7. Kom, Moeder, hen die lijden
 In 't smartvol vagevuur,
 Vertroosten en verblijden,
 Verhaast hun reddingsuur! O, zie *enz.*
 8. Aanschouw, o Godes Moeder,
 Hoe elk U eere biedt,
 Met Jezus, onzen Broeder;
 Verlaat ook Neerland niet. O, zie *enz.*
 9. Stijg' voor wie niet vermochten
 Te doen deez' bedevaart,
 En ons gebed verzochten,
 Een bede ook hemelwaart. O, zie *enz.*
 10. Maar, Koningin der Heiligen,
 O, zegen ook deez' schaar;
 Wil immer ons beveiligen
 In 't dreigend zielsgevaar. O, zie *enz.*
 11. Laat ons uw gunst verwerven
 In 's levens bangsten nood;
 Opdat wij eenmaal sterven
 Een goeden, zaalgen dood. O, zie *enz.*
-

N°. 105. Bij het naderen der Kapel.

1. Ziet, pelgrims, ziet, daar in 't ver-schiet, ver-rijst het

oord van ons ver-lan gen. Luid klinke thans ons

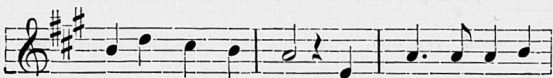
dankbaar lied, 'stemt aan de blijd-ste ju-bel-zan-gen!

2. Aan 't einde dezer schoone laan,
Daar zullen wij Maria vinden;
Ziet reeds haar bidkapelle staan,
Ginds in de schaduwe der linden.
3. Komt, trekt dan voort, het kruis in top,
Dat beeld van liefde, hoop en vrede,
Tot haar, die eens den trotschen kop
Der oude helslang heeft vertreden.
4. Gegroet dan, Lieve Vrouw in 't Zand,
Van verre hoort ge al onze zangen!
Gegroet, o Lieve Vrouw in 't Zand,
U nadren wij met groot verlangen.
5. O dierbre Maagd, zie van uw troon
Dan nu reeds op uw kindren neder;
U melden reeds de hemelboôn;
Uw kindren, Moeder, komen weder.

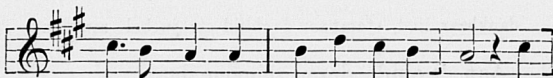
N°. 106. Een lied van U, een lied voor U.

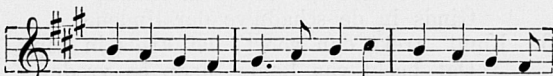
1. Een lied van U, een lied voor U, O

lie ve Vrouw in 't Zand, Weer - klink' in vol-len

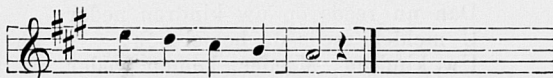
ju-bel-toon Door heel ons Ne-der - land! Een

lied van U, een lied voor U, Vol dank-bre lief-de en

gloed, Dat u - we moe-der - lief - de prijst, En

lof-zingt Gij zijt goed!

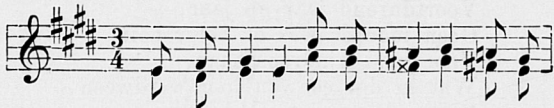
2.

3.

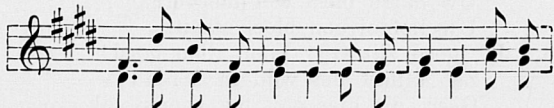
4.

5.

2. Ja, goed zijt Gij! Goed waart Gij ons
Voortdurend jaar op jaar,
Geen moeder was er beter ooit
Voor hare kindrenschaar.
Wat in der eeuwen loop verdween,
Wat ook te niet mocht gaan:
Uw harte bleef een moederhart,
Uw liefdetroon bleef staan.
3. Ja, goed zijt Gij! Voor allen goed!
Zoo klinkt het wijd in 't rond;
Geen, die hier ooit uw voorspraak vroeg,
En niet uw macht verkondt.
Uw moederbeë verdrijft de smart,
Weert ziekte en rampspoed af,
Wekt zondaars tot bekeering op,
Wekt dooden uit hun graf.
4. Ja, goed zijt Gij, en maatloos goed!
Zing dat, Mariastad,
Die u reeds zooveel eeuwen roemt
Bewaarster van dien schat.
Zingt dat, gij pelgrims, toegestroomd
Uit alle stad en land,
Tuigt allen van de wondermacht
Der Lieve Vrouw in 't Zand.
5. Dus danken we U, en zingen blij
Een lied vol liefde en gloed,
Daar wederliefde en dankbaarheid
Ons harte kloppen doet;
Wij zingen van het liefdevuur,
Dat in uw boezem brandt,
Een lied van U, een lied voor U,
O Lieve Vrouw in 't Zand!
-

N°. 107. De zoete lieve Vrouw van den Bosch.

1. Bos-sche - naren, wilt niet zwij-gen laat uw

lied ten He-mel stij-gen! In uw grij-ze Her-tog-

stad Troont een beeld ver - maard door

wond-ren: Brus-sel borg weleer dien schat, Dien de

vij - and wil-de plon-dren; 't was een tijd van

bit - tre rouw Voor onze eeu - wen - ou - de

2.

3.

ves - te; Maar zij kwam weer-om ten les - te:

On - ze zoe - te lie - ve Vrouw! On-ze

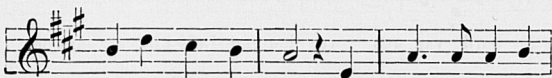
zoe - te lie - ve Vrouw!

2. Wie beschrijft, wat zegeningen
 Wij in haar kapel ontvingen,
 Waar haar beeld zijn troon hernam?
 Hier genas zoo menig lijder:
 Hier, waar niemand vruchtloos kwam,
 Hier werd 't droevig harte blijder,
 Hier vond 't zondig hart berouw,
 Hier vond 't bang gemoed weer vrede,
 Hier in deze heil'ge stede
 Onze zoete Lieve vrouw!
3. Moeder, blijf ons steeds beschermen,
 Over ons u steeds ontfermen,
 En verlaat ons nimmer meer!
 Weer van ons en onze kindren,
 Moeder altoos zoet en teér,
 Alles wat ons ooit kan hindren,
 Wij ook blijven u getrouw!
 Ja, wij zweren 't aan uw voeten,
 Tot we u eens daarboven groeten,
 Onze zoete Lieve Vrouw!

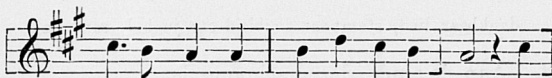
N°. 106. Een lied van U, een lied voor U.

1. Een lied van U, een lied voor U, O

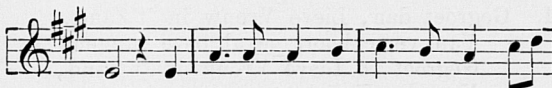
lie - ve Vrouw in 't Zand, Weer - klink' in vol - len

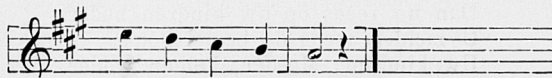
ju - bel - toon Door heel ons Ne - der - land! Een

lied van U, een lied voor U, Vol dank - bre lief - de en

gloed, Dat u - we moe - der - lief - de prijst, En

lof - zingt Gij zijt goed!

2.

3.

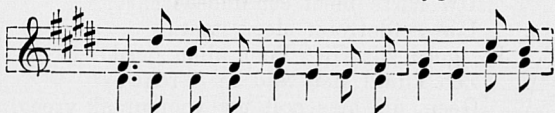
4.

5.

2. Ja, goed zijt Gij! Goed waart Gij ons
Voortdurend jaar op jaar,
Geen moeder was er beter ooit
Voor hare kindrenschaar.
Wat in der eeuwen loop verdween,
Wat ook te niet mocht gaan:
Uw harte bleef een moederhart,
Uw liefdetroon bleef staan.
3. Ja, goed zijt Gij! Voor allen goed!
Zoo klinkt het wijd in 't rond;
Geen, die hier ooit uw voorspraak vroeg,
En niet uw macht verkondt.
Uw moederbeë verdrijft de smart,
Weert ziekte en rampspoed af,
Wekt zondaars tot bekeering op,
Wekt dooden uit hun graf.
4. Ja, goed zijt Gij, en maatloos goed!
Zing dat, Mariastad,
Die u reeds zooveel eeuwen roemt
Bewaarster van dien schat.
Zingt dat, gij pelgrims, toegestroomd
Uit alle stad en land,
Tuigt allen van de wondermacht
Der Lieve Vrouw in 't Zand.
5. Dus danken we U, en zingen blij
Een lied vol liefde en gloed,
Daar wederliefde en dankbaarheid
Ons harte kloppen doet;
Wij zingen van het liefdevuur,
Dat in uw boezem brandt,
Een lied van U, een lied voor U,
O Lieve Vrouw in 't Zand!
-

N°. 107. De zoete lieve Vrouw van den Bosch.

1. Bos-sche - naren, wilt niet zwij-gen laat uw

lied ten He-mel stij-gen! In uw grij-ze Her-tog-

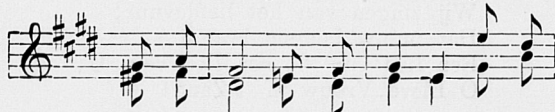
stad Troont een beeld ver - maard door

wond-ren: Brus-sel borg weleer dien schat, Dien de

vij - and wil-de plon-dren; 't was een tijd van

bit - tre rouw Voor onze eeu - wen - ou - de

2.

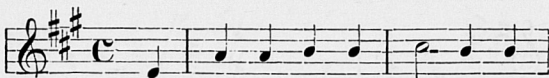
3.

ves - te ; Maar zij kwam weer-om ten les - te :

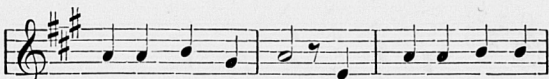
On - ze zoe - te lie - ve Vrouw ! On-ze

zoe - te lie - ve Vrouw !

2. Wie beschrijft, wat zegeningen
 Wij in haar kapel ontvingen,
 Waar haar beeld zijn troon hernam?
 Hier genas zoo menig lijder:
 Hier, waar niemand vruchtloos kwam,
 Hier werd 't droevig harte blijder,
 Hier vond 't zondig hart berouw,
 Hier vond 't bang gemoed weer vrede,
 Hier in deze heil'ge stede
 Onze zoete Lieve vrouw!
3. Moeder, blijf ons steeds beschermen,
 Over ons u steeds ontfermen,
 En verlaat ons nimmer meer!
 Weer van ons en onze kindren,
 Moeder altoos zoet en teér,
 Alles wat ons ooit kan hindren,
 Wij ook blijven u getrouw!
 Ja, wij zweren 't aan uw voeten,
 Tot we u eens daarboven groeten,
 Onze zoete Lieve Vrouw!

N°. 108. Afscheidslied.

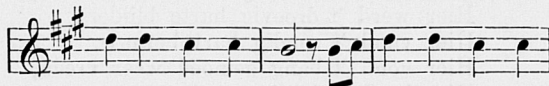
1. Vaar - wel! vaar-wel, wij schei-den, O

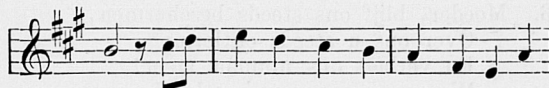
Lie-ve Vrouw in 't Zand. Maar 't har-te, dat we U

wij - den, Dat la - ten we U tot pand. Vaar -

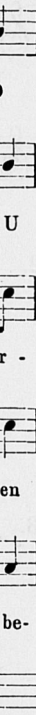
wel, o Maagd, zoo zoet, Die ons be - wa - ren

moet. Vaar - wel, o Maagd, zoo zoet, die ons be-

wa - ren moet.

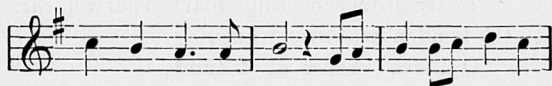
-
2. Wij zullen wijd in 't ronde,
Als wij zijn weer gekeerd,
Tot uwen lof verkonden,
Hoe Gij hier wordt vereerd. Vaarwel, enz.
3. Toen wij ter beëvaart togen,
Hoe blij was toen ons hart!
Nu blinkt in aller oogen
De traan der scheidingssmart. Vaarwel, enz.
4. O! konden we onze wone,
O Lieve Vrouw in 't Zand,
Hier neerslaan om uw trone,
In dit gezegend land. Vaarwel, enz.
5. O! Moedermaagd, wij groeter
Nog eens uw beeltenis;
Wij leggen aan uw voeten,
Al wat ons dierbaar is. Vaarwel, enz.
6. Wij zullen in ons lijden
Naar U onze oogen slaan;
O, wil ons dan verblijden,
Ons trouw ter zijde staan. Vaarwel, enz.
7. Geef, Moeder onzes Heeren,
Dat we ook het volgend jaar,
U hier weer komen eeren
Met nog veel grooter schaar. Vaarwel, enz.
8. Vaarwel voor 't laatst, wij scheiden,
O Lieve Vrouw in 't Zand!
Ach, blijf ons steeds geleiden,
Tot 't hemelsch Vaderland. Vaarwel, enz.

N°. 109. Het droevig Afscheid :

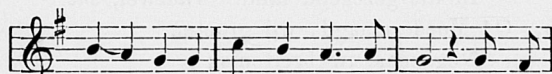
„O Moeder 't uur is daar.”

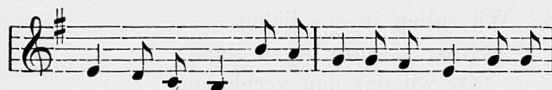
1. Vaar - wel! vaar - wel wij schei - den! O

Moe - der, 't uur is daar; Wil Gij ons zelf ge -

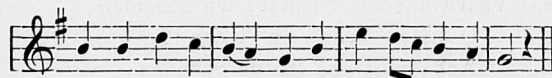
lei - den, Ons bij - staan in 't ge - vaar. Och hoe

zwaar valt de smart Van U he - nen te gaan, Maar U

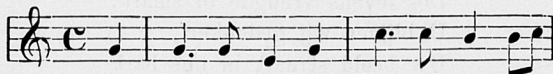

bie - den we ons hart Ter ge - dach - te - nis aan. Vaar -

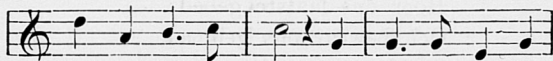

wel! Vaarwel wij schei - den, O Moe - der, 't uur is daar.

2. Wat ons deez' aard moog schenken,
 Des levens vreugde of smart:
 U blijven wij gedenken,
 Uw beeld straalt in ons hart
 O Gij Maged, zoo zoet,
 Hoor ons laatste gebed:
 Och bewaar ons gemoed
 Steeds van zonden en smet.
 Vaarwel, *enz.*
 3. Vaarwel! vaarwel! wij wijden
 U 't droevig afscheidslied;
 Ons blijf' de hoop verblijden
 Van 't weerzien in 't verschiet!
 In de tranen der smart,
 Aan onze oogen ontweld,
 Blinkt een straal, die ons hart
 't Blijde weerzien voerspelt.
 Vaarwel! *enz.*
 4. Troost ons in al de ellenden
 Der aardsche pelgrimsreis,
 En als de tocht zal enden,
 Voer ons naar 't Paradijs.
 Daar, o Moeder, zoo goed,
 Daar ja zien wij u weer;
 Neen, daar ducht ons gemoed
 Geene scheiding ooit meer.
 Vaarwel! *enz.*
-

N°. 110. Vaandellied.

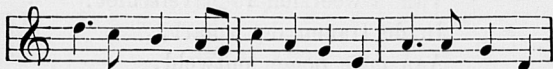
1. Om - hoog de Vaan! Klink' wijd de faam van

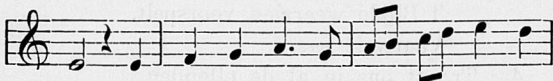
Je - zus, 't god-lijk Kind. Met Jo - zef en Ma-
Refrein

ri - a saam, dat Drie - tal zoo be - mind! O

heil-ge Vaan! wij vol-gen blij, Hoe lang de strijd ook

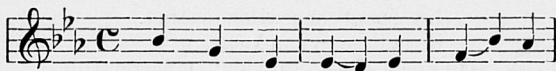
duur! O heil-ge Vaan! U vol - gen wij Tot

in ons ster - vens - uur.

2. Omhoog de Vaan! wat ons ook deert,
(Dat beeld zegt het zoo schoon):
Wie hier dat Heilig Drietal eert,
Vindt ginds het eeuwig loon!
O heil'ge Vaan! enz.

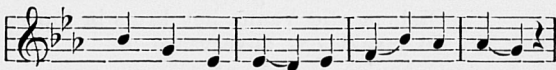
3. Omhoog de Vaan, de heilbanier!
 Omhoog in Godes naam!
 Hoe prijkt zij thans in eedlen zwier,
 En roept ons allen saâm!
 O heil'ge Vaan! *enz.*
 4. Omhoog die Vaan, dat meesterstuk
 Van Christelijke kunst!
 Zij is het beeld van ons geluk,
 Het pand van 's hemelsch gunst.
 O heil'ge Vaan! *enz.*
 5. Omhoog de Vaan! op, broeders, op!
 Ten heilgen strijd geschaard!
 Omhoog die Vaan, het kruis in top
 Zij maakt ons onvervaard.
 O heil'ge Vaan! *enz.*
 6. Hoe Satan ook zijn lagen legt,
 Hoe vleesch en wereld strijdt,
 Die onder deze vane vecht,
 Hij zegeviert altijd!
 O heil'ge Vaan! *enz.*
 7. Omhoog de Vaan der Broederschap
 Omhoog, 't is Onze Vaan!
 Ons licht zij voor bij iedren stap
 Op 's werelds duistre baan!
 O heil'ge Vaan! *enz.*
 8. Ons blijft zij 't liefdes-onderpand
 Van 't heilig Huisgezin,
 Ons voert zij eens 't beloofde land,
 Den schoonen hemel in!
 O heil'ge Vaan! *enz.*
-

N°. 111. Vernieuwing der Doopbeloften.

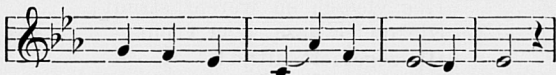
1. 'k Zweer plech - tig op deez heil - gen

stond, ik zweer uit heel mijn har - te,

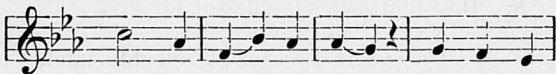
Trouw tot den dood mijn doop - ver - bond

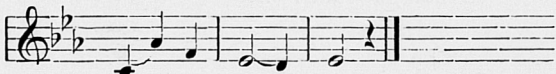
In 's le - vens vreugd, in smar - te;

Ik ben een kind der Moe - der kerk; Strijd ik met

haar dan ben ik sterk, Wijl zij den

dui - vel tar - te.

2. 'k Beleid één God, één van natuur,
 Drievuldig in personen,
 Die na een ernstig stervensuur
 Ons straffen zal of loonen,
 En Christus, 's Vaders een'ge Zoon,
 Godmensch, gestegen van zijn troon,
 Om onder ons te wonen.
3. 'k Verzaak aan satan en zijn bent,
 En 's werelds duistre gangen,
 Wie Jezus' liefde en goedheid kent,
 Heeft maar één zielsverlangen:
 Hem, die den hemel ons ontsloot,
 Getrouw te volgen tot den dood,
 Hem immer aan te hangen.

N°. 112 Rust in vrede.

1. Rust in vre-de, dier-bre Broe-der, rust tot
 Zus ter,

we-der-ziens in 't graf, 't Uur was daar, en de Al be-

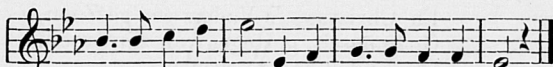
hoe-der sneed den draad uw le vens af. Maar wij

blij-ven u ge - den-ken, u, die on-ze Broe-der
 Zus-ter

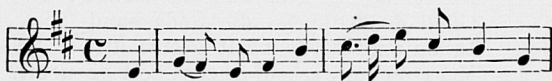

waart ; in onz' heil ge Con - gre - ga - tie leeft gij

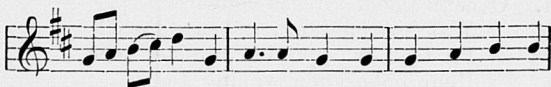

voort nog op deez' aard, leeft gij voort nog op deez' aard.

2. Groote God, hoor onze zangen,
 Hoor ons smeeken gunstig aan,
 Gij vervult steeds ons verlangen,
 Doe wat Ge altijd hebt gedaan.
 Wij, wij willen hem (haar) bevrijden,
 Om het Bloed van uwen Zoon,
 Om zijn dood en bitter lijden,
 Voer hem (haar) naar uw hemelwoon. *(bis)*
3. Ach! dat hij (zij), die hier U minde,
 Hier U diende ook onvermoeid,
 U in Sion wedervinde,
 Waar geen traan het oog ontvloeit.
 Hoor hem (haar) klagen, hoor h. (h.) kermen
 Lieve Jezus, God en Heer!
 Wil U over hem (haar) ontfermen,
 Zie meêdoogend op hem (haar) neer. *(bis)*
4. Toon, Maria, beste Moeder,
 Dat ge uw kind'ren niet vergeet,
 Bid voor hem (haar) den Albehoeder,
 En verzacht het prangend leed.
 Sla op hem (haar) de ontfermende oogen,
 Die U, Moeder, eigen zijn,
 Dat uw Jezus diep bewogen
 Spoedig heele zijne (hare) pijn. *(bis)*

N°. 113. De Eeuwigheid.

1. O een - wig - heid, o een - wig - heid, Wat

zijt gij lang, o eeu - wig - heid! Gij kent noch ein - de

noch be - gin; Gij sluit noch grens noch ein - den in, Bij

U is tijd noch wis - se - ling, Te - rug - gaan noch ver -

an - de - ring. O mensch ge - denk die eeu - wig - heid!

2. O eeuwigheid, o eeuwigheid,
 Wat zijt gij lang, o eeuwigheid!
 Tel dan de blaad'ren van het woud,
 De halmen, die ge op 't veld aanschouwt,
 Nog spreekt ge 't eeuwental niet uit,
 Die de eeuwigheid in zich omsluit,
 O mensch, gedenk die eeuwigheid!

3. O eeuwigheid, o eeuwigheid,
 Wat zijt gij lang, o eeuwigheid!
 En tel de stofkens van het strand,
 Of al de druppels, die Gods hand
 In duizend zeeën heeft gestrooid,
 Maar de eeuwigheid, neen, telt gij nooit.
 O mensch, gedenk die eeuwigheid!
4. O eeuwigheid, o eeuwigheid,
 Wat zijt gij lang, o eeuwigheid!
 En toch wij spoeden nimmer moe,
 Heur onbekende woning toe,
 Zoo duiz'lend snel gelijk de schicht,
 Door 't strak gespannen koord gericht.
 O mensch, gedenk die eeuwigheid!
5. O eeuwigheid, o eeuwigheid,
 Wat zijt gij lang, o eeuwigheid!
 O mensch die na zoo luttel tijd
 Ter eeuwigheid geroepen zijt,
 U is de keus, beslis uw lot,
 Voor eeuwig jammer of genot.
 O mensch, gedenk die eeuwigheid!

N°. 114. Bij de Opdracht zijner Werken.

Al les mij-nen God ter eer - re Is mijn le - ven

en mijn lust. Dat zijn lof en roem ver - mee - re

Bij mijn ar-beid en mijn rust! Gansch wil ik aan

God steeds ge-ven Ziel en li-chaam heel mijn le - ven

Voor Hem wer-ken dag en nacht, Je-zus geef mij

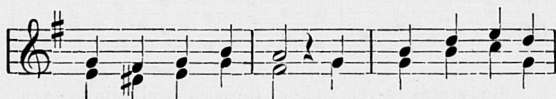

daar - toe kracht!

2. Wil mij uwen zegen schenken,
 O Maria, sta mij bij,
 Blijft toch immer mij gedenken,
 Dat mij God barmhartig zij.
 In en uitgaan alle dagen,
 Blijven U steeds opgedragen,
 Neem, zooals ik wensch, o Heer,
 Alles tot uw meerdere eer.

N°. 115. Vóór de Opdracht.

1. Met blijd-schap stra-len - de oo - gen Van

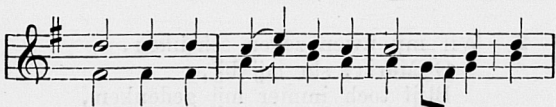
moe - der - lief - de teêr, Ziet, Broe - ders, uit den
Zus - ters,

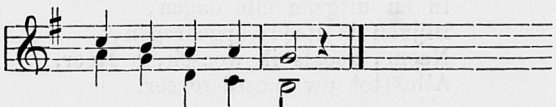
He - mel Ma - ri - a op u neêr; En

noodt U vol ver - blij - den U Haar als kind te

wij - den, O Moe - der, O Moe - der, neem

als uw kind ons aan.

2. Wel hem, die van Maria,
 Een kind mag zijn op aard,
 Wat vijand hem bestoke,
 Door haar blijft hij bewaard.
 Nooit zal de helle deren
 Wie haar als Moeder eeren.
 O Moeder, *enz.*
3. Stort u dier goede Moeder
 Dus liefdevol aan 't hart,
 Dat niets u van haar scheide,
 In 't aardsche dal der smart,
 Zoo juicht ge ook eenmaal blijde,
 Daar boven aan haar zijde.
 O Moeder, *enz.*

N°. 116. Bij de Opdracht.

wil Ma-ri-a die - nen Uit lief-de en dank-baar-
heid 'k Geef Haar mijn hart en zin - nen, Voor
eeu - wig en al - tijd.

2. De schoonste bloem der velden
Verdort en kwijnt al ras,
Ook alle lichaamsgeven,
Verwelken als het gras.
Ik wil Maria, *enz.*
3. De vriendschap ook, hoe teeder,
Hoe rein ook God die gaf,
Is zelden slechts standvastig,
En eens scheidt ons het graf.
Ik wil Maria, *enz.*
4. Al wat deze aarde levert,
Het houdt niet eeuwig stand,
En wie daarop zijn hoop bouwt,
Bouwt slechts op stuivend zand.
Ik wil Maria, *enz.*
5. Laat de aarde dan verand'ren,
Uw hoop verandert niet;
Een zalig, eeuwig leven,
Wenkt u reeds in 't verschiet.
Ik wil Maria, *enz.*

N°. 117. Na de Opdracht.

1. Het woord is dan ge - spro-ken, Dat

mij aan Haar ver - bindt. Gods Moe - der, is mijn

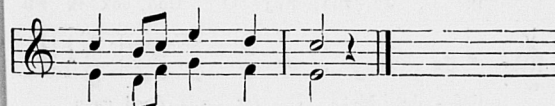
Moe - der, En ik, ik ben Haar kind, Zij

heeft haar Moe - der - ar - men Met teêr - heid uit - ge -

breid, Ik heb Haar mij ge - schon - ken, Het

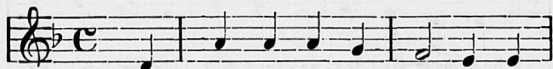

hart vol dank - baar - heid.

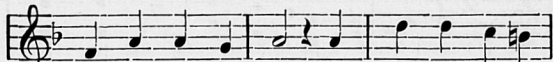
2. O Moeder! aan wier harte
 Dees vreugdevolle dag,
 Mij met uw dierste kind'ren
 Voor 't eerste rusten zag.
 O geef dat ik toch nimmer
 In 's levens heil of leed,
 Waar ik ter aard' moog' zwerven,
 Deez' schoonen stond vergeet.
3. O schut me op al mijn paden
 En leid mij aan uw hand,
 Door 's levens vreugde en smarte,
 Naar 't hemelsch Vaderland.
 Ik mocht op aard' U minnen,
 Geef dat ik eens volblij
 Gods goedheid eeuwig love,
 O Moeder, aan uw zij!

N°. 118. Refrein voor den H. Kruisweg.

Caro Gesu, a morire.

1—11. Gij vangt ter mij - ner lief - de, Uw
 12—14. Ge - stor - ven mij ter lief - de Zie

bitt'-ren Kruis-weg aan; 'k Wil Je - zus, U ter
 ik U, Je - zus, nu; O God, ook ik wil

lief - de, Met U ter kruis - dood gaan.
 ster - ven, 'k Wil ster - ven saâm met U.

N°. 119. Voor het Feest der Kindsheid.

1. (Lie - ve Je - zus, hoor ons smee - ken, lui - ster
(Laat ons har - te tot U spre - ken, Deel daar

naar der kin - d'ren beê,) Zie wij val - len
toe uw bij - stand meê,)

U te voet, Kind - je Je - zus, wees ge - groet,

Zie wij val - len U te voet, Kind - je Je - zus,

wees ge - groet.

2. In de Kindsheid ingeschreven,
 Onder uw gevolg geschaard,
 Kunnen we in ons jeugdig leven
 Nu reeds weldoen hier op aard.
 En dat weldoen doet ons goed: } *bis.*
 Kindje Jezus, wees gegroet!
3. O wij geven blij van harte
 't Kleine giftje dat Gij vraagt;
 En dat Gij, de Troost in smarte,
 Naar het heidensch China draagt.
 Ja, wij geven blij te moed': } *bis.*
 Kindje Jezus, wees gegroet!
4. Zegen thans, o Vriend der kind'ren,
 Zegen deze kind'renschaar:
 Laat den ijver niet vermind'ren
 Voor die arme kleinen daar.
 Jezus lief, Gij zijt zoo goed, } *bis.*
 Kindje Jezus, wees gegroet!

N°. 120. Lied der Eerewacht.

1. (Daalt oia - lang, gij vre - des - en - gien,
 (Wilt met ons uw to - nen men - gien,

Die de blij - de bood - schap bracht;) Laat het
 Zingt het lied der Eer - re - wacht!)

met ons ster - ve - lin - gen, Lui - de door de

wol - ken drin - gen: Hart van Je - zus, Hart zoo

zoet! Wees ge - dankt, be - mind, ge - groet!

2. Allerreinste Seraphijnen,
 Die het godd'lijk Hart zoo mint;
 En gij vuurge Cherubijnen,
 Die daar uwe ruste vindt;
 Doet voor ons den juichtoon rijzen,
 Leer ons toch de liefde prijzen:
 Hart van Jezus, *enz.*
3. Ja, uw lof zal eeuwig schallen,
 Godd'lijk en beminlijk Hart!
 Wat ons ook ten deel zal vallen,
 Eer of schande, vreugd of smart.
 Met het heir der hemellingen
 Blijven wij het eeuwig zingen:
 Hart van Jezus, *enz.*

N°. 121. Avondbede.

1. Komt, nog een kin-der - be - de Ma - ri - a toe - ge -
bracht: En dan in 's Hee - ren vre - de Den
slaap weer in - ge - wacht; Ge - rust en wel te
moe - de, ver - trou - wend op haar hoe - de; Ma -
ri - a, Ma - ri - a, Moe - der! wees ge - groet!

2. Wij bidden u te gader,
Bij 't einde van deez' dag,
Vraag, Moeder, onzen Vader,
Wiens wakend oog ons zag,
Dat Hij ons kwaad verschoone,
Het goede ons eenmaal loone;
Maria, Maria, Moeder! bid voor ons.
3. Beveilig uwe kindren,
O Moeder, dezen nacht;
Dan zal geen kwaad ons hindren,
Dan is ons slapen zacht,
Dan ziet ge ons morgen weder,
O Moeder, goed en teeder!
Maria, Maria, Moeder! zegen ons!

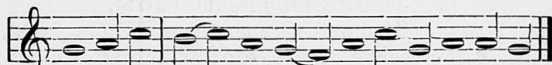
Nº. 122. Veni Creator. (A)

1. Ve-ni, Cre - á - tor Spí - ri - tus, Men - tes tu -

ó - rum ví - si - ta, Im - ple su - pér - na

grá - ti - a, Quae tu cre - á - sti, pé - cto - ra.

A - - - - - men.

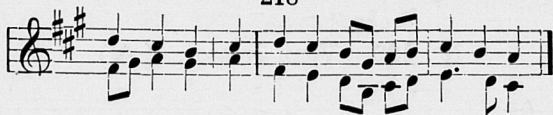
Nº. 123. Veni Creator. (B)

2. Ve - ni, Cre - a - tor Spi - ri - tus, men -

tes tu - o - rum ví - si - ta, Im - ple su - pér - na

gra - ti - a Quae tu cre - a - sti pe - cto - ra.

2. Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.
 3. Tu septiformis munere,
Digitus Paternae dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttera.
 4. Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus,
Infirma nostri corporis,
Virtute firmans perpeti.
 5. Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;
Ductore sic te praevio,
Vitemus omne noxium.
 6. Per te sciâmus da Patrem,
Noscâmus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum,
Credâmus omni tempore.
 7. Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio;
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum.
 8. Deo Patri sit glória, (*Paaschtijd.*)
Et Filio, qui a mortuis,
Surrexit, ac Paráclito
In saeculorum saecula.
- v. Emítte Spiritum tuum, et creabúntur. (Allelúja)
R. Et renovábis faciém terrae. (Allelúja.)

Nº. 124. Adoremus.

Ad - o - re - mus in ae - ter - - num

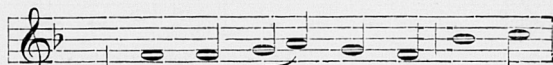

san - ctís - si - mum sa - cra - men - tum.

Chorus.

Ad - o - re - mus.

Lau - dá - te Dó - mi - num om - nes

gen - - tes, lau - dá - te e - um om -

Chorus.

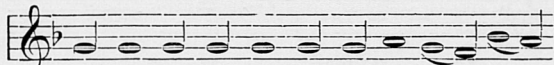
nes pó - pu - li. Ad - o - ré - mus,

Quó - ni - am con - fir - má - ta est su - per

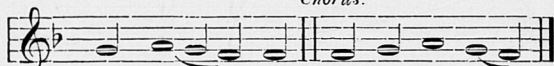

nos mi - se - ri - cor - di - a e - - jus:

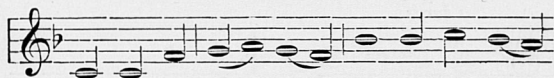

et ve - ri - tas Do - mi - ni ma - net in

Chorus.

ae - ter - - num. Ad - o - ré - mus.

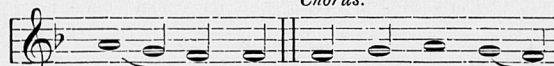

Glo - ri - a Pa - tri, Glo - ri - a Fi -

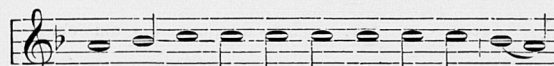

li - o, Glo - ri - a Spi - ri - tu - i

Chorus.

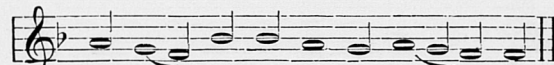
San - - - cto. A - do - ré - mus.

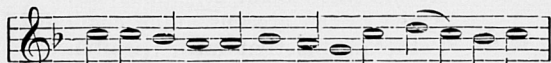
Sic - ut e - rat in - prin - ci - pi - o, et

nunc et sem - - per, et in sae -

cu - la sae - cu - lo - rum. A - - - men.

Chorus.N°. 125. Adoro Te.

1. Ad - o - ro te, de - vo - te, la tens De - i - tas,

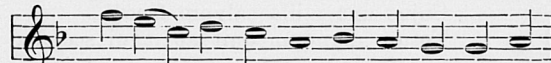
quae sub his fi - gu - ris ve - re la - ti - tas;

ti - bi se cor me - um to - um sub - ji - cit;

qui - a te con - tem - plans to - tum de - fi - cit;

A - ve Je - su, pas - tor fi - de - li - um;

ad - au - ge fi - dem om - ni - um in te cre -

den - ti - um A - - men.

2. Visus, tactus, gustus in te fállitur
Sed auditu solo tuto créditur:
Credo, quidquid dixit Dei Filius
Nil hoc verbo veritatis verius.

Ave Jesu, *enz.*

3. In cruce latébat sola Déitas
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto, quod petivit latro póenitens.

Ave Jesu, *enz.*

4. Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confiteor;
Fac, me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere:

Ave Jesu, *enz.*

5. O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam praestans hómini.
Praesta meae menti de te vivere
Et te illi semper dulce sápere:

Ave Jesu, *enz.*

6. Pie Pelicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo ságuine.
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Ave Jesu, *enz.*

7. Jesu, quem velátum nunc adspício
Oro fiat illud, quod tam sitio:
Ut, te reveláta cernens facie,
Visu sim beátus tuae gloriae.

Ave Jesu, *enz.*

Nº. 126. Rorate.

Refrein

Ro-rá - te, coe - li dé - su - per, et nu -

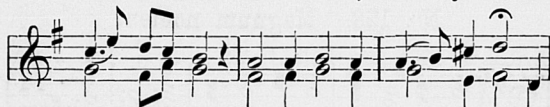

bes plu - ant jus - tum.

Nº. 127. Resonet. (Kerstfeest.)

1. Re-so-net in lau - di-bus, Cum ju-cun-dis

plau - si - bus Si-on cum fi - de - li-bus. Ap-

pa-ru-it, Ap - pa - ru - it Quem ge-nu - it Ma -

ri - a, Ap - pa ru - it, Ap - pa - ru - it Quem

ge - nu - it Ma - ri - a.

2. Pueri concínite,
Nato Regi psállite,
Voce pia dicite.
Apparuit, etc
3. Sion lauda Dóminum,
Salvátorem hominum,
Salvátorem criminum.
Apparuit, etc.
4. Deo Patri gloria,
Filio victoria,
Laus sancto Paráclito.
Apparuit, etc.

Nº. 128. Magnum nomen.

Magnum no-men Do-mi-ni Em-ma-nu-el,

Quod annun-ti-a-tum est per Ga-bri-el,

Ho-di-e ap-pa-ru-it, ap-pa-ru-it in

Is - ra - el per Ma - ri - am Vir - gi - nem in

Beth-le - hem. E - ja, E - ja! Vir-go De-um

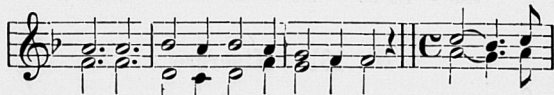
ge-nu-it, si - cut di - vi - na vo-lu-it cle-

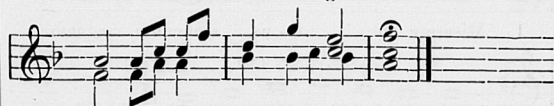
men - ti - a! Gau - de - te, Gau - de - te,

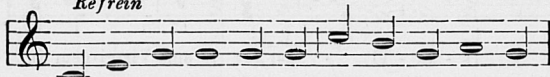
Chri-stus na - tus ho - di - e, Gau - de - te, Gau-

de - te ex Ma - ri - a Vir - gi - ne. Glo - ri -

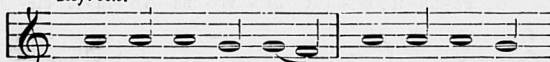
a in ex - cel - sis De - o.

N°. 129. Attende.*Refrein*

At - ten - de, Do - mi - ne, et mi - se - ré - re,

Qui - a pec - cá - vi - mus ti - bi.

N°. 130. Parce Domini.*Refrein.*

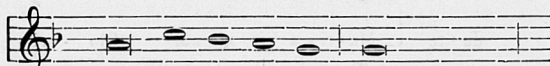
Par - ce Do - mi - ne, par - ce po - pu -

lo tu - o: ne in ae - ter - num i - ra -

sca - ris no - bis.

N°. 181. Miserere.

1. Miserere me - i De - us secúndum magnam

mi - se - ri - córdi - am tu - am.

2.
iniqu
3.
mun
4.
meu
5.
in se
6.
conce
7.
tiae
8.
niver
9.
ossa
10
tes n
11
innov
12
ne au
13
confir
14
15.
exulta
16.
lauder
17.
holoca
18.
et hu
19.
aedific
20.
causta
v.
R.

2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, dele iniquitatem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitaté mea: et a peccato meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: ut justificéris in sermonibus tuis, et vincas, cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: incerta et occúlta sapiéntiae tuae manifestasti mihi.

8. Aspérget me hyssopo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbabor.

9. Audítui meo dabis gaúlium et laetítiam: et exultábunt ossa humiliata.

10. Avérte faciem tuam a peccátis meis: et omnes iniquitates meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus: et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

12. Ne projicias me a fácie tua: et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi laetítiam salutáris tui, et spíritu principáli confirma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: et impii ad te converténtur.

15. Libera me de sangúinibus, Deus, Deus salutis meae: et exultábit lingua mea justitiam tuam.

16. Domine, lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique: holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus: cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

19. Benigne fac Dómine in bona voluntate tua Sion: ut aedificentur muri Jerúsalem.

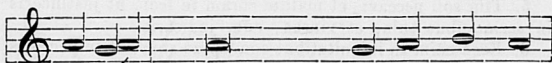
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiões et holocáusta: tunc impónent super altáre tuum vítulos.

v. Réquiem aetérnam dona eis Dómine.

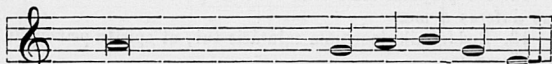
R. Et lux perpetua luceat eis.

Nº. 132. De Profundis.

Ton. IV,

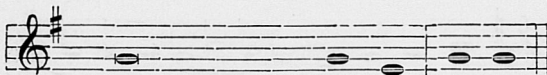
1. De pro - fundis clamavi	ad	te	Domi - ne :
2. Fiant aures tuae.....	in -	ten -	den - tes,
3. Si iniquitates observa -	ve -	ris	Domi - ne :
4. Quia apud te propitia -	ti -	o	est :
5. Sustinuit anima mea in	ver -	bo	e - jus :
6. A custodia matutina us -	que	ad	no - ctem :
7. Quia apud Dominum mi -	se -	ri -	cordi - a :
8. Et ipse redimet.....	Is -	ra -	ël ,
9. Requi - - -	em	ae -	ter - nam
10. Et.....	lux	per -	petu - a.

1. Domine, exau - - -	di	vo -	cem	me -	am.
2. in vocem depreca - - -	ti -	o -	nis	me -	ae.
3. Domine.....	quis	su -	sti -	ne -	bit?
4. et propter legem tuam susti -	nu	i	te	Do -	mine.
5. speravit anima	me -	a	in	Do -	mino.
6. speret Is - - - - -	ra -	ël	in	Do -	mino.
7. et copiosa apud.....	e -	um	re -	dem -	ptio.
8. ex omnibus iniqui - - -	ta -	ti -	bus	e -	jus.
9. do - - - - -	na -	e -	is	Do -	mine.
10. lu - - - - -	ce -	at -	- -	e -	is.

Pa - ter no - ster.

v. Et ne nos inducas in tentati-o - men.
R. Sed libera nos a ma - lo.
v. A porta in - feri.
R. Erue Domine (animam e - jus.
(animas e - o - rum
v. Requiescat (cant) in pa - ce.
v. Domine, exaudi orationem me - am
R. Et clamor meus ad te ve - niat
v. Dominus vobiscum
R. Et cum spiritu tuo.
R. Amen.
v. Requiem aeternam dona ei (eis) Do mine.
R. Et lux perpetua luceat e - is.

A - men.

Re - qui-e - scat (ant) in pa - ce. R. A-men.

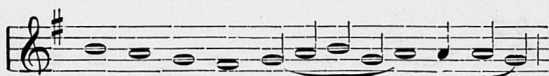
Nº. 133. Pie Jesu.

1. Pi - e Je - su, Do - - - - mi - ne,

1. do - na e - is re - - qui - em.

2. Pi - e Je - su, Do - - - - mi - ne,

2. do - na e - is re - - qui - em.

3. Pi - e Je - su, Do - - - - mi - ne,

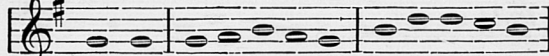
3. do - na e - is re - - qui - em.

A - - - - men.

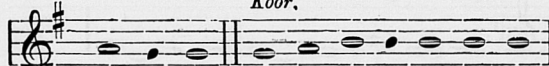
N°. 134. Jesu Salvator mundi.

Voorz.

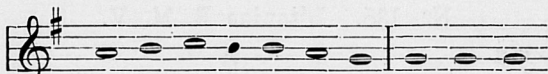

Je - su, Sal - va - tor mun - di, ex - au - di pre - ces

Koor,

sup - pli - cum. Mi - se - ri - mi - ni me - i,

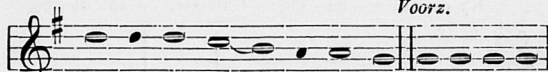

Mi - se - re - mi - ni me - i, sal - tem vos

a - mi - ci me - i, qui - a ma - nus

Voorz.

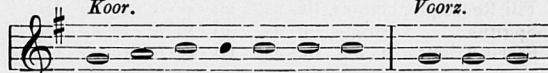
Do - mi - ni te - ti - git me. Pel - li me - ae,

con - sump - tis car - ni - bus ad - hae - sit os me - um.

Koor.

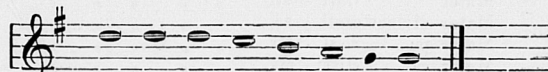
Voorz.

Mi - se - re - mi - ni me - i, Qua - re per -

se - qui - mi - ni me si - cut De - us et car - ni -

bus me - is sa - tu - ra - mi - ni.

Koor. Miseremini mei, enz.

Nº. 135. Litaniae B. M. V.

Ky - ri - e, e - léi - son. Chri - ste, e - léi - son.

Ky - ri - e, e - léi - son. Chri-ste, au - di nos.

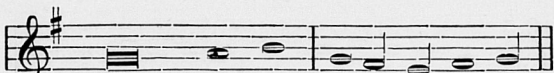
Chri-ste, ex - au - di nos.

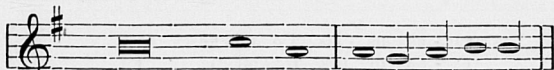
Pater de	coe-lis, De - us,	mi - se - re - re no - bis.
Fili, Redemptor	mun-di, De - us,	mi - se - re - re no - bis.
Spiritus	San cte, De - us,	mi - se - re - re no - bis.
Sancta Trinitas,	u - nus De - us,	mi - se - re - re no - bis.

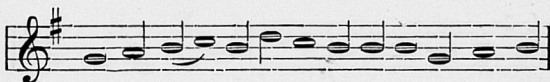
Sancta Ma	- ri - a,	O - ra	pro	no - bis.
Sancta Dei	Geni - trix,	" "	" "	" "
Sancta Virgo	virgi - num,	" "	" "	" "
Mater	Chri - sti,	" "	" "	" "
Mater divinae	grati - ae,	" "	" "	" "
Mater pu - rissi - ma,		" "	" "	" "
Mater ca - stissi - ma,		" "	" "	" "
Mater invio - la - ta,		" "	" "	" "
Mater inteme - ra - ta,		" "	" "	" "
Mater a - mabi - lis,		" "	" "	" "
Mater admi - rabi - lis,		" "	" "	" "
Mater Crea - to - ris,		" "	" "	" "
Mater Salva - to - ris,		" "	" "	" "

Virgo pruden - tissi - ma,	O - ra	pro	no - bis.
Virgo vene - ran - da,	" "	" "	" "
Virgo praedi - can - da,	" "	" "	" "
Virgo po - tens,	" "	" "	" "
Virgo cle - mens,	" "	" "	" "
Virgo fi - - de - lis,	" "	" "	" "

Spéculum ju - - sti - tiae,	O - ra	pro	no - bis.
Sedes sapi - - en - tiae,	" "	" "	" "
Causa nostrae lae - ti - tiae,	" "	" "	" "
Vas spiritu - - a - le,	" "	" "	" "
Vas hono - - ra - bile,	" "	" "	" "
Vas insigne devoti - o - nis,	" "	" "	" "
Rosa my - stica,	" "	" "	" "
Turris Da - - vi - dica,	" "	" "	" "
Turris e - - bur - nea,	" "	" "	" "
Domus au - rea,	" "	" "	" "
Foederis ar - ca,	" "	" "	" "
Janua coe - li,	" "	" "	" "
Stella matu - - ti - na,	" "	" "	" "
Salus infir - - mo - rum,	" "	" "	" "
Refugium pecca - to - rum,	" "	" "	" "
Consolatrix affli - cto - rum,	" "	" "	" "
Auxilium Christia - no - rum,	" "	" "	" "
Regina Ange - - lo - rum,	" "	" "	" "
Regina Patriar - cha - rum,	" "	" "	" "
Regina Prophe - ta - rum,	" "	" "	" "
Regina Aposto - lo - rum,	" "	" "	" "
Regina Mar - tyrum,	" "	" "	" "
Regina Confes - so - rum,	" "	" "	" "
Regina Vir - ginum,	" "	" "	" "
Regina Sanctorum o - mnium,	" "	" "	" "
Regina sine labe origináli concépta,	" "	" "	" "
Regina Sacratissimi Rosa - rii,	" "	" "	" "

A-gnus De - i, qui tol-lis pec-ca-ta mun-di,

» » » » » » » » » » » »
» » » » » » » » » » » »

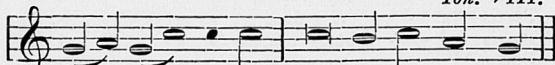
par - ce no - bis, Do - mi - ne.

ex - áu - di nos, Do - mi - ne.

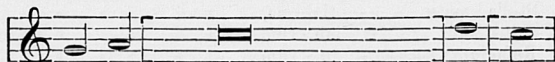
mi - se - ré - re no - bis.

Nº. 136. Magnificat. (A)

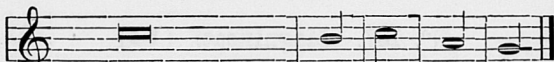
Ton. VIII.

1. Ma - gni - fi - cat ani - ma me - a Do - mi - num

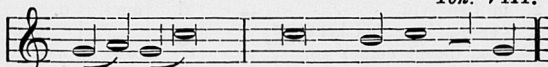
2. Et ex -	sultavit spiritus.....	me -	us
3. Qui - a	respexit humilitatem ancillae...	su -	ae:
4. Qui - a	fecit mihi magna qui potens...	est,	
5. Et mi -	sericordia ejus a progenie in pro-	ge -	nies
6. Fe - cit	potentiam in brachio.....	su -	o:
7. De - po-	suit potentis de.....	se -	de
8. E - su -	rientes implevit.....	bo -	nis
9. Sus - ce -	pit Israel puerum.....	su -	um
10. Sic - ut	locutus est ad patres.....	no -	stros
11. Glo - ri -	a Patri, et.....	Fili -	o
12. Sic - ut	erat in principio et nunc et...	sem -	per

2.	in Deo salu - - - -	ta -	ri	me -	o.
3.	(ecce enim ex hoc beatam				
	(me dicent omnes gene-	ra -	ti -	o -	nes.
4.	et sanctum - - - -	no -	men	e -	jus.
5.	timen - - - - -	ti -	bus	e -	um.
6.	dispersit superbos mente -	cor -	dis	su -	i.
7.	et exal - - - - -	ta -	vit	humi-	les.
8.	et divites dimi - - - -	sit	in -	a -	nes.
9.	recordatus misericor - -	di -	ae	su -	ae.
10.	Abraham et semini e - -	jus	in	saecu-	la.
11.	et Spiri - - - - -	tu -	i	San-	cto.
12.	et in saecula saecu - -	lo -	rum.	A -	men.

N°. 137. Magnificat. (B)

Ton. VIII.

1. Ma - gnificat ai - ma me - a Do - mi - num.

2. Et exultavit. . . spi - ri - tus me - - - us:
 4. Quia fecit mihi. . . ma - gna qui po - - tens est:
 6. Fecit potentiam in bra - chi - o su - - - o:

8. Esurientes im - - ple - vit bo - - - nis:
 10. Sicut locutus est ad pa - tres no - - - stros,
 12. Sicut erat in principio et nunc, et sem - - - per,

2. in Deo salu - - - ta - - - ri
 4. et sanctum - - - no - - - men
 6. dispersit superbos mente cor - - - dis

8. et divites di - - - mi - - - sit in -
 10. Abraham, et semini . . . e - - - jas in
 12. et in saecula saecula - - - lo - - - rum.

2. me — — — o.
4. e — — — jus.
6. su — — — i.

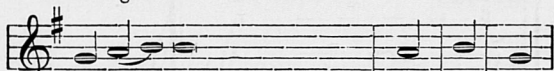
8. a — — — nes.
10. sae — cu — la.
12. A — — — men.

N°. 138. Magnificat. (C)

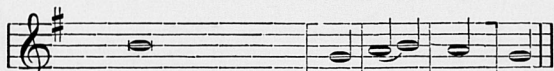
Ton. VI.

1. Ma - gni - fi - cat ani - ma me - a Do - mi - num.

3. Qui - a respexit humilitatem ancil -	lae	su -	ae :
5. Et mi - sericordia ejus a progenie in	pro -	ge -	nies
7. De - po - suit potentes	de	se -	de ,
9. Sus - ce - pit Israël pue - - -	rum	su -	um ,
11. Glo - ri - a Patri	et	Fi -	lio ,

3. (ecce enim ex hoc beatam				
(me dicent omnes gene -	ra -	ti -	o	nes.
5. timen — — — —	ti -	bus	e	nm.
7. et exal — — — —	ta -	vit	humi -	les.
9. recordatus misericor —	di -	ae	su -	ae.
11, et Spiri — — — —	tu -	i	San -	cto.

2. Et exultavit .	spi - ri - tus me - - - - us
4. Quia fecit mihi	ma - gna , qui po - - - - tens est :

6. Fecit potentiam in	bra - chi - o su	— — — o :
8. Esurientes in —	ple - vit bo	— — — nis :
10. Sicut locutus est ad	pa - tres no	— — — stros ,
12. Sicut erat principio , et nunc , et	sem	— — — per ,

2. in Deo salu — — — ta — — ri
 4. et sanctum no — — men
 6. dispersit superbos mente cor — — dis

8. et divites di — — — mi — — sit in -
 10. Abraham et semini . . . , e — — jus in
 12. et in saecula saecu — — lo — — rum.

2. me — — — — — o.
 4. e — — — — — jus.
 6. su — — — — — i.

8. a — — — — — nes.
 10. sae — — — — — cu — — la.
 12. A — — — — — men,

Nº. 139. Ave Maria stella.

1. A - ve ma - ris stel - la De - i

Ma - ter al - ma At - que sem - per Vir -

go Fe - lix coe - li por - ta.

Te de - pre - ca - mur, au - di nos, Et Fi - li -

o com - men - da nos, o Vir - go, Ma -

ri - - a.

2. Sumens illud Ave
Gabrielis ore
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.
Te deprecámur, *enz.*
3. Solve vincla reis
Profer lumen caecis
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Te deprecámur, *enz.*
4. Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Te deprecámur, *enz.*

5. Virgo singularis
 Inter omnes mitis
 Nos culpis solutos
 Mites fac et castos.
 Te deprecámur, *enz.*
6. Vitam praesta puram
 Iter para tutum
 Ut videntes Jesum,
 Semper collaetemur.
 Te deprecámur, *enz.*
7. Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spiritui Sancto,
 Tribus honor unus.
 Te deprecámur, *enz.*
-

Nº. 140. Stabat Mater.

Sta - bat Ma - ter do - lo - ro - sa

Jux - ta cru - cem la - cry - mo - sa, Dum pen -

de - bat Fi - li - us.

Cujus animam gementem,
Contristatam et dolentem,
Pertransiuit gladius.

O quam tristis et afflicta,
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!

Quae moerebat et dolebat
Pia Mater dum videbat
Nati poenas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari,
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eja Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam!

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas,
Cordi meo valide.

Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociare
In planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac, ut portem Christi mortem
Passionis fac consortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari
Et cruore Filii.

Flammis ne urar succensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.

Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

Nº. 141. O Sanctissima,

1. O sanc - tis - si - ma, o pi - is - si - ma,

dul - cis Vir - go Ma - ri - a! O sanc-

tis - si - ma, O pi - is - si - ma, dul - cis

Vir - go Ma - ri - - a! Ma - ter a-

ma - ta, in - te - me - rá - ta, O - ra,

2. Tu solatium, et refugium, } *bis.*
 Virgo mater Maria!
 Quidquid optamus, Per te speramus.
 Ora, ora pro nobis. (*bis*)
3. Ecce debiles, perquam debiles, } *bis.*
 Salva nos, o Maria!
 Tolle languores, sana dolores,
 Ora, ora pro nobis. (*bis*)

Nº. 142. Tantum Ergo. (A)

Tan-tum er - go Sa - cramen - tum Ve - ne -
 Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que Laus et

re-mur cer-nu - i. Et an - ti-quum do-
 ju-bi-la-ti-o. Sa-lus, ho-nor, vir-

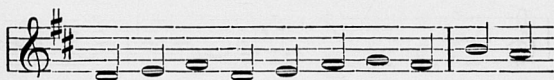
cu-men-tum No-vo ce-dat ri-tu-i,
 tus quo-que Sit et be-ne-di-cti-o.

Prae-stet fi-des sup-ple-men-tum Sen-su-um
 Pro-ce-den-ti ab u-tro-que com-par sit

de-fe-ctu-i.
 lau-da-ti-o. A - - men.

N°. 143. Tantum Ergo. (B)

Tan - tum er - go Sa - cra - men - tum Ve - ne -
Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que Laus et

re - mur cer - nu - i. Et an - ti - quum do - cu -
ju - bi - la - ti - o, Sa - lus, ho - nor, vir - tus

men - tum No - vo ce - dat ri - tu - i; Prae - stet
quo - que Sit et be - ne - di - cti - o; Pro - ce -

fi - des sup - ple - men - tum Sen - su - um de -
den - ti ab u - tro - que Com - par sit lau -

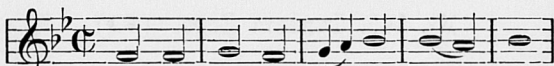

fe - ctu - i.

da - ti - o.

A — — — men.

Nº. 144. Tantum Ergo. (C)

Tan-tum er - go Sa - cra - men - tum
Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que

Ve - ne - re - mur cer - nu - i. Et an -
Laus et ju - bi - la - ti - o. Sa - lus,

ti - quum do - cu - men - tum No - vo
ho - nor, vir - tus quo - que Sit et

ce - dat ri - tu - i. Prae-stet fi - des
be - ne - di - cti - o. Pro - ce - den - ti

sup - ple - men - tum Sen - su - um de -
ab u - tro - que Com - par sit lau -

fec — — tu - i
da — — ti - o. A - men.

N°. 145. Tantum Ergo. (D)

Musical score for the first system of 'Tantum Ergo'. It features a grand staff with a treble and bass clef. The time signature is 3/4. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The lyrics are written below the treble staff.

Tan - tum er - go Sa - cra - men - tum
Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que

(3^e Stem *ad lib*)

Musical score for the second system of 'Tantum Ergo'. It features a grand staff with a treble and bass clef. The time signature is 3/4. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The lyrics are written below the treble staff.

Ve - ne - re - mur - cer - nu - i.
Laus et ju - bi - la - ti - o.

Musical score for the third system of 'Tantum Ergo'. It features a grand staff with a treble and bass clef. The time signature is 3/4. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The lyrics are written below the treble staff.

Et au - ti - quum do - en - a en - tum
Sa - lus, ho - nor, vir - tus quo - que

No - vo - ce — dat ri - tu - i.
Sit et be - ne - di - cti - o.

Prae - stet fi - des sup - ple - men - tum
Pro - ce - den - ti ab u - tro - que

sen - su - um de - fec - tu - i.
com - par - sit lan - da - ti - o.

A — — — — — men.

I N H O U D.

No.		Bladz.
1.	Kom, H Geest.....	2
2.	Kom, H. Geest.....	3
3.	Kom, Schepper, kom, o H. Geest.....	5
4.	Lied onzer Broederschap.....	6
5.	U Jozef! wijd ik mijnen zang	8
6.	O Jozef! Voedstervader	9
7.	O groote Jozef.....	10
8.	H. Jozef trouwe Hoeder.....	12
9.	Trouwe Hoeder van Gods Moeder.....	14
10.	Gaat allen tot Jozef.....	16
11.	Wees gegroet op blijden toon.....	17
12.	Groote Jozef, zoon van David	19
13.	St. Jozef te Nazareth	21
14.	De zoete Namen	23
15.	H. Drietal Wees gegroet.....	25
16.	Dauwt Heem'len uwen God en Heer.....	26
17.	Te Beth'lem is geboren.....	28
18.	Stille Nacht, heilvolle Nacht.....	30
19.	Arme Jezus in uw leven.....	31
20.	Jezus' liefde voor de zielen.....	33
	O felice chi giunger potesse.	
21.	Lijdenslied	34
22.	Sitio: Ik heb dorst!.....	36
23.	Het is volbracht!.....	38

No.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

No.	Bladz.
24.	Hier, hier zegeviert nw liefde 41
25.	Mijn ziel wat toeft gij op deez' stonde..... 42 Anima mia, che fai?
26.	O Brood des levens..... 44 O pane del cielo.
27.	Na de H Communie..... 46
28.	Mijn Jezus ik wil U alleen..... 48
29.	Gegroet o Wonden van den Heer..... 50
30.	Voor Jezus Harte zinge 52
31.	Zegezing op het Goddelijk Hart! 54
32.	Somber woud, dat door uw zwijgen..... 57 Selva romita e oscura.
33.	Waar ben ik! in wat heerlijk Eden! 60 Dove mi trovo! deh qual è questa.
34.	Wereld! ik wil U niet behooren..... 64 Mondo, piu per me non sei.
35.	De H. Wil van God..... 66 Il tuo gusto, e non il mio.
36.	Lieve Moeder van den Heer..... 68
37.	Pius sprak van Petrus' rots (O. Ontv)..... 68
38.	Daar klinkt langs aard en hemeltin (Maria Geb) 73
39.	Maria, sprak Gods Engel 74
40.	Op onze L. Vr. Visitatie..... 75
41.	Maria's Wiegezing 77 Fermarone e cieli.
42.	O Hart, o allerdroevigst Hart 78
43.	Maria's vreugde (Paschen)..... 80
44.	Maria's sterfuur 82 Lodiamo cantando,
45.	Maria's Hemelvaart..... 85 Al cielo, alma mia.

No.	Bladz.
46. Zie nit het hoogst der heem'len.....	86
Dal tuo celesto trono.	
47. Gegroet Maria op uw troon.....	88
48. Verheft in blijde zangen.....	89
49. Wees gegroet, o zuivere Maagd.....	90
50. Wees gegroet, o Koninginne.....	93
51. Kent Gij den wensch mijns harten?.....	93
Sai che vogl'io, Dolce Maria?	
52. O Gij mijn schoone hope.....	94
O bella mia speranza.	
53. Bergen, Dalen, Heuvelklingen.....	96
Su lodate o valli, o monti.	
54. O Gij schoone, die de krone.....	98
55. Salve Regina.....	100
56. Wonder van gloriepracht	102
57. O Koningin, vol Majesteit (A)	105
58. O Koningin, vol Majesteit (B)	106
59. O Maria, vol genaden (v. de geloovige zielen)... ..	108
60. Wat zijt Gij schoon.....	109
61. Liefdeontboezeming tot Maria	110
Vivo amante di quella signora.	
62. Hoe klopt het blijde harte nu.....	112
63. Alle dagen met behagen	114
64. Gegroet, o Maria	116
65. Gegroet, o Koningin.....	117
66. Kinderen van Maria	119
67. Wat spreiden die lichten	120
68. O Naam! zoo zoet in de ooren	121
69. De gulden Rozenkrans.....	122
70. U Rozenkrans bemin ik.....	124
71. Smeekezang voor de Kerk	126

No.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.
101.
102.

adz.	No.	Bladz.
86	72. Smeekevang voor den Paus	127
	73. Maria, zoete Moeder	128
88	74. 't Getal van hen die lijden	130
89	75. Maria, vol genaden	132
90	76. Moeder Gods en Moeder mijn! (Gebed)	134
93	77. De beeltenis van O. L. Vr. van Altijdd. Bijstand ...	140
93	78. O Maria, die de beden	142
	79. Alphonsus, die in 's Hemels woon	144
94	80. O Alphonsus opgevaren	146
	81. Wij zingen met een blij gemoed	149
	82. O Alphonsus hoog verheven	151
96	83. Alphonsus zag vol van erbarmen	154
	84. Wie veilig langs de rechte baan	156
98	85. Alphonsus, nieuwe sterre	158
00	86. Alphonsus Maria	158
02	87. Heerlijk Napels, rijst uw zonne	160
05	88. H. Jozef, (Patroon der Kerk)	162
06	89. » Michaël	163
08	90. » Joannes de Dooper	164
09	91. » Petrus	166
10	92. » Bonifacius	167
	93. » Willibrordus	169
12	94. » Aloysius van Gonzaga	170
14	95. » Moeder Anna	172
16	96. » Cecilia	173
17	97. » Barbara	175
19	98. » Monika	176
20	99. » Lidwina	178
21	100. Gelukz. Canisius	182
22	101. Gelukz. Clemens	184
24	102. De Angelus	186
26		

No.		Bladz,
103.	Wij gaan ter beevaart henen.....	187
104.	Onze Intenties.....	189
105.	Bij het naderen der Kapel.....	191
106.	Een lied van U, een lied voor U.....	192
107.	De zoete lieve Vrouw van den Bosch	194
108.	Afscheidslied	196
109.	Het droevig afscheid.....	198
110.	Vaandellied	200
111.	Vernieuwing der Doopbeloften.....	202
112.	Rust in vrede.....	203
113.	De eeuwigheid.....	205
114.	Bij de Opdracht zijner werken.....	206
115.	Vóór de Opdracht (in eene Congregatie).....	208
116.	Bij de Opdracht.....	209
117.	Na de Opdracht.....	211
118.	Refrein voor den H. Kruisweg	212
	Caro Jesu, a morire.	
119.	Voor het Feest der Kindsheid.....	213
120.	Lied der eerewacht.....	215
121.	Avondbede	216
122.	Veni Creator (A).....	217
123.	Veni Creator (B).....	217
124.	Adoremus	219
125.	Adoro Te	221
126.	Rorate	223
127.	Resonet (Kerstfeest)	223
128.	Magnum nomen	224
129.	Attende.....	226
130.	Parce Domine.....	226
131.	Miserere	226
132.	De Profundis	228

No.
133.
134.
135.
136.
137.
138.
139.
140.
141.
142.
143.
144.
145.

No.	Bladz.
133. Pie Jesu.....	229
134. Jesu Salvator mundi.....	230
135. Litaniae B. M. V.....	232
136. Magnificat (A) (Ton. VIII).....	234
137. Magnificat (B) (Ton. VIII 3 st.).....	236
138. Magnificat (C) (Ton. VI, 3 st.).....	238
139 Ave Maris stella.....	238
140. Stabat Mater.....	241
141. O Sanctissima.....	243
142. Tantum Ergo (A) (de Liturgische).....	245
143. Tantum Ergo (B).....	246
144. Tantum Ergo (C).....	247
145. Tantum Ergo (D) (2 en 3 st.).....	248

VERBETERINGEN.

Bladz. 25. Staat :	{ a b d
Lees :	{ <i>Jo-zef troost</i>
	{ a c d
Bladz. 48. Staat :	{ f b g
Lees :	{ <i>meer en meer</i>
	{ f a g
Bladz. 56. Staat :	{ a f e d
Lees :	{ <i>im-mer meer</i>
	{ a g e d
Bladz. 88. Staat :	{ g g a h
Lees :	{ <i>Ma-ri-a op</i>
	{ g g h h
Bladz. 194. Staat :	{ d h f
Lees :	{ <i>ten He-mel</i>
	{ c h f

